มหาสติปฏฺฐานํ

พุทฺธวิหารํ

ศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระพุทธวิหาร

สาระศาสน์พุทธวิหาร

ฉบับที่ ๒

พระอาจารย์ ดร.ภัททันตะ อาสภมหาเถระ
ธัมมาจริยะ อัคคมหากัมมัฏฐานาจริยะ

บุพบท

สวัสดีค่ะ พุทธศาสนิกชนที่เคารพรักทุกท่าน

เหตุการณ์บ้านเมืองเข้าสู่ความสงบเรียบร้อยจากคณะ คสช. ที่เข้ามาได้ถูกจังหวะ วันเวลาผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนเร็วมาก เผลอๆ ย่างเข้ากลางปีแล้ว เวลาไม่คอยท่าใครจริง ๆ อยากทำอะไรกันก็ควรรีบทำ อย่าผัดวันประกันพรุ่ง ประเทศไทยมีนายกคนใหม่แล้ว นับเป็นสิ่งที่ดีประเทศไทยจะได้มีการพัฒนาเจริญก้าวหน้าสู่อาเซียน ทุก ๆ ท่านคงได้รับข่าวสารจากสาระศาสน์พุทธวิหารฉบับแรกกันแล้ว ฉบับที่ถืออยู่ในมือท่านเป็นฉบับที่สองประจำปี ๒๕๕๗ ซึ่งมีสาระข่าวสารสาระธรรม กิจกรรมงานบุญ โครงการต่าง ๆ และข่าวดีอีกหลายเรื่องล้วนแต่เป็นเรื่องที่น่ายินดีภูมิใจของคณะศิษยานุศิษย์พุทธศาสนิกชนเป็นอย่างยิ่ง ด้วยทางวัดพระธรรมจักร **ได้รับคัดเลือกเป็นวัดต้นแบบ ๑ ใน ๑๔ แห่งของประเทศ** สำหรับปฏิบัติธรรมวิปัสสนากัมมัฏฐาน เมื่อวันอังคารที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ **พระอาจารย์ปลัดชัชวาล ชินสโภ** ประธานคณะกรรมการบริหารศูนย์กลางการศึกษา วิปัสสนาธุระพุทธวิหาร เจ้าอาวาส วัดพระธรรมจักร ได้เข้ารับพัด**สำนักปฏิบัติธรรมที่มีผลการดำเนินงานดีเด่น รับทุนสนับสนุนจากกองทุนเล่าเรียนหลวงพระสงฆ์ไทยประจำปี ๒๕๕๖ จากสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ ณ วัดพิชัยญาติการาม** เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๓-๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ นี้ จะมีคณะผู้จัดทำโครงการสื่อประชาสัมพันธ์สำนักวิปัสสนาต้นแบบเพื่อถ่ายทำเผยแผ่ทั่วโลก ธรรมบรรยายเรื่อง **"อวยพรปีใหม่"** และเรื่อง **"การปกครองแผ่นดินโดยธรรม"** ตอน ๒ เป็นธรรมบรรยายที่ทรงคุณค่า โดย พระอาจารย์ปลัดชัชวาล ชินสโภ ท่านเจ้าอาวาส วัดพระธรรมจักร และคติธรรม พระอาจารย์สมนึก ญาณสุโภ กัมมัฏฐานาจริยะ รองเจ้าอาวาส วัดพระธรรมจักรในเรื่อง **"คุณค่า...ของเวลา"** ซึ่งเป็นคติธรรมที่มีคุณค่ามากจริง ๆ เหมาะสำหรับเหตุการณ์ในปัจจุบัน พระอาจารย์ทวีศักดิ์ กัลลยาธัมโม เรื่อง **"อานิสงส์พนมมือไหว้พระ"** ถ้าทุกท่านได้อ่านคงต้องอยากพนมมือไหว้พระกันทุกเวลา อานิสงส์ของการพนมมือไหว้พระนั้นเกิดพลังมหัศจรรย์หลายอย่าง และในส่วนของเรื่องมารยาทก็คงเรียบเรียงตามลำดับต่อไป สาระประโยชน์อีกหลายเรื่องโดยเฉพาะ **"บันทึกประวัติศาสตร์"** ความหมายของ **"พระธรรมจักร"** การเขียนใบสมัคร เป็นต้น

นอกจากที่กล่าวมาแล้วยังมีสาระธรรมอื่น ๆ อีก โปรดติดตามในบทความและข่าวประชาสัมพันธ์ ทางสาระศาสน์พุทธวิหารได้เปิดมุมมอง ทัศนคติ ของผู้มา

ปฏิบัติธรรมได้แสดงความคิดเห็นในการมาปฏิบัติธรรม ทุกท่านสามารถส่งข้อมูลมาได้ที่คณะทำงานข่าวสาระศาสน์พุทธวิหาร ยินดีน้อมรับด้วยความขอบคุณยิ่ง

ขอเรียนเชิญศาสนิกชน ศิษยานุศิษย์ทุก ๆ ท่าน มาร่วมงานบุญออกพรรษามหามงคลตักบาตรเทโวโรหณะในวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ เวลา ๘.๓๐ น. และงานบุญใหญ่ทอดกฐินสามัคคีประเพณีพุทธวิหารตรงกับวันอาทิตย์ที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ แรม ๑๑ ค่ำ เดือน ๑๑ เวลา ๘.๓๐ น. เป็นต้นไป ซึ่งเป็นงานบุญใหญ่ประเพณีของวัดพระธรรมจักร ณ บัดนี้ได้จับสลากสำหรับท่านที่เป็นเจ้าภาพผ้ากฐินเมื่อวันแม่แห่งชาติ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ดังมีรายชื่อในฉบับนี้ สำหรับท่านใดที่จะรับเป็นเจ้าภาพออกโรงทานและร่วมบริจาคปัจจัยร่วมเป็นเจ้าภาพ เชิญติดต่อมาได้ที่ศูนย์กลางมูลนิธิวิปัสสนาธุระพุทธวิหารวัดพระธรรมจักร

ด้วยอานุภาพแห่งการร่วมบุญศรัทธาบริจาคปัจจัยและสิ่งของเครื่องสังฆทานต่างๆ ที่ทุกๆ ท่านได้ร่วมกันมาพลังแห่งศรัทธาด้วยเจตนาอันบริสุทธิ์ ขอให้ทุกๆ ท่านจงประสบแต่ความเจริญรุ่งเรือง สมมาตรปรารถนาในทุกสิ่ง ตลอดจนสุขภาพร่างกายจิตใจเข้มแข็ง ปราศจากโรคภัยและเมื่อใดที่มีโอกาสมาปฏิบัติธรรมวิปัสสนากัมมัฏฐานขอจงสำเร็จบรรลุมรรคผลนิพพาน ขออนุโทนาบุญ จากคณะดำเนินงานข่าวสารสาระศาสน์พุทธวิหาร

ด้วยศรัทธาและความปรารถนาดี
คณะดำเนินงานสาระศาสน์พุทธวิหาร

สารบัญ

	หน้า
บุพบท	๑ - ๒
สารบัญ	๓
ทีฆายุกา โหตุ มหาราชินี	๔
อาเศียรวาท ๑๒ สิงหาคม	๕
ธรรมะบรรยาย เรื่อง "พรปีใหม่" ตอนที่ ๒	๗ - ๑๔
พระอาจารย์ปลัดชัชวาล ชินสโภ	
บันทึกประวัติศาสตร์	๑๕
โอวาทจากพระอาจารย์ใหญ่	๑๗
ดร.พระภัททันตะ อาสภมหาเถระ อัคคกัมมัฏฐานาจริยะ	
ธรรมะบรรยาย เรื่อง "การปกครองแผ่นดินโดยธรรม" ตอนที่ ๒	๑๘ - ๒๑
พระอาจารย์ปลัดชัชวาล ชินสโภ	
พระธรรมจักร	๒๓
วันวิสาขบูชา	๒๖ - ๓๔
คติธรรม เรื่อง "คุณค่า.....ของเวลา"	๓๕
พระอาจารย์สมนึก ญาณสุโภ กัมมัฏฐานาจริยะ	
คติธรรม เรื่อง "อานิสงส์พนมมือไหว้พระ"	๓๖
พระอาจารย์ทวีศักดิ์ กัลลยาธัมโม	
วัตถุประสงค์ในการสร้างโรงเรียนปฏิบัติธรรม	๓๘
ผังการดำเนินงาน ของศูนย์กลางการศึกษาพุทธวิหาร	๔๐
มารยาท	๔๑ - ๔๔
ข่าวประชาสัมพันธ์	๔๕ - ๔๙
ปฏิทินงานบุญ ประจำปี ๒๕๕๗	๕๐
ปฏิทินปฏิบัติธรรม ประจำปี ๒๕๕๗	๕๑
เจ้าภาพทอดกฐิน ประจำปี ๒๕๕๗	๕๒ , ๕๓
ใบสมัครใหม่	๕๔
คณะดำเนินงานข่าวสาระศาสน์พุทธวิหาร	๕๗
ท้ายที่สุดนี้	๕๘

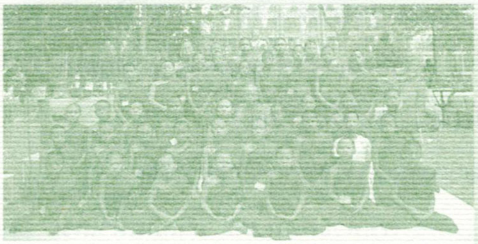

สามเณรที่บวชปี ๒๕๕๗

ศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระพุทธวิหาร
BUDDHAVIHARA VIPASSANADHURA EDUCATION CENTER
อนุสรณ์พุทธชยันตี ๒๖๐๐ ปีแห่งการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า พุทธศักราช ๒๕๕๕

๑๒ สิงหาคม มหาราชินี

วันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
๑๒ สิงหาคม วันแม่แห่งชาติ พระชนมายุ ๘๒ พรรษา

" รักเรียน รู้งาน ถนอมบ้านเมืองไทย
ร่วมใจสามัคคี คือลูกที่ดีของแม่ "

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ ข้าพระพุทธเจ้า ชาวศูนย์กลาง
การศึกษาวิปัสสนาธุระ พุทธวิหาร วัดพระธรรมจักร จังหวัดนครนายก

อาเศียรวาท

เย็นสิระแน่นี้　　แม่ไทย ท่านเอย
เย็นจิตเย็นสถิตใน　　แม่เจ้า
เย็นชีพตรงถูกไทย　　แท้แน่ แม่ครู
เย็นคู่เรือนอยู่เหย้า　　นี้แน่ แม่ตน

○ แม่ไทย ในทุกที่　　แม่ธรณี ให้ถิ่นฐาน
แม่น้ำ ให้สำราญ　　ให้ลมปราณ แม่พระพาย

○ ให้ข้าว แม่โพสพ　　อาหารครบ แม่ถวาย
แม่สยาม ให้ลูกไทย　　ให้เชื้อสาย ชาติเผ่าพันธุ์

○ แม่เจ้า แม่แห่งจิต　　เฝ้าสถิต ดังสวรรค์
การุณย์ หนุนอนันต์　　ให้สำราญ ลูกหลานไทย

○ สุขภาพ ทรงส่งเสริม　　อาชีพเพิ่ม ทรัพย์สดใส
จริยาวัตร วัฒน์แบบไทย　　เพิ่มเป็นไทย ให้สุขเย็น

○ แม่ทัพ นับอนันต์　　ตั้งแต่บรรพ์ ช่วยดับเข็น
เขตไทย ได้ร่มเย็น　　เป็นแม่ทัพ ดับโพยภัย

○ แม่ครู รู้วิชา　　ให้ดวงตา ลูกสุกใส
ทางดี นี่ทางใด　　เดินเหินไป ถูกทุกครา

○ ให้แนว ให้อาชีพ　　ทุกทวีป อยู่สุขา
อนาคต สดโสภา　　ผู้ให้มา คือแม่ครู

○ แม่รัก แม่กำเนิด　　แม่ให้เกิด แก่หนูหนู
คุณแท้ แม่เลี้ยงดู　　แม่ค้ำชู ให้ใหญ่มา

○ ชีวิต แม่ผลิตให้　　ทรัพย์ต้องใช้ แม่สรรหา
มารยาท แม่สอนมา　　พร้อมจรรยา อย่างแม่ไทย

○ วันนี้ วันสมภพ　　จวบบรรจบ มงคลสมัย
แม่เจ้า เผ่าชาติไทย　　พรรษาได้ แปดสิบปี

○ ลูกไทย ถ้วนทั่วหน้า　　ทั่วโลกา เกษมศรี
เฉลิมชนม์ พระชนนี　　สามัคคี ดี่ร่วมกัน

○ สิบสอง สิงหาคม　　เคลื่อนมาสม ดังคาดฝัน
ลูกไทย ใจสัมพันธ์　　ละงานชั่ว ทั่วทุกคน

○ ให้ทาน รักษาศีล　　ดีทั้งสิ้น สร้างกุศล
ภาวนา และสวดมนต์　　สร้างกุศล ให้แม่ไทย

○ วิปัสสนา ปัญญาเลิศ　　แสนประเสริฐ กว่าบุญไหน
เราพร้อม น้อมกายใจ　　สร้างถวาย พระราชินี

○ และแม่ ไทยทั้งชาติ　　ทุกข์ปราศ ขาดถอยหนี
โพยภัย อย่าได้มี　　ด้วยบุญนี้ กำจัดภัย

○ ศัตรู หมู่อมิตร　　แม้เคยคิด แต่หนไหน
อาฆาต เคยบาดใน　　อภัยด้วย บุญช่วยดล

○ เมตตา อารีรัก　　ด้วยใจภักดิ์ ทุกแห่งหน
เทวา สัตวาคน　　เคยหมองหม่น ให้พ้นไป

○ จะไทย หรือต่างชาติ　　หรือจะศาส- -สนาไหน
ก็ไทย อยู่ในไทย　　ทำเพื่อไทย ถวายองค์ฯ

○ ขอทรง สุขสำราญ　　บุญบันดาล สมประสงค์
เพลิดพริ้ง ยิ่งยืนยง　　พระชนม์คง ยิ่งยืนนาน

○ ขอคุณ พระไตรรัตน์　　ชั่วบำบัด ดีประสาน
กุศล ดลบันดาล　　สุขนิรันดร์ ทุกแม่เทอญ...

ผู้ประพันธ์ถวายพระพร ชินสภะ เถระ พธ.บ.๓๕ (ชัชวาล ชินสโภ)
เวลาเสร็จ ๑๑.๑๔ น. พฤหัสบดีที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕

ธรรมบรรยาย ตอนที่ ๒ เรื่อง "พรปีใหม่"
แสดงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๗ ณ ศาลาธรรมต้นไม้

เมื่อวานนี้ได้พูดถึงหลักการหรือวิธีการที่จะทำให้เกิดความดีหรือความประเสริฐโดยมีคุณธรรมหมวดหนึ่งซึ่งเป็นหลักในการที่จะทำให้ระบบความดีต่างๆ ระบบความประเสริฐต่างๆ เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการรักษาความเป็นมนุษย์ด้วยการรักษาศีลก็ตามหรือด้วยการชำระสิ่งขุ่นมัวเศร้าหมองที่มีในจิตในระบบของการให้ทานก็ตาม หรือแม้กระทั่งในส่วนที่เป็นการปฏิบัติธรรมชั้นสูง ที่เรียกว่าเป็นอุกกัฏฐะมหากุศล ซึ่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้กล่าวว่าธรรมกลุ่มนี้เป็นพรหมวิหาร คือ เมตตา กรุณา มุทิตาอุเบกขา ทั้ง ๔ อย่างนี้เป็นวิหารหรือเป็นที่อยู่ของพรหม พรหมต้องสร้างที่อยู่เองเพราะพรหมคือผู้สร้าง พรหมต้องคอยซ่อมคอยดูแลวิหารของตัวเอง ถ้าหากว่าพรหมไม่สร้างเองก็ไม่มีใครสร้างให้ เพราะฉะนั้นคุณธรรมทั้ง ๕ นี้ คือ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา จึงเป็นคุณธรรมที่พรหมทั้งหลายต้องเอาไปสร้างวิมานของตนเอง

พรหมไม่ว่าจะเป็นพี่ ก็ต้องสร้างน้องให้มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา พรหม คือพ่อแม่ก็ต้องสร้างลูกๆ ให้มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา พรหม คือสามีก็ต้องสร้างภรรยาให้มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา พรหมคือภรรยาก็ต้องสร้างสามีให้มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา พรหมคือน้าอาลุงป้าปู่ย่าตายายก็ต้องสร้างหลานให้มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา พรหมคือเพื่อนก็ต้องสร้างเพื่อนให้มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา พรหมคือผู้บังคับบัญชาก็ต้องสร้างผู้ใต้บังคับบัญชาให้มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา พรหมคือรัฐบาล นายกรัฐมนตรีก็ต้องสร้างบรรดารัฐมนตรีผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปลัดกระทรวง หัวหน้าหน่วยงาน เจ้าหน้าที่ไปจนถึงนักการภารโรง ให้มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานทหาร ตำรวจ พลเรือน ทั้งภาครัฐและเอกชน ก็ต้องสร้างผู้ใต้บังคับซึ่งเป็นแท่นพรหมให้มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ประมุขของประเทศก็ต้องสร้างพสกนิกรทั้งปวงให้มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา เมื่อเป็นดังนี้ได้ประเทศชาติบ้านเมืองก็จะร่มเย็นเป็นสุข ในแต่ละพื้นที่เมื่อทุกคนมีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาเป็นพื้นฐาน สถานที่นั้น หมู่เหล่านั้น เผ่านั้น ก็จะถึงซึ่งความสุข ความเจริญแน่นอนทุกข์ร้อนที่เกิดขึ้นจะยุติ ทำได้วันนี้ก็สำเร็จวันนี้

ประกอบกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตอนที่พระองค์เสด็จครองราชย์สมบัติ พระองค์ได้ตรัสเป็นปฐมบรมราชโองการไว้ว่า พระองค์จะปกครองแผ่นดินโดยธรรม

เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม ถ้าประชาชนทุกๆ คน ทุกๆ ครอบครัว ทำแบบนี้ สร้างลูกสร้างหลาน สร้างคนที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของตนเองให้เป็นผู้มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ก็ถือว่าเราเป็นเหมือนพ่อปกครองลูกๆ ของเรา ไล่กันตามลำดับก็ถือว่าบ้านเราปกครองแผ่นดินในระบบพ่อปกครองลูก คือ ปกครองแผ่นดินตั้งแต่ระดับเล็กคือครอบครัวไปจนถึงระดับประเทศชาติด้วยการปกครองแผ่นดินโดยธรรม เป็นการปกครองที่ทั่วถึงทั้งแผ่นดิน อย่างนี้แผ่นดินจึงจะเป็นสุข เป็นการทำให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสามารถบรรลุตามพระราชปณิธานหรือตามเงื่อนไขที่ทรงรับเป็นพระมหากษัตริย์ให้แก่พวกเรา

ทีนี้มาดูว่าผู้ที่เป็นพรหมมีเครื่องไม้เครื่องมืออะไรบ้างที่จะสร้างแท่นพรหมของตัวเอง ซ่อมแท่นพรหมของตัวเองให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ เป็นแท่นพรหมที่มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา หรือรักษาความเป็นแท่นพรหมที่มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาไว้ได้ อริยะบัณฑิตทั้งหลายกล่าวว่า พรหมต้องมีเครื่องมือที่ ๑ คือ พรหมต้องมี ๔ หน้า มีตาไว้ดู มีหูไว้ฟัง มีจมูกไว้ดมกลิ่นว่าเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ที่แท่นพรหมเริ่มมีปัญหาหรือยัง

หน้าที่ ๑ ของพรหม คือ หน้าเมตตา เอาไว้ตรวจดูแท่นพรหมว่ามีเมตตาไหม เอาหน้ายักษ์ไปตรวจไม่ได้ เอาหน้าเปรตไปตรวจไม่ได้ ต้องใช้หน้าเมตตาตรวจดูว่าแท่นพรหมของเรายังมีเมตตาอยู่ไหม ตรวจดูตั้งแต่ตอนที่เขาเกิด เริ่มสร้างเมตตาให้แก่เขา เมื่อใดก็ตามมีคนมาแหย่ให้โกรธ แสดงว่าแท่นพรหมเริ่มมีกลิ่น มีสี เริ่มมองเห็นสีไม่ค่อยดี เพราะฉะนั้นใครก็ตามแหย่ให้โกรธต้องห้าม แล้วต้องเปลี่ยนทัศนคติเขาใหม่ คือ สอนให้เขารู้จักเมตตา อย่าด่าเขา อย่าตีเขา อย่าโกรธเขา เป็นบาป ไปโกรธเขา ไปด่าเขา เขาเสียใจ เขาเจ็บใจ เขาเป็นทุกข์ เพราะฉะนั้นไม่ควรทำ ควรจะมีเมตตาต่อเขาแล้วเราก็ห้ามบุคคลที่จะมาใส่ข้อมูลให้แท่นพรหมเราเสียหาย ป้องกันให้อย่างดี

หรือบางทีมีงานที่พี่ๆ น้องๆ ต้องช่วยเหลือกัน ปรากฏว่าเวลาเรื่องของตัวเองอยากให้คนอื่นช่วย พอเขาไม่ช่วยก็โกรธ แต่เรื่องของคนอื่นต้องการความช่วยเหลือกลับไม่ช่วย นี่แสดงว่าต้องใช้หน้าที่ ๒ คือหน้ากรุณา ตรวจดูว่าแท่นพรหมของเราไม่มีความกรุณา ความสงสาร มีแต่ความเหี้ยมโหด มีแต่ความเห็นแก่ตัว เอาแต่เรื่องของตัวเอง เอาแต่ประโยชน์ตัวเอง ไม่มีความสงสารคนอื่น ตรงนี้เราก็ต้องแก้ไข คือต้องให้ช่วยเหลือกัน ต้องพูดให้ดูว่าอันนี้เป็นงานที่เวลาเราสงสารเขาช่วยเขา เขาจะได้ช่วยเราอย่างเต็มใจ ไม่ใช่เวลาตัวเองต้องการความช่วยเหลือจากคนอื่น แต่พอถึงคิวคน

อื่นต้องการความช่วยเหลือกลับขี้เกียจขี้คร้าน ไม่ยอมเอาใจใส่ ไม่ยอมช่วยเขา เอาแต่จะได้ประโยชน์เขาอย่างเดียว อย่างนี้เขาเรียกว่าขาดความกรุณา ขาดความการุณย์ เป็นคนโหดเหี้ยม ต่อไปข้างหน้าเจริญเติบโตขึ้นมาหาใครโหดเหี้ยมไม่ได้ เขาก็จะโหดเหี้ยมกับพ่อแม่ของตัวเอง โหดเหี้ยมกับพี่น้องของตนเอง อันนี้หมิ่นเหม่ต่ออันตราย พรหมเห็นดังนี้ต้องซ่อม ต้องพูดให้เขาเกิดความสงสาร ตั้งแต่เด็กๆ ต้องฝึกเขา

อีกประการคือหน้าที่ ๓ ของพรหม เป็นหน้ามุทิตา ก็จะตรวจดูส่วนที่เป็นมุทิตาของผู้ใต้บังคับบัญชา ของลูกๆ หลานๆ ตรวจอย่างไร ถ้าเป็นเด็กเล็กๆ เราจะเห็นพี่มีของเล่น น้องไม่มี หรือน้องได้ของเล่น พี่ไม่ได้ เขาจะเกิดการอิจฉาริษยากัน เราต้องฝึกให้เขายินดีต่อกัน ภาษาเราเรียกว่าอนุโมทนาต่อกัน ก็คือยินดี ถ้าน้องได้ของพี่ก็ยินดีกับน้อง ถ้าพี่ได้ของ น้องก็ยินดีกับพี่ ไม่ใช่พี่ได้ของ น้องก็ไปแย่ง เกิดตีกันทะเลาะกัน เวลาอยากจะเล่นก็ขอพี่ดีๆ ไม่ใช่ไปเอาเฉยๆ หรือไปแย่งเอา สอนให้เขามีวัฒนธรรม รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น ส่วนพี่ก็สอนให้แบ่งปันให้น้อง ทำให้พี่มีเมตตา พรหมก็ต้องตรวจดู ถ้ามีการสอนให้อิจฉาริษยา เช่น พี่เห็นน้องเล็กๆ ต้องการยั่วให้โมโหก็ไปกอดแม่ บอกว่าแม่รักพี่คนเดียว น้องก็อิจฉา พอโตขึ้นก็อิจฉากัน อย่างนี้แท่นพรหมผุแล้ว เมื่อลูกอิจฉาริษยากัน แย่งทรัพย์สมบัติกัน ตีกันทะเลาะกัน พ่อแม่ที่เป็นพรหมจะอยู่ได้อย่างไร

หน่วยงานต่างๆ ผู้ใต้บังคับบัญชาอิจฉาริษยากัน ใครได้ตำแหน่ง คนอื่นก็อิจฉาริษยา ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นเหมือนพรหมจะนั่งอยู่บนแท่นนี้อย่างสุขสบายได้อย่างไร เหมือนผู้ที่มาดำรงตำแหน่งผู้บริหารประเทศ พรรคนี้อิจฉาพรรคโน้น พรรคโน้นด่าพรรคนี้ แย่งกันอยู่อย่างนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งเปรียบเหมือนพรหมของประเทศ พระองค์จะนั่งอยู่แท่นนี้ด้วยความสุขสบายอย่างไร ปัญหาก็คือมาจากตอนเด็กๆ นี่เอง รัฐบาลก็ลูกชาวบ้าน ตำรวจทหารก็ลูกชาวบ้าน ชาวบ้านเป็นคนสร้าง ช่วยกันสร้างสนับสนุนตั้งแต่เด็ก อยู่โรงเรียนครูก็สร้าง สร้างแท่นพรหมของครูให้เป็นแท่นพรหมที่ดีมีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา พอโตขึ้นไปเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ เป็นผู้บังคับบัญชา เขาถูกสร้างมาดีแล้ว พอถึงคิวที่เขาจะต้องมาเป็นพรหม เขาก็จะรู้หลักรู้วิธีสร้างผู้ใต้บังคับบัญชา ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชานั้นเป็นแท่นพรหมที่ดี เมื่อเป็นดังนี้ทั้งประเทศก็จะร่มเย็นเป็นสุข ทั้งโลกก็จะร่มเย็นเป็นสุข ที่ใดมีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ที่นั่นจะไม่มีความเดือดร้อนเลย ที่นั่นจะเต็มไปด้วยพื้นที่ของการบริหารการปกครองโดยธรรมสมดังพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เพราะฉะนั้นเราจึงมีความจำเป็นต้องสร้างแท่นพรหมของเราให้ดี ตลอดระยะ

เวลา ๕๕ ปีมานี้ เราถูกปิดโอกาสโดยรัฐบาล เมื่อก่อนนั้นเราใช้วันพระเป็นวันที่สร้างแท่นพรหมที่ดี เป็นวันที่เป็นสิริมงคลให้แก่พวกเราทั้งประเทศ พอถูกย้ายวันหยุดไปเป็นวันเสาร์อาทิตย์ โอกาสที่เราเข้าวัดไม่มี พระซึ่งเป็นบุคลากรที่มีคุณค่าที่สุดในสมัยนั้นไม่ได้ทำงาน ปีต่อๆ มาก็ไม่ได้สร้างบุคลากรขึ้นมาเพราะไม่รู้จะสร้างไปทำอะไร การบริหารงานทั้งปวง ถึงเราจะมีทรัพย์สินมากมาย มีคนมากมาย มีสถานที่เต็มไปหมด แต่ขาดโอกาสคือขาดเวลาที่จะทำ มันก็ล้มตั้งแต่แรกแล้ว ฉะนั้นงานสร้างคนดีให้แก่ประเทศชาติบ้านเมืองมันล้มตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๐๐ เป็นต้นมา ถึงทุกวันนี้ก็ยังล้มลุกคลุกคลานอยู่ ยังไม่ได้เข้าสู่ระบบเท่าไหร่

เวลาเราจะสร้าง เราจะเอาโอกาสนี้มาจากไหน ในเมื่อทางราชการไปหยุดวันเสาร์ อาทิตย์ ไม่หยุดวันพระ ดึงประชาชนมาที่วัดซึ่งเป็นสถานที่เรียนไม่ได้ ในวันนี้เขาเปลี่ยนวันหยุดไป ถ้าเราจะสร้างตรงนี้ให้ได้เหมือนเดิม เราก็ต้องย้ายไปวันหยุด เหมือนที่ศูนย์นี้ย้ายไปวันอาทิตย์ ประชาชนทั่วไปสามารถพาลูกพาหลานพาปู่ย่าตายายมาได้ มาฟังธรรมกันวันอาทิตย์ เรียกว่า วันอาทิตยธรรมสวนา ส่วนวันพระภายในศูนย์ก็ทำหน้าที่เหมือนเดิม ฟังเทศน์ฟังธรรมและปาฏิโมกข์ ก็ยังคงเป็นปกติไม่เปลี่ยนแปลง แต่สำหรับประชาชนทั่วๆ ไปก็ให้เข้ามาฟังธรรมในวันอาทิตย์ ต่อไปถ้าทุกอย่างพร้อมมูลก็อาจจะให้เข้ามาตั้งแต่วันเสาร์ เพื่อถืออุโบสถศีลในวันอาทิตย์ สวดมนต์กัน ฝึกกรรมฐานฟังเทศน์ ให้เหมือนกับบรรยากาศของวัดสมัยโบราณ หรือบางที่ราชการหยุดวันพฤหัสฯ วันศุกร์ เราก็ไปทำบุญวันศุกร์กัน ไม่ต้องติดใจว่าต้องเป็นวันพระ ถ้าเป็นอย่างนี้ได้ความร่มเย็นเป็นสุขก็จะกลับมาสู่ประเทศชาติเหมือนเดิม บางทีอาจจะดีกว่าถ้าเราทุกคนไม่ว่าจะศาสนาไหน สัญชาติอะไร เชื้อชาติอะไร เห็นความสำคัญของความเป็นจุดรวมแห่งประเทศชาติบ้านเมือง แล้วเราก็ร่วมมือกันทำอย่างเสมอภาค ผืนแผ่นดินนี้จะเต็มไปด้วยบัณฑิต เต็มไปด้วยความร่มเย็นเป็นสุข ไม่เดือดร้อนอย่างปัจจุบัน ปัจจุบันถึงแม้ว่าเมืองนี้จะเป็นเมืองคน แต่ความทุกข์ร้อนเหมือนอยู่ในอบายภูมิ ไม่เหมือนมนุษยภูมิ ดังนั้นการจะสร้างมนุษยภูมิให้เกิดขึ้นได้ เราก็ต้องฝึกฝนให้ทุกคนรู้จักบริหารการปกครองโดยธรรมดังที่กล่าวแล้ว

ทีนี้เครื่องไม้เครื่องมือที่จะใช้ในกิจตรงนี้ ท่านกล่าวไว้ว่ามีอยู่ ๔ อย่าง พรหมจึงต้องมี ๔ มือ มือหนึ่งต้องถือสังข์ สังข์ทำหน้าที่ ๒ ประการ ประการที่หนึ่งเอาไว้หลั่งน้ำเป็นมงคล เป็นการเสริมจิตเสริมใจเสริมพลังให้ทำดี อีกประการใช้เป่าเป็นเทพเภรีพอเป่าแล้วทุกคนต้องทำตาม ถ้าไม่ทำตามมีปัญหา เพราะเป็นเครื่องไม้เครื่อง

มือของเทวดา

สังข์ คือ เวลาที่เขาทำดีเราก็ชมเชย ถ้าเป็นลูกเป็นหลานตัวเล็กๆ ก็ชมเชย “เก่ง ดี” พอเขาฟังเขาก็ชื่นใจ พอโตขึ้นมาเขาก็ติดเป็นนิสัย “อย่างนี้ดี อย่างนี้สมควร อย่างนี้บัณฑิตสรรเสริญ อย่างนี้ถูกแล้วลูก” เขาก็จะชื่นใจ “อย่างนี้พ่อชอบ อย่างนี้แม่ชอบ อย่างนี้พ่อรัก อย่างนี้แม่รัก” เขาก็จะมีกำลังใจทำความดี หรือบางทีก็มีรางวัลให้ เขาก็จะชื่นใจ

ผู้ใต้บังคับบัญชาก็เหมือนกัน เมื่อเขาสร้างคุณงามความดี พยายามช่วยหน่วยงานให้มีชื่อเสียงในทางที่ดีงาม บางทีเราก็อาจจะใช้วิธีลงขันว่าปีนี้ใครเด่นทางนี้ก็ได้รับคำชมเชย อาจจะมีการเขียนกลอนประกาศเกียรติคุณให้ เท่านั้นเขาก็ชื่นใจแล้ว หรือให้รางวัลด้วย การเลื่อนขั้น ด้วยการขึ้นเงินเดือน อันนี้เป็นการส่งเสริมสนับสนุน หรือเชิดชูให้รู้ว่าเขาทำดี เปรียบเหมือนกับน้ำสังข์ เป็นน้ำมงคลที่หลั่งลงไป ฉะนั้น ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ทำหน้าที่เป็นพรหมทุกระดับก็จำเป็นต้องถือสังข์ด้วย แต่ถ้านอกจากไม่ทำดีแล้ว ยังคอยทำชั่วอันนี้สังข์ต้องเป่า คือ ต้องปรามว่านี่เกินไปนะ นี่ไม่ดีนะ นี่เสียหายนะ เป่าแล้วต้องหยุด ต้องทำให้เขาหยุด ถ้าไม่หยุดนี่มีปัญหา แสดงว่าแท่นพรหมกำลังจะมีความเสียหายบางทีก็ต้องซ่อม บางทีต้องปรับเปลี่ยน บางทีต้องตัดออก เหมือนเราจะละเมิดกฎจราจร ตำรวจก็เป่า เป่าแล้วต้องทำตาม ถ้าไม่ทำตามก็มีปัญหา โดนเตือน ถ้าเตือนไม่เชื่อก็โดนปรับตามลำดับ ฉะนั้นสังข์แค่เป่าเตือนให้รู้ตัว ว่าไม่ถูกต้อง ต้องปรับเปลี่ยน ต้องแก้ไข นี่คือเรื่องของสังข์ ในประเทศเรา ผู้ที่ใช้สังข์มากที่สุดคือตำรวจจราจร ในบ้านเราก็ต้องใช้ ถ้าไม่ใช้แท่นพรหมของท่านจะมีปัญหา อย่างนี้ต้องใช้ตากรุณาคอยดูว่าเขากำลังจะเสียหาย ให้ความสงสารพัฒนาเขาขึ้นมา ช่วยแก้ไข ไม่ใช่ปล่อยปละละเลย นี่คือสังข์

คฑา คือ การลงโทษชนิดเบาที่สุด พอลงโทษแล้วก็หมดกัน เช่น เตือนก็แล้ว ดุก็แล้ว เริ่มคาดโทษว่าถ้าทำอีกจะถูกตัดสิทธิ์อะไรบ้าง ถ้าทำอีกจะใช้ไม้เรียว จะโดนตี ต้องมีไม้เรียว เพราะไม้เรียวถือเป็นการลงโทษให้หลาบจำชนิดเบาที่สุด ถ้าไม่มีไม้เรียว ข้ามขั้นไปแล้วจะโดนหนัก ซึ่งมักจะเสียหาย ดังนั้นคุณพ่อคุณแม่หรือปู่ย่าตายายทุกคนต้องมีคฑาคือไม้เรียวเอาไว้ พอเขาพูดไม่ฟัง ก็ต้องใช้ไม้เรียวบังคับ บางทีตีทีเดียวก็เข็ดแล้ว บางทีโดนไม้เรียวไม่เจ็บแต่อาย ก็เลิกทำ ไม่ต้องลงโทษมาก โตขึ้นก็จำติดว่าโดนตีกี่ครั้ง ไม่ต้องทำอะไรมาก แต่ถ้าเราไม่มีไม้เรียวตั้งแต่แรก ปล่อยปละละเลย เช่น เขาเริ่มฝึกด่าคนนั้นฝึกด่าคนนี้ อาจจะได้ยินมาจากที่โรงเรียน กลับมาบ้านเริ่มด่า ก็ต้องห้าม ต้องเตือนว่าไม่ดี นี่เป็นการเป่าสังข์ให้รู้ตัว ถ้ายังทำ

อีกก็คาดโทษ ทำอีกก็ใช้ไม้เรียว พอโดนตีก็เข็ด พระอาจารย์เคยใช้กับหลาน ใครเอาก็ไม่อยู่ พอเตือนก็ยิ่งทำ เลยบอกว่าถ้าทำอีกจะโดนตี เขาก็ทำ จะลองดี อาจารย์ก็ตีจริงๆ บอกว่าตีสองที แต่ตีแค่ทีเดียวและต้องตีให้เจ็บ ตั้งแต่บัดนั้นจนบัดนี้ ติดธนาคารไว้ยังไม่ได้ตีอีกทีเลย ฉะนั้นทีเดียวเขาก็จำ เพราะเขารู้ว่าถ้าลองแล้วเขาโดน

ครูก็ต้องถือคฑา ถ้าถือคฑาแล้วไม่รุนแรง เด็กจะถูกพัฒนาตั้งแต่ครั้งแรกที่เขาจะทำความชั่ว ถ้าปล่อยถึงรุนแรงแล้วไม่ไหว เวลาลงโทษก็รุนแรง ผลกระทบเสียหายมาก ตรงนี้พรหมทั้งหลายต้องใช้ไม้เรียวเป็นเครื่องมือในการซ่อมแท่นด้วย เขายึดก็ยึดไปเราไม่สนใจ ไปเรียกคืนก็ได้โดยเฉพาะครู ไม้คฑาเป็นเครื่องมือของครู เป็นเครื่องมือสร้างแท่นพรหม แท่นพรหมไม่ดีก็มาจากเหตุตรงนี้ ใครจะรับผิดชอบ เขาก็โทษครูสอนไม่ดี อย่างอื่นเขาอยากยึดให้ยึดไป ยึดการพนัน ยึดสิ่งเสพติด ยึดหนี้แต่ห้ามยึดไม้เรียว ห้ามยึดคฑา ถ้ายึดคฑาไป ประเทศชาติบ้านเมืองเริ่มสู่กลียุคแน่นอน เพราะเด็กเมื่อโตแล้วเป็นไม้แก่ดัดไม่ได้ ต้องดัดตั้งแต่เด็กๆ พ่อแม่ก็หวังให้ครูช่วย ครูเองก็โดนเขายึดอาวุธยึดเครื่องมือไป แล้วจะช่วยพ่อแม่ได้อย่างไร เพราะเด็กๆที่ไปโรงเรียน ครูต้องเป็นพ่อแม่ที่โรงเรียน ถ้าหากว่าตรงนี้ไม่ไหวก็ต้องใช้ตรีศูล

ส่วนมากเราจะข้ามขั้นไปใช้ตรีศูลเสียมาก บางที่บางโรงเรียนครูไม่รู้จะทำอย่างไร เด็กก็เถียงกันไม่เลิก ครูก็โมโหสุดขีดจนเอาส้นสูงปาหน้า ครูก็โดนทำโทษนักเรียนก็บาดเจ็บ ในลักษณะนี้ใช้เกินไปแล้ว ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ เพราะครูไม่มีคฑาความรุนแรงก็เลยเกิดขึ้น บางสิ่งบางอย่างเชื่อนักจิตวิทยานักปรัชญามากก็ไม่ได้เพราะเขาไม่ได้ทดลองกับคน บางทีก็ทดลองกับลิง บางทีทดลองกับสุนัข แล้วเอามาอนุมานใช้กับคนโอกาสที่จะผิดพลาดก็มีอยู่ เวลาที่มีความจำเป็นใช้คฑาไม่ได้ เขาก็ใช้ความรุนแรงยิ่งๆ ขึ้นไป ถ้าเป็นชาวบ้านก็โดนปรับ โดนจำคุก ลักษณะนี้เหมือนการใช้ตรีศูล ลงโทษถึงเลือดถึงเนื้อ ถึงขาดสิทธิ

ถ้าเป็นที่บ้านจะใช้ตรีศูลอย่างไร เช่น ว่ากล่าวอย่างไรก็ไม่เชื่อก็ใช้การตัดสิทธิบางทีก็ต้องหักค่าขนม บางทีก็ต้องกักบริเวณ อย่างนี้ถือเป็นเครื่องมือที่จะซ่อมซึ่งค่อนข้างรุนแรง ถ้าหากยังไม่เชื่อฟังอีกก็ต้องใช้ กงจักร

บางทีก็ต้องเอาไปฝากคนอื่นให้อบรม บางท่านก็นำลูกไปฝากสถาบันของรัฐให้ช่วยอบรม บางคนกลัววุ่นวายก็นำไปฝากโรงเรียนกินนอน เหมือนโดนจับไล่ส่งออกจากบ้าน พอพัฒนาดีบางคนเรียนจบก็สำนึก บางที่ก็เอาไปอยู่ในสถานพินิจ

มีโยมคนหนึ่งมาเล่าให้ฟังว่า ลูกเรียนอยู่ม.ปลาย เป็นผู้ชาย ปรากฏว่าไม่ยอมไปโรงเรียน เวลาให้ไปเสียค่าหน่วยกิตก็ไปแต่ไม่เรียน พอพูดกันก็ทะเลาะกัน เด็กโตแล้ว

เป็นไม้แก่แล้ว ก็ยากลำบาก พ่อกับแม่จึงคุยกัน แล้วทำใจแข็ง ให้พ่อพูดกับลูกว่าไม่เรียนก็ได้ แต่ถ้าไม่เรียนต้องหาเงินใช้เอง เพราะตอนที่เราเรียนพ่อแม่เป็นคนส่งเราไม่มีเวลาไปหาเงินใช้ พ่อแม่เห็นว่าลูกต้องทำงาน ซึ่งลูกก็ตกลงและดีใจ จะมาขอทำงานกับพ่อ พ่อบอกว่าไม่ได้ ถ้ามาทำต้องมาในฐานะเจ้าของหรือผู้บังคับบัญชาตอนนี้ยังเป็นไม่ได้ ต้องไปหาประสบการณ์ก่อน ดังนั้นพ่อจะพาไปฝากงาน คือไม่ให้หางานเองเพราะเดี๋ยวเจอเพื่อนเจอพ้องแล้วเสียหาย ในฐานะพ่อที่เป็นพรหมต้องป้องกันไม่ให้แท่นพรหมเสียหาย พ่อจึงพาไปฝากงานกับเพื่อน ให้ทำงานในระดับคนงานทั่วไปแล้วบอกเพื่อนว่าเงินเดือนที่ให้หรืองานที่ทำให้เหมือนกับคนงานทุกประการเพราะต้องการฝึกลูกตัวเองให้แข็งแกร่ง เงินเดือนที่ให้ไม่สำคัญ สำคัญคือลูกต้องทำงานเป็น ต้องรู้จักทำงานอยู่กับเพื่อน ต้องมีความแข็งแกร่ง ไม่เกียจ ไม่คร้าน ต้องสร้างความอดทน ต้องสร้างภูมิต้านทานให้ลูกเขา เพื่อนจึงใช้เหมือนคนทั่วๆ ไป ไม่ถึงเดือนก็กลับไปหาพ่อบอกว่าจะเรียนต่อ พ่อบอกว่าให้โอกาสแค่ครั้งเดียว ลูกจึงรับปากและเรียนจนกระทั่งจบปริญญาโท ทุกวันนี้ก็ได้มาทำงานอยู่กับพ่อเพื่อเตรียมตัวรับงานที่พ่อทำ เราจะมองเห็นว่าเหมือนพ่อไม่เอาแล้ว ไล่ส่ง เอาจักรขว้าง เมื่อพัฒนาดีแล้ว ก็ยังคอยรับอยู่ แต่ถ้ายังพัฒนาไม่ดีก็ไม่เอา ใจต้องแข็ง นี่ก็เป็นตัวอย่างสำหรับการพัฒนาแท่นพรหมให้ดี สมัยโบราณถ้าไม่ดีจริงๆ ก็ฆ่าทิ้ง หรือไม่ก็ไล่ส่งเนรเทศ ไปตายเอาดาบหน้า รอดก็รอด ไม่รอดก็ตาย

ตรงนี้เป็นวิธีการทำมาตั้งแต่โบราณ ลักษณะของผู้บริหารจึงมี ๔ หน้า แล้วต้องถือเครื่องไม้เครื่องมือในการสร้างแท่น ในการเนรมิตแท่นให้ดี ๔ มือ ทั้ง สังข์ คฑา ตรีศูล และจักร ตามลำดับ นี่คือเครื่องมือของพรหม ในฐานะที่เราเป็นพรหมจะสร้างลูกสร้างหลาน อย่าให้ใครเขาริบเครื่องมือไป เมื่อเราสร้างแท่นพรหมเราไม่ได้เราก็เดือดร้อน ถ้าเราสร้างแท่นพรหมดีๆ ปัญหาหลายอย่างจะหมด ยาเสพติดก็หมดคนพาลก็หมด มีแต่ความร่มเย็นเป็นสุข เมืองนี้จะเป็นเมืองมนุษย์ อันนี้เป็นพรตอนที่สอง

เมื่อเราทำอย่างนี้ได้ พรนี้จะส่งอานิสงส์ คือ ทำให้สิ่งดีๆ เกิดขึ้นแก่ตัวเราครอบครัว ตลอดจนลูกหลาน เขาจะกลายเป็นผู้ประเสริฐ เมืองไทยจะเป็นเมืองประเสริฐที่ปกครองโดยธรรมทุกระดับชั้น ความร่มเย็นเป็นสุขจะปรากฏทุกหัวระแหงไม่มีที่ใดที่มีทุกข์อีก ถ้าเราต้องการที่จะดับทุกข์สมกับที่เมืองนี้เป็นเมืองพุทธ พระพุทธเจ้าก็ให้วิธีการดับทุกข์ไว้ เราก็ต้องสร้างระบบการบริหารการปกครองเหล่านี้ให้เกิดขึ้นไม่ต้องไว้วางใจใคร แต่ให้ทุกๆ คน ทุกหน่วย ทั้งหน่วยที่เป็นพี่ พ่อแม่ ปู่ย่าตายาย

เครือญาติหน่วยที่เป็นโรงเรียน ครูบาอาจารย์ ไปจนกระทั่งผู้บริหารโรงเรียน หน่วยที่เป็นหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นทหาร ตำรวจ พลเรือน หรือเอกชนก็ตาม หรืองานเฉพาะของเราเป็นงานส่วนตัวก็ตาม ถ้าเราสร้างแท่นพรหมของเราให้เป็นระบบที่ถูกต้อง แผ่นดินทั้งแผ่นดินจะร่มเย็นเป็นสุข เหมือนเมืองพรหม เหมือนเมืองมนุษย์ เหมือนเมืองเทวดา

ถ้าเราขยายไปทั่วโลกได้ก็จะเป็นสุขกันทั้งโลก ดังนั้นจึงชื่อว่าเป็นครอบครัวที่ประเสริฐ เป็นบุคคลที่ประเสริฐ เป็นประเทศที่ประเสริฐ เป็นโลกที่ประเสริฐ เป็นแผ่นดินที่ประเสริฐ ตรงตามพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตรงตามพุทธประสงค์แห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นการแผ่เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาที่ถูกต้องไปยังสรรพสัตว์ทั่วโลก โลกก็จะร่มเย็นเป็นสุขตามความปรารถนาที่เราได้ปรารถนาแล้ว เพราะฉะนั้นพรเหล่านี้เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ เราช่วยกันกระจายความรู้นี้ออกไปสู่สังคม เมื่อบัณฑิตทั้งหลายรู้แล้วก็จะช่วยกันทำ ช่วยกันสร้างสรรค์ในกิจในส่วนที่เขาทำ สังคมหรือความร่มเย็นเป็นสุขที่เกิดแก่สังคมนี้ก็จะสามารถปรากฏได้ เป็นจริงได้ดังที่เราปรารถนาเพราะเราก็ไม่ชอบความไม่ปลอดภัย ความเลวร้ายต่างๆ ที่เกิดขึ้น เราชอบความสุข เราชอบความสงบ ไม่ใช่ชอบความเดือดร้อน ถ้าหากว่าพวกเราท่านทั้งหลายช่วยกันคนละไม้ละมือ เริ่มตั้งแต่ครอบครัวของเรา และกระจายความรู้เข้าสู่มวลชน ก็จะถือว่าเราให้ปัญญาอันประเสริฐแก่บุคคลอื่นเหมือนที่เราได้ อันนี้ก็จะเป็นการให้พรคนอื่นๆ ไปด้วย สมกับที่เราได้เป็นผู้ประเสริฐดังคำว่า “พร” ซึ่งแปลว่าเป็นความดีหรือความประเสริฐ อันนี้ก็เป็นของขวัญปีใหม่วันนี้ และใช้ได้ทั้งปี ใช้ได้ตลอดชาติ ชาติต่อๆ ไปก็ใช้ได้

และในที่สุดนี้ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ตลอดจนบุญญาบารมีที่พวกเราได้สร้างสมอบรมมา จงมารวมกันเป็นตบะเดชะ ช่วยบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้ท่านทั้งหลาย และด้วยอำนาจแห่งปฏิทานมัย บุญสำเร็จด้วยการให้ ส่วนที่เป็นบุญที่เราได้บริจาคแล้วนี้แก่มวลมนุษย์ เทวดา หรือสรรพสัตว์ทุกทั่วหน้า ทั้งที่เป็นญาติและไม่เป็นญาติ จะศาสนาเดียวกันหรือคนละศาสนา ทั้งผู้ที่เป็นคุณเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติบ้านเมืองในอดีต จนกระทั่งถึงปัจจุบันและในอนาคต จงมารวมกันเป็นตบะเดชะ ช่วยบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้ท่านทั้งหลาย จงถึงซึ่งความสุขความเจริญ ดำเนินกิจการใดๆ ก็ให้สำเร็จดังมโนรถปรารถนา และเมื่อท่านปรารถนาอันใดที่เป็นประโยชน์ปราศจากโทษ เป็นความดีงาม เป็นการสร้างสรรค์อันบริสุทธิ์จิตแล้ว ก็ขอให้สิ่งนั้นพลันสำเร็จ พลันสำเร็จ พลันสำเร็จ ดังมโนรถด้วยกันทุกท่านทุกคนเทอญ

บันทึกประวัติศาสตร์
การส่งพระวิปัสสนาจารย์มาประจำในสำนักวิปัสสนาธรรมจักร

พระอาจารย์ปลัดชัชวาล ชินสโภ ได้นำเอกสารหลักฐานการส่งพระวิปัสสนาจารย์มาประจำในสำนักวิปัสสนาธรรมจักร ที่พักสงฆ์ธรรมจักร หมู่ ๑ ตำบลดงละคร อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก หลังจากนางเล็ก เฉลิมศักดิ์ หนึ่งในกรรมการที่พักสงฆ์ เป็นผู้เก็บรักษาไว้ ได้นำมาคืนให้ ซึ่งลงลายมือชื่อของ**หลวงปู่ทองฯ** (**พระธรรมมงฺคลาจารย์ วิ. อัคคมหากัมมัฏฐานาจริยะ** ที่ปรึกษาเจ้าคณะภาค ๘ ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาวิปัสสนาจารย์ภาคเหนือ เจ้าอาวาสวัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร จังหวัดเชียงใหม่ สมัยที่ดำรงตำแหน่งเป็น**พระสุพรหมยานเถร** เจ้าคณะอำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๓๖)

สำนักวิปัสสนากัมมัฏฐานธรรมจักร หมู่ ๑ ตำบลดงละคร อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก เป็นสำนักวิปัสสนาที่แม่ชีอุ่มได้ถวายที่ดิน เนื้อที่ประมาณ ๔ ไร่ ให้แก่หลวงปู่ทอง สิริมงคโล เมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๒ เพื่อทำเป็นสถานที่ปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน หลวงปู่ ฯ ได้รับและขึ้นทะเบียนเป็นที่พักสงฆ์ธรรมจักร โดยถวายเป็นที่ธรณีสงฆ์วัดหนองทองทรายฝากไว้ก่อน ส่วนการปกครองคณะสงฆ์ให้ขึ้นตรงต่อพระครูประสุตปัญญารัตน์ เจ้าคณะตำบลดงละคร เจ้าอาวาสวัดหนองทองทราย โดยหลวงปู่รับทำหน้าที่หาวิปัสสนาจารย์ส่งมาให้ เพื่อความเจริญในพระพุทธศาสนา หลวงปู่ ฯ จึงได้ส่งพระวิปัสสนาจารย์มาทำการสอนหลายรุ่น แต่ไม่ประสบความสำเร็จ จนถึงปี พ.ศ.๒๕๓๖ จึงได้ส่ง**พระปลัดชัชวาล ชินสโภ** อายุพรรษา ๒๔ และ**พระมหาเหล็ก จนฺทสีโล** อายุพรรษา ๒๔ มาเป็นพระวิปัสสนาจารย์ประจำ สำนักวิปัสสนากัมมัฏฐานธรรมจักร พร้อมกับทำบันทึกถึงคณะกรรมการที่พักสงฆ์ธรรมจักร

ภายหลังจากที่พระปลัดชัชวาล ชินสโภ และคณะ ฯ เดินทางมาดูสถานที่แล้วเห็นว่าพอที่จะพัฒนาให้เจริญได้ จึงตกลงรับดำเนินการเรียนการสอนที่สำนักวิปัสสนากัมมัฏฐานธรรมจักร ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา และได้สถาปนาขึ้นเป็นศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระ พุทธวิหาร มูลนิธิพุทธวิหาร วัดพระธรรมจักร มาจนกระทั่งทุกวันนี้

ที่ พิเศษ/๒๕๔๒

วัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร
ตำบลบ้านหลวง/อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒.

เรื่อง ขอส่งพระวิปัสสนาจารย์มาประจำในสำนักวิปัสสนาธรรมจักร

เจริญพร คณะกรรมการสำนักวิปัสสนากัมมัฏฐานธรรมจักร

เนื่องจากสำนักวิปัสสนากัมมัฏฐานธรรมจักร เป็นสำนักสอนวิปัสสนากัมมัฏฐาน แต่เนื่องจากปัจจุบัน ขาดพระวิปัสสนาจารย์มาสอนกัมมัฏฐานคงเป็นระยะเวลานาน ฉะนั้นอาตมภาพจึงเห็นสมควรที่จะจัดพระวิปัสสนาจารย์มาช่วยการสอนให้ทางสำนักเจริญขึ้น จึงได้จัดพระวิปัสสนาจารย์ คือ พระมหาสิทธิ์ สุจิตฺโต มินสีโล อายุพรรษา ๒๔ และพระมหาเหลือ จนฺทสีโล อายุพรรษา ๒๕ จึงขอให้คณะกรรมการสำนักวิปัสสนากัมมัฏฐานธรรมจักร ได้ช่วยอุปถัมภ์ตามสมควร เพื่อจะทำให้สำนักวิปัสสนากัมมัฏฐานเจริญขึ้นในพระพุทธศาสนาต่อไป.

ขอเจริญพร

(พระสุพรหมยานเถร) (ทอง สิริมงฺคโล)
เจ้าอาวาสวัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร
เจ้าคณะอำเภอฮอด

โอวาทจากพระอาจารย์ใหญ่

ดร. พระภัททันตะ อาสภมหาเถระ อัคคกัมมัฏฐานาจริยะ

เนื่องในงานเปิดศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระพุทธวิหาร
วันที่ ๒๕-๒๗ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๕

พระอาจารย์ชัชวาลย์นี่เก่งนะ เมื่อก่อนนี้ เข้ากรรมฐานก็เก่ง ทีหลังนี้มีอำนาจมาก หมายความว่ามีบุญ ชาติก่อนสร้างมา กุศล ฉะนั้น นิดเดียว ครั้งแรกไปตั้ง ก็ค่อยๆเจริญขึ้น เดี๋ยวนี้ใหญ่ขึ้นเยอะ ยังไม่ถึงอย่างนี้ ก็ใหญ่อย่างนี้ ร่างกาย ตัว ชีวิต ตายก็ตาย ตัวเรา เผยแพร่ศาสนา ตั้งใจไว้อย่างนี้ เขาเก่ง แต่ก่อนนี้เข้ากรรมฐานก็เก่ง ทีหลังออกมาแล้ว เทศน์อะไรต่ออะไร ก็เก่ง อาจารย์ไม่ได้ฟัง ก็เก่ง เดี๋ยวนี้ใหญ่โตมากที่สุด เผยแพร่ศาสนาอะไร นี่ยอดที่สุด ค่อยๆเจริญขึ้น นครนายกนี้มีชื่อเสียง ตัวเราที่อะไรๆ ก็เรียบร้อยดีแล้ว ก็คอยอยู่ โยคี อะไรต่ออะไรสะดวกดี ก็มาหา อาจารย์ก็ดีใจ อยากจะไป แต่ว่าไปแล้วก็ วันนั้น วันวิสาขบูชาด้วย เป็นปกติ จะมี สองสามคนมาหา เขาก็จะมา มาแล้วก็พยายาม อยากจะพบ แล้วก็มาหา ไม่พบแล้วก็เสียใจ แล้วเนี่ยอันหนึ่ง แล้วก็ ตัวเราเนี่ย อาจารย์ก็ ท้องไม่ค่อยดี ไม่ค่อยดี หมายความว่า นั่งนานๆ นั่งแล้วก็ ทีหลังไม่ได้ถ่ายลำบากอยู่ ที หลังไปหาโรงพยาบาล ลำบาก อาจารย์อยากจะไป ลูกศิษย์ ลูกหา ทำอยู่เก่งๆ ก็ต้องช่วยอุดหนุนให้ อยากจะไป ไม่อยากจะไป ไม่ใช่อย่างนี้ สาเหตุก็ดูด้วย อันนี้ก็ ถ้าหากว่าไปแล้วก็นาน นั่งนานแล้วก็ทีหลัง ไม่สบาย หลายครั้งแล้ว เดียวนี้ไม่ได้ไปไหนแล้ว ตัวนั้นอยู่เฉยๆ ถ้าหากว่า มาปรึกษากันก็ดี มาเข้ากรรมฐานก็ดี หลายคนมี อันนี้สอนอยู่ ว่างก็ไม่ค่อยว่าง วันนั้นว่างอยู่กรุงเทพฯญาติโยมมาหา ไม่พบแล้วก็เสียใจ ก็ว่าจะมาหา ครั้งแรกคิดอยู่ว่าไปดี หรือไม่ไปดี เดียวถ่ายรูป ถ่ายรูปไปแล้วก็ใช้ได้ หนอ ตัวเราไม่สวยแต่ก็ใช้ได้

ดร.พระภัททันตะ อาสภมหาเถระ
อัคคมหากัมมัฏฐานาจริยะ
พุทธศาสตรดุษฎีบันฑิตกิตติมศักดิ์
ประธานสงฆ์วัดภัททันตะอาสภะเถราวาท
เจ้าสำนักวิปัสสนาสมมิตร-ปราณี

วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕ ๑๖.๐๐ น.

ธรรมะบรรยาย ตอนที่ ๒ เรื่อง ปกครองแผ่นดินโดยธรรม แสดงในวันที่ ๘ ธ.ค. ๒๕๕๖ ณ ศาลาธรรมต้นไม้

การปกครองแผ่นดินโดยธรรม ที่แน่ๆ ก็คือว่า ในระบบอธิปไตย จะมีอยู่ ๓ ระบบที่พระพุทธเจ้าเทศน์ไว้ คือ อัตตาธิปไตย ถือบุคคลเป็นใหญ่ ที่เรามักจะบอกว่าเผด็จการบ้างสมบูรณาญาสิทธิราชย์บ้าง ที่จริงประเทศเราไม่ใช่สมบูรณาญาสิทธิราชย์ ไม่เชื่อไปดูพระเจ้าอเล็กซานเดอร์ว่าปกครองแบบไหน แล้วมาดูที่พระราชาของเราปกครองแบบไหน

ของเราเป็นระบบคุณธรรม เป็นระบบพ่อปกครองลูก พ่อจะป้องกันทุกอย่างที่จะเป็นอันตรายกับลูก แต่ถูกกล่าวหาว่าเป็นระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ความจริงแล้วเป็นการปกครองแผ่นดินโดยธรรม สิ่งที่ไม่ดีที่จะเข้ามาสู่ประเทศชาติ พระราชาจะป้องกัน เวลามีการรัฐประหารก็เป็นแค่เฉพาะส่วนของผู้บริหาร ส่วนใหญ่ก็จะเป็นเรื่องของพระราชา จะไม่กระทบกระเทือนประชาชน ใครมาเป็นพระราชาก็เหมือนกันจะทำหน้าที่เหมือนพ่อดูแลลูก แล้วถ้าใครก็ตามทำหน้าที่พ่อไม่ดีเขาก็จะรัฐประหารจะเป็นอย่างนี้มาตลอด นั่นคือของเราปกครองโดยธรรม

ธรรมที่พ่อแม่ใช้ปกครองลูกคืออะไร คือพรหมวิหาร พรหมวิหารแปลว่าอะไร แปลว่าวิหารแห่งพรหม คำว่าวิหารแปลว่าที่อยู่ พรหมวิหารธรรม คือธรรมของที่อยู่แห่งพรหม หมายความว่าถ้าวิมานพรหม ธรรมะอันนี้ต้องเป็นธรรมะของวิมานพรหม ถ้าเป็นแท่นพรหมธรรมะ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขานี้ ต้องเป็นธรรมะของแท่นพรหม ไม่ใช่ธรรมะของพรหม

ถ้าหากว่าพรหมคือพ่อแม่ แท่นพรหมคือใคร คือลูก ฉะนั้น เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ต้องเป็นธรรมะของลูก ไม่ใช่ธรรมะของพ่อแม่ แล้วพรหมมีหน้าที่ทำอะไร ผู้สร้างใช่ไหม สร้างอะไร สร้างแท่นตัวเองนั่นแหละ เพราะฉะนั้นพรหมจึงต้องมีหน้า ๔ หน้า เอาไว้มองดูแท่นของตัวเองว่า เมตตาผุหรือยัง กรุณาผุไหม มุทิตามอดกินหรือยัง อุเบกขาใช้ได้หรือเปล่า ไม่ใช่หมายความว่าพรหมปล่อยปละละเลยแท่นพรหม มาถึงเอาตังค์ไปใช้ไม่ได้ ควรจะถอดออกจากตำแหน่งพรหมได้แล้ว

เมื่อตรวจเห็นว่าเมตตาของแท่นพรหมไม่ดี พรหมต้องสร้างขึ้นมาใช่ไหม ต้องสร้างขึ้นใหม่ ดังนั้นเขาจึงมีเครื่องมือให้พรหมซ่อมสร้างแท่นพรหมอยู่ ๔ อย่าง พรหมถืออะไร ตรีศูล คฑา กงจักร และสังข์

สังข์เอาไว้ทำอะไร สังข์ทำหน้าที่ ๒ อย่างคือ หนึ่ง เวลาแท่นพรหมคือผู้ใต้บังคับบัญชาลูกหลานทำดี รดน้ำเขา ชมเชยเขา ให้รางวัลเขา สอง เขาชักจะมีปัญ

หาแล้วเป่าสังข์เตือน จะข้ามเขตแดนแล้วนะ พ้นแดนแล้วนะ ต้องเตือนแล้ว เข้าใจไหม เป็นการป้องกันแท่น พรหมใดต้องการจะรักษาแท่นตัวเองให้ดีต้องป้องกันอย่างนี้

คฑาเอาไว้ทำอะไร ถ้าสังข์เอาไม่อยู่เมื่อใด ถึงแม้จะเป่าจนกลายเป็นนกหวีดไปแล้วก็ตาม ต้องคฑา คือไม้เรียวใช่ไหม ถ้าจำเป็นหวดก้นเข้าไปสิ ปรากฏว่ารัฐบาลเรานี่อวดฉลาดกว่าพรพม หักคฑาครูทิ้ง ครูเลยทำหน้าที่ในฐานะความเป็นพรหมไม่ได้ หาคฑาไม่เจอ เห็นรองเท้าที่สวมอยู่เข้าใจผิดคิดว่าเป็นคฑา กว่าจะรู้ตัวอีกที ครูก็เผลอเอารองเท้าปาหน้านักเรียนแตกไปแล้ว เพราะการลงโทษจากขั้นต่ำๆ เบา ๆ เรื่อย ๆ ตามลำดับขึ้นมาทำไม่ได้เราเป็นพ่อแม่อย่าให้รัฐบาลไหน ๆ มาหักไม้เรียวพ่อแม่อีกนะ เราจะได้มีเครื่องมือไว้สอนลูกสอนหลานเราตั้งแต่เล็กๆ พอโตขึ้นเขาไม่มีคฑาตีหรอกใช่ไหม ไปทำอะไรผิดๆ ตีกัน ยิงกัน เสียชีวิตพิการเยอะแยะ เพราะว่าเราไม่ได้ปลูกฝังเขา ถึงตอนนั้นจะโทษใครได้ ไม่ได้ใช้เครื่องมือพรหมในการซ่อมแท่นพรหมมาตั้งแต่แรก ก็มักเป็นดังนี้

อีกอย่างคือตรีศูล ถ้าหากคฑายังใช้ไม่ได้ต้องใช้ตรีศูล ตรีศูลนี่ต้องเสียเลือดเสียเนื้อแล้วนะ ก็คือถ้าหากไม้เรียวไม่ได้ผลก็ต้องตัด ตัดอะไร ตัดค่าขนมบ้าง เขาไปเที่ยวกันให้อยู่เฝ้าบ้านบ้าง หรืออื่นๆ

จักร เป็นอาวุธระยะไกล บางทีอยู่กับพ่อกับแม่ สบายเกินไป ก็ให้ไปอยู่กับคนอื่นบ้างถึงไม่อยากให้ไปก็ต้องทำ พอเขาได้รับความลำบาก จะรู้สึกว่าพ่อแม่เมตตาเขาขนาดไหนก็จะปรับตัวได้ มีอยู่คนหนึ่งจำชื่อไม่ได้ มาเล่าให้ฟังว่าเขามีลูกชายคนเดียวเรียน ม.ปลายแล้ว ไปเสียค่าหน่วยกิตไว้ไม่ยอมไปเรียน พูดไปก็ทะเลาะกัน อายเขาพ่อกับแม่เลยต้องคุยกันที่สุดสรุปว่าใจอยากให้ลูกเรียนแต่ลูกไม่เรียน โตแล้ว พูดทีไรก็เถียง พ่อเลยบอกว่า ไม่เป็นไร ไม่ไปเรียนไม่เป็นไร ไม่เรียนหนังสือต้องหาเงินใช้เอง ที่พ่อแม่ให้เงินใช้เพราะเราเรียนหนังสือ ไปทำงานไม่ได้ ดังนั้นเมื่อเราไม่ไปเรียนหนังสือ ก็ต้องทำงานหาเงินใช้เองลูกก็ดีใจ แต่พ่อบอกว่าไม่ให้มาทำงานที่บริษัทพ่อถ้าจะทำกับพ่อต้องเป็นผู้บริหาร ต้องไปฝึกงานที่อื่นให้ชำนาญก่อน พ่อจึงเอาไปฝากให้ทำงานกับเพื่อน บอกเพื่อนไว้ว่าสามารถใช้งานลูกได้เหมือนคนงานทั่วๆ ไป ไม่ต้องเกรงใจว่าเป็นลูกเพื่อน พอโดนไม้นี้เข้าไม่ถึงเดือนก็กลับมาหาพ่อขอเรียนหนังสือต่อจนจบปริญญาโท มาตรการนี้เท่ากับการเนรเทศเอาจักรขว้างใส่ อันนี้เป็นวิธีการใช้จักร เหมือนเนรเทศไปตายเอาดาบหน้า พรหมต้องมีอาวุธเหล่านี้ แล้วต้องใช้ตามขั้นตอนที่เหมาะสม

เพราะฉะนั้นแท่นเมตตาพังก็ต้องซ่อม ต้องมีเครื่องมือเหล่านี้ซ่อม แท่นกรุณา

แท่นความสงสาร ทะเลาะเบาะแว้งกัน ตีกัน อิจฉาริษยากัน แท่นมุทิตาใช้ไม่ได้แล้ว ก็จะต้องซ่อม ต้องใช้เครื่องมือเหล่านี้แหละ แท่นอุเบกขา คือ จิตไม่ยุติธรรม ลำเอียงทั้งๆ ที่เป็นพี่น้องกัน ลำเอียงเพราะรักกันบ้าง ลำเอียงเพราะชังกันบ้าง ลำเอียงเพราะกลัวบ้าง ลำเอียงเพราะเข้าใจผิดหลงผิดบ้าง ไม่มั่นคง เวลาทำอะไรโมโหก็โวยวายตึงตัง พวกนี้ไม่อุเบกขา ประเภทนี้พรหมนั่งอยู่สบายไหม ลำบากเข้าใจไหม ถ้าหากแท่นของเราถูกซ่อมไว้ให้ดี ถูกสร้างไว้ให้ดี ถูกพัฒนาให้ดี มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ลูกๆ มีความสามัคคีกันดี คนในหมู่งานมีความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขากันอย่างมั่นคง พรหมที่นั่งอยู่ ผู้บังคับบัญชาก็ดี พ่อแม่ก็ดี สบายไหม มองเห็นชัดเจนใช่ไหม

เราดูกันจริงๆ ก็คือว่า ในหลวงสมัยโบราณของเราใช้ธรรมะอันนี้เป็นตัวนำในการใช้อธิปไตยของพระองค์ เพราะฉะนั้นประเทศชาติบ้านเมืองก็เลยร่มเย็นเป็นสุข ปัจจุบันในหลวงก็อยากได้อันนี้ ปฐมบรมราชโองการตรัสไว้ชัดเจน ว่า ถ้าพระองค์มาเป็นในหลวงแล้ว พระองค์ต้องการปกครองแผ่นดินโดยธรรม ใครที่เชิญมาต้องหาให้พระองค์ใช่ไหม เพื่ออะไร เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม แต่ทุกวันนี้สยามสุขไหม

ปกครองแผ่นดินโดยธรรม ใครเอาอำนาจการบริหารการปกครองของพระองค์ไปใช้แทนพระองค์ ถือว่าเป็นผู้ที่ทำงานต่างพระเนตรพระกรรณของพระองค์ จะต้องสร้างแผ่นดินให้มีการบริหารการปกครองแผ่นดินโดยธรรม เริ่มตั้งแต่ตัวเขาลงมาต้องมีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ต้องสร้างหน่วยงานทุกหน่วยงานให้เป็นสถานที่บริหารการปกครองโดยธรรม ผู้บังคับบัญชาต้องมีหน้าเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา พยายามสร้างแท่นพรหมของตัวเองให้มีคุณธรรม คือ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ให้ได้ด้วยตาพรหมทั้ง ๔ หน้า ที่คอยสอดส่องดูแล ไม่อย่างนั้นจะมีไว้ทำอะไรหน้าพรหม ๔ หน้า ถ้าทำอย่างนี้ได้ตั้งแต่ครอบครัวไปถึงระดับบริหารประเทศ ระบบบริหารการปกครองทั้งประเทศ จะเป็นการบริหารการปกครงโดยธรรมแน่นอน ในหลวงมีโอกาสที่จะได้ปกครองแผ่นดินโดยธรรมหรือยัง ทำได้เลยใช่ไหม ถ้าทำได้วันนี้บ้านเมืองก็สงบวันนี้ ไม่ต้องไปทะเลาะเบาะแว้งกัน แล้วก็มีแต่ทิฏฐิมานะแก้ปัญหาไม่ตรงประเด็น

ทุกวันนี้อุปายาส ความอึดอัดขัดใจคับแค้นใจเกิดขึ้นมากมาย เมตตามีไหม กรุณาสงสารกันไม่มี เอากันให้ตายไปเสียให้ได้ มุทิตายินดีด้วยกันก็ไม่มี อุเบกขาก็ไม่มี บ้านเมืองก็เลยเดือดร้อน ธรรมาธิปไตยจึงมีความสำคัญ

คนคนเดียวปกครองประเทศ ถ้าหากว่าใช้ธรรมาธิปไตยเป็นหลักในการบริหารประเทศ ประเทศก็ร่มเย็นเป็นสุขได้ หมู่คณะหรือประชาธิปไตยปกครองประเทศ ถ้ามีธรรมเป็นหลักของประเทศ ประเทศก็บริสุทธิ์ร่มเย็นเป็นสุขได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นตรงนี้ อาจารย์ฝากไว้โดยสังเขป ให้รู้ว่าถ้าเราจะเอาปกครองแผ่นดินให้ร่มเย็นเป็นสุขจริงๆ ต้องเอาธรรมเป็นหลักในธรรมนูญปกครองแผ่นดิน และทำตามกันอย่างจริงจัง ให้เป็นการปกครองแผ่นดินโดยธรรมขึ้นมาให้ได้ เราทุกคนจะต้องทำหน้าที่ของตัวเองในหน้าที่ของตัวเองให้ดี คือเป็นผู้บังคับบัญชาต้องสร้างแท่นพรหมของตน คือผู้ใต้บังคับบัญให้มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา เราเองผู้เป็นพรหมก็จะอยู่สบาย คนที่จะมารันงานสืบต่อต่อไป เขาก็จะทำแบบที่วางไว้นี้ทุกอย่าง ความร่มเย็นเป็นสุขจะมีทั่วประเทศได้จริง เราทำอย่างนี้ได้ภายในวันนี้ บ้านเราจะยุติความเลวร้ายลงวันนี้ได้แน่นอน ไม่ต้องเดือดร้อนกันขนาดนี้

ฉะนั้นที่จริงเราแก้ปัญหานี่ไม่ยากหรอก เพียงแค่ให้ทุกคนในบ้านเรามีศีลจบเลย ยุติเลยทันที เมืองอบายภูมิจะกลายเป็นเมืองมนุษย์ทันที ทุกวันนี้มันไม่ใช่ศีลไม่ค่อยจะมีกัน

ในที่สุดนี้ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ตลอดจนบุญญาบารมี ที่ท่านทั้งหลายได้ร่วมกันสร้างสรรค์อบรมมาในอดีตก็ดี ในปัจจุบันก็ดี หรือว่าในอนาคตก็ดี จงมารวมกันเป็นตบะเดชะช่วยบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้ท่านทั้งหลายจงถึงซึ่งความสุขความเจริญ มีความสำเร็จในการดำเนินชีวิต คิดอะไรปรารถนาสิ่งใดก็ขอให้สิ่งนั้นพลันสำเร็จ พลันสำเร็จ พลันสำเร็จ ดังมโนรถด้วยกันทุกท่านทุกคนเทอญ

๔๗/๒๑-๒๒ ถนนสีหบุรานุกิจ ซอย ๑๐

แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร

๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตนำเครื่องหมายสัญลักษณ์พระธรรมจักรเผยแพร่

เรียน กราบนมัสการพระอาจารย์ปลัดชัลวาล ชินสโภ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายละเอียดข้อมูลบางประการของสัญลักษณ์พระธรรมจักร

ด้วยข้าพเจ้านางอรทัย อมรภักดี มีความประสงค์ขออนุญาตนำเครื่องหมายสัญลักษณ์ "พระธรรมจักร" เพื่อนำอธิบายชี้แจงถึงความสำคัญ ความหมายที่สมบูรณ์ชัดเจนของพระธรรมจักร จึงกราบเท้านมัสการขออนุญาตจากพระอาจารย์ปลัดชัชวาล ชินสโภ เจ้าอาวาสวัดพระธรรมจักร ศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระพุทธวิหารทราบ

ทั้งนี้เพื่อเผยแพร่เป็นวิทยาทานให้ความรู้แก่พุทธศาสนิกชน ศิษยานุศิษย์ อนุชนรุ่นหลัง และบุคคลทั่วไป ลงในจดหมายข่าวสาระศาสน์พุทธวิหาร ฉบับที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมีข้อความที่จะอธิบาย ดังต่อไปนี้

๑. มูลนิธินี้มีชื่อว่า "มูลนิธิพุทธวิหาร"

๒. ความหมายสัญลักษณ์ "พระธรรมจักร"

อนึ่งข้าพเจ้ากราบนมัสการพระอาจารย์ปลัดชัชวาล ชินสโภ ได้แนบเอกสารข้อมูลบางประการเพื่อเรียนเสนอท่านได้กรุณาพิจารณา ตามแต่ท่านอนุเคราะห์เมตตาเห็นสมควร

ควรมิควรแล้วแต่โปรดพิจารณาตามความเหมาะสม

กราบเท้าด้วยความเคารพอย่างสูง

(นางอรทัย อมรภักดี)

อนุญาตตามนี้

2 ส.ค. 57.

พระธรรมจักร
มูลนิธิพุทธวิหาร

พุทธศาสนิกชนทุกท่านคงได้เห็นเครื่องหมายสัญลักษณ์พระธรรมจักรกันแล้ว แต่คงไม่ทราบว่ามีความแตกต่างจากพระธรรมจักรที่อื่น ๆ ถ้าดูผ่านไปเพียงผิวเผิน อาจจะดูเหมือนพระธรรมจักรโดยทั่วไปที่เคยพบเห็นมา แต่ถ้ามองและได้สังเกต วิเคราะห์พิจารณาแล้วจะเห็นถึงความแตกต่าง ซึ่งหลายท่านคงมีข้อกังวลสงสัยอยู่ในใจว่า ทำไมพระธรรมจักรของวัดพระธรรมจักร ศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระพุทธวิหาร นครนายก จึงมีความแตกต่างจากที่เคยพบเห็นมา และมีความหมายความสำคัญอย่างไร

ข้าพเจ้าเองก็มีข้อสงสัยอยากทราบเหมือนกัน จึงคิดว่าเพื่อเป็นการศึกษาเรียนรู้เสริมทักษะเพิ่มเติม และอยากนำมาเผยแพร่เป็นวิทยาทานความรู้แก่พุทธศาสนิกชน ศิษยานุศิษย์ อนุชนรุ่นหลังและบุคคลทั่ว ๆ ไป จึงได้กราบเท้านมัสการพระอาจารย์ปลัดชัชวาล ชินสโภ ท่านเจ้าอาวาส ขออนุญาตนำมาเผยแพร่ถึงรายละเอียดต่าง ๆ ของสัญลักษณ์เครื่องหมายของพระธรรมจักร พระอาจารย์ท่านมิได้ขัดข้องประการใด ท่านเมตตาอนุเคราะห์อนุญาตให้นำมาเผยแพร่ได้ นับเป็นพระคุณอย่างสูง ข้าพเจ้าจึงได้นำมาลงในหนังสือข่าวสาระศาสน์พุทธวิหาร ฉบับที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ นี้ ดังรายละเอียดลำดับต่อไปนี้

มูลนิธินี้มีชื่อว่า "มูลนิธิพุทธวิหาร"

ชื่อย่อว่า ม.พธ. เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า
BUDDHAVIHARA FOUNDATION ย่อว่า B u.F.

มีความหมายว่า เพื่อเป็นพุทธบูชาโดยการสนับสนุนผู้ประพฤติธรรมตามจุดประสงค์ที่ปรากฏในหลักฐานการสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เครื่องหมายมูลนิธิ คือ ธรรมจักร ๔ กำ ๒ กง ๒ ชั้น ชั้นดุม ๓ ชั้น เพลา ๑ มีรัศมี ๘ แฉก ครอบด้วยรัศมี
คำว่า **"มหาสติปัฏฐาน"** วางอยู่บนดอกบัว ๓ กลีบ ๓ เมล็ด มีคำว่า **"พุทธวิหาร"** อยู่ใต้ดอกบัว
มีวงกลมเป็นกรอบโดยรอบ กรอบวงนอก ๑ วง
กรอบวงใน ๒ วง มีอักษรบรรจุไว้ภายใน ๒ ส่วน
ส่วนบนมีคำว่า "มูลนิธิพุทธวิหาร BUDDHAVIHARA FOUNDATION"

คั่นส่วนบนกับส่วนล่างด้วยดอกจิก ๔ กลีบ
ส่วนล่างมีคำว่า **"ที่พักสงฆ์ ธรรมจักร 100/1 หมู่ที่ 1**
ต.ดงละคร อ.เมือง จ.นครนายก"

ความหมายของสัญลักษณ์เครื่องหมายพระธรรมจักร

ธรรมจักร ๔ กำ หมายถึง จักรที่หมุนไปสู่ความเจริญ กง ๒ ชั้น กงชั้นนอก หมายถึง มรรค ๘ โลกิยมรรค (ปุพ พภาคมรรค มรรคเบื้องต้นของผู้เริ่มทำกัม-มัฏฐาน) กงชั้นใน หมายถึง อินทรีย์ ๕ เมื่อเริ่มฝึก วิปัสสนากัมมัฏฐาน อินทรีย์เริ่มก่อตัวเกิดขึ้น เพื่อเข้าสู่ระบบการพัฒนาอินทรีย์ให้มีกำลังที่เรียกว่า "พละ" กำ ๔ กำ มีกำละ ๓ ส่วนใหญ่ ๆ ติดต่อกันและแต่ละส่วน แบ่งออกอีก ๓ ส่วนย่อย มีความหมาย ว่าการจะสร้างอินทรีย์ให้เกิดขึ้นและพัฒนามีให้มีกำลัง (วิปัสสนากัม-มัฏฐาน) ได้นั้น จะต้องมีวัตถุดิบ, สถานที่, โรงงาน, การจัดการ และวิธีการผลิตในที่นี้ ได้แก่ สติปัฏฐาน ๔ คือ กาย, เวทนา, จิต, ธรรม ต้องมีเป้าหมายจุดประสงค์และนโยบายการผลิต อันได้แก่ ประธานความเพียร ๔ คือ สังวรประธาน ภาวนาประธาน อนุรักขณาประธาน ต้องมี ระบบควบคุม รักษาและพัฒนาคุณภาพการผลิต ปริมาณและผลผลิตให้เป็นไปตามเป้าหมาย จุดประสงค์และนโยบายการผลิต คือ อิทธิบาท ๔ อย่าง ได้แก่ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา ๓ ส่วนย่อย หมายถึง กาย, วาจา, ใจ คือ ทวารที่ใช้ทำทั้ง ๓ ๓ ส่วนใหญ่จะไม่สำเร็จกิจได้เลยถ้าขาด ๓ ส่วนย่อยนี้ หมายถึง อินทรีย์ก็พัฒนาไม่ได้ วิปัสสนาล้มเหลว มรรคต้องอาศัยขั้นตอนเหล่านี้ จึงสร้างอินทรีย์ให้เกิดขึ้นและพัฒนาให้แก่จนถึงขั้นมีกำลังได้ ดุม ๓ ชั้น ชั้นนอก หมายถึง โพชฌงค์ ๗ เป็นตัวเสริมแรงให้อินทรีย์มีกำลังเต็มที่ ถ้าขาดโพชฌงค์

อินทรีย์จะแก่มีกำลังเต็มที่ถึงขั้นที่เรียกพละไม่ได้ อันได้แก่ สัมโพชฌงค์ ธรรมวิจยะ-สัมโพชฌงค์ วิริยะสัมโพชฌงค์ ปิติสัมโพชฌงค์ ปัสสิทธิสัมโพชฌงค์ สมาธิสัมโพชฌงค์ อุเปกขาสัมโพชฌงค์ ดุมชั้นที่ ๒ หมายถึง พละ คือ อินทรีย์แก่กล้ามีกำลังเต็มที่แล้วเห็นไตรลักษณ์ชัดเจนแล้วเหมาะแก่การเข้าสู่นิพพานแล้วอันได้แก่ ศัทธาพละ, สมาธิพละ, สติพละ, วิริยาพละ และปัญญาพละ ดุมชั้นในสุดที่ ๓ หมายถึง ณ ทางเข้าสู่ประตูนิพพาน ๓ ทาง คือ เข้าทางอนิจจัง ชื่ออนิมิตตนิพพาน เข้าทางทุกขังเรียกอัปปนิหิตนิพพาน เข้าทางอนัตตา เรียก สุญญตนิพพานอันเป็นจุดสุดท้ายที่ติดต่อ เพลา เป็นจุดที่มีพลังสุดยอดของความแก่กล้าแห่งอินทรีย์สุดยอดของธรรมจุดสุดท้ายของการศึกษาสูงสุดจุดสุดยอดของวิปัสสนาญาณ เป็นจุดติดต่อสุดท้ายระหว่างโลกิยธรรมกับโลกุตรธรรมเป็นจุดสุดท้ายที่ขั้นระหว่างปุถุชนกับอริยะบุคคล ศูนย์กลางการศึกษามูลนิธิวิปัสสนาธรุพุทธวิหาร ตั้งอยู่ ณ ที่พักสงฆ์ธรรมจักร เลขที่ ๑๐๐/๑ หมู่ ๑ ตำบลดงละคร อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก

วิสาขบูชา

" รูปร่างของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรากฏขึ้นแก่พระโพธิสัตว์ในขณะที่ทรงตรัสรู้อริยสัจ ๔ ได้ครบพร้อมกับการทำให้อริยมรรค ๘ องค์ เกิดพระรูปของพระพุทธ หรือพระพุทธรูปองค์จริง จึงเป็นอริยสัจ ๔ รูปร่างของพุทธสาวก คือ โสดาบัน พระสกิทาคามี พระอนาคามี พระอรหันต์ จึงเป็นอริยสัจ ๔ ดังนั้น ผู้เห็นอริยสัจ ๔ จึงได้ชื่อว่าเห็นทั้งพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์อย่างครบถ้วนทั้ง ๓ รัตนะ วิปัสสนากัมมัฏฐานตรงตามพระพุทธเจ้าสอนต้องเห็นอริยสัจ ๔ จึงถูกต้อง "

ชินสภเถระ
พระอาจารย์ปลัดชัชวาล ชินสโภ

งานวันวิสาขบูชา

จังหวัดนครนายก ร่วมกับคณะสงฆ์จังหวัดนครนายก จัดโครงการปฏิบัติธรรมในงานสัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา เนื่องในเทศกาลวันวิสาขบูชาโลก ประจำปี ๒๕๕๗ และเป็นวันครบรอบ ๑๐ ปี การสถาปนาศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระพุทธวิหาร ระหว่างวันที่ ๑๐-๑๔ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๗ ณ ศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระพุทธวิหาร วัดพระธรรมจักร ตำบลดงละคร อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก

ในวันวิสาขบูชาที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๗

>>>>ศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระ พุทธวิหาร มูลนิธิพุทธวิหาร วัดพระธรรมจักร ตำบลดงละคร อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก ขออนุโมทนาบุญ และขอบคุณ ผู้เข้าร่วมปฏิบัติธรรม ซึ่งนำโดยผู้ว่าราชการจังหวัด ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการบุญครั้งนี้ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและบุญกุศลจงดลบันดาลให้ทุกท่าน มีความสุขความเจริญโดยทั่วกัน

วันวิสาขบูชา

ความหมาย

วิสาขบูชา แปลว่า การบูชาในวันเพ็ญเดือนวิสาขะ คือ วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ในปีปรกติ (ประมาณเดือนพฤษภาคม) หรือวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๗ ในปีที่มีอธิกมาศ (เดือน ๘ มี ๒ เดือน) ซึ่งถือกันว่า เป็นการบูชาพิเศษ เพราะเป็นวันสำคัญในพระพุทธศาสนา ตรงกับวันประสูติ ตรัสรู้ และเสด็จดับขันธปรินิพพานแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ความสำคัญ

วันวิสาขบูชา ตรงกับวันประสูติ ตรัสรู้ และเสด็จดับขันธปรินิพพานแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเหตุการณ์สำคัญน่าอัศจรรย์ทั้ง ๓ ประการได้เวียนมาบรรจบในวันเดียวกัน คือ วันวิสาขบูชา ดังนี้

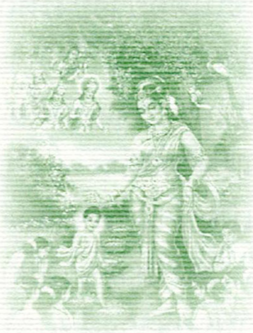

๑. วันประสูติ

พระพุทธเจ้าทรงเป็นกษัตริย์โดยพระชาติ และโดยพระวงศ์ เป็นโคตมวงศ์โดยชาติภูมิเป็นชาวศักยะ ประสูติก่อนพุทธศักราช ๘๐ ปี ในมัธยมประเทศ เป็นพระโอรสของพระเจ้าสุทโธทนะ เจ้ากรุงกบิลพัสดุ์ (ปัจจุบันอยู่ในเมืองลุมมินเดประเทศเนปาล) และพระนางศิริมหามายา ทรงมีพระนามว่า “เจ้าชายสิทธัตถะ” ในวันประสูตินั้น ตามพุทธประวัติกล่าวไว้ว่า พระนางศิริมหามายาทรงพระครรภ์บริบูรณ์แล้ว ทรงประสงค์จะเสด็จไปเมืองเทวทหนครอันเป็นชาติภูมิแห่งพระองค์ เมื่อทรงได้รับอนุญาตจากพระเจ้าสุทโธทนะแล้ว ครั้นรุ่งเช้าในวันวิสาขบูรณมีดิถีเพ็ญเดือน ๖ พระนางศิริมหามายา เสด็จออกจากพระนครไปถึงป่าไม้รัง ซึ่งมีชื่อว่า ลุมพินีวัน อันอยู่แถบหนทางในระหว่างพระนครทั้งสองแต่ใกล้ไปข้างเมืองเทวทหนคร อันเป็นสถานที่ควรแก่การทัศนาพระนางจึงโปรดให้เสด็จชม ครั้นเสด็จไปถึงใต้ต้นสาลพฤกษ์ (ไม้รัง) ก็ทรงประชวร ประสูติพระมหาบุรุษจากพระครรภ์ ณ สถานที่นั้น ครั้นความทราบถึงพระเจ้ากรุงกบิลพัสดุ์ พระสวามีและพระเจ้ากรุงเทวทหะซึ่งเป็นพระราชบิดาของพระนาง กษัตริย์ทั้ง ๒ พระนคร ก็ทรงมีพระทัยปรีดาโสมนัสโปรดให้จัดกระบวนแห่พระราชกุมาร และพระนางศิริมหามายาคืนเข้ากรุงกบิลพัสดุ์

๒. วันตรัสรู้

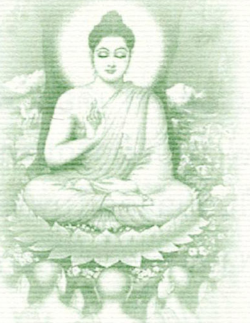

เจ้าชายสิทธัตถะทรงได้รับการทำนุบำรุงอบรมมาเป็นอันดี ตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ เมื่อทรงพระเจริญวัยได้ ทรงภิเษกสมรสกับพระนางยโสธรา (พิมพา) กาลต่อมาได้ทรงมีพระโอรส พระนามว่า "ราหุล" ด้วยพระบารมีที่ทรงบำเพ็ญมาแล้วในอดีตกาล มาเตือนอยู่ในพระหฤทัยของพระองค์ตลอดมาและด้วยพระปัญญาอันเต็มบริบูรณ์ด้วยโยนิโสมนสิการ จึงทำให้ทรงมีพระอัธยาศัยเบื่อหน่ายในความเป็นอยู่ อันเพลิดเพลินด้วยกามคุณ เกิดแล้วก็แก่ ก็เจ็บ และตายไปเปล่า ๆ โดยไม่เกิดประโยชน์อันใด เมื่อทรงพิจารณาอย่างรอบคอบถึงความเป็นอยู่ของชีวิตก็ทรงยิ่งเบื่อหน่ายในโลกวิสัย และทรงมีพระกรุณาอันยิ่งใหญ่แก่มหาชนทรงดำริ จะหาประโยชน์เพื่อให้มหาชนพ้นทุกข์ และปฏิบัติคุณงามความดีโดยถูกต้อง ดังนั้น ทรงเห็นว่าการออกบวชเป็นวิถีทางในการที่จะทำประโยชน์ได้อย่างยิ่งใหญ่ เพราะฆราวาสวิสัยเป็นหนทางแคบ เนื่องจากเห็นที่มีธุลีที่เป็นเรื่องกวนใจนานัปการ จึงทำให้พระองค์ทรงตัดสินพระทัยเสด็จออกทรงผนวช ถือเพศเป็นนักบวชและเลี้ยงชีพอย่างง่าย ๆ แล้วทรงศึกษาวิธีการจากพราหมณ์คณาจารย์ เจ้าลัทธิต่าง ๆ ในสมัยนั้น เมื่อทรงศึกษาจนสำเร็จในลัทธิต่าง ๆ เหล่านั้น และเมื่อนำมาพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วเห็นว่าไม่ใช่ทางในการทำให้ตรัสรู้ธรรมพิเศษได้ ก็ทรงลาพราหมณ์คณาจารย์เหล่านั้น เพื่อไปแสวงหาวิธีการและแก้ไขทดลองโดยลำพังพระองค์เองจนได้รับความพอพระทัยว่า ได้ตรัสรู้แล้ว ในวันวิสาขบูรณมีดิถีเพ็ญเดือน ๖ ณ ต้นพระศรีมหาโพธิ์ ใกล้ฝั่งแม่น้ำเนรัญชรา ตำบลอุรุเวลาเสนานิคม แคว้นมคธ ก่อนพุทธศักราช ๔๕ ปี (ปัจจุบันอยู่ในเขตเมืองพุทธคยา แคว้นพิหาร ประเทศอินเดีย)

๓. วันเสด็จดับขันธปรินิพพาน

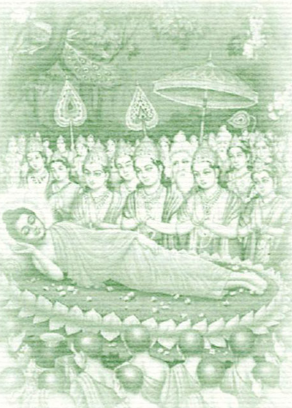

ครั้นได้ตรัสรู้แล้ว ทรงบำเพ็ญพุทธกิจ โปรดบรรพชิต คือ ปัญจวัคคีย์ ๕ รูป มีพระโกณฑัญญะเป็นหัวหน้า และทรงส่งไปเผยแผ่พระศาสนาในนิคมชนบทราชธานีต่าง ๆ จนพระศาสนาเจริญแพร่หลาย พร้อมทั้งทรงแสดงธรรมบัญญัติวินัย เพื่อผลอันไพบูลย์มั่นคงแก่พระศาสนา และความพ้นทุกข์ของมหาชน

เมื่อพระชนมายุได้ ๘๐ พรรษา ณ สวนป่ารัง ฝากแม่น้ำหิรัญญวดี อันเป็นที่แวะพักของมัลละกษัตริย์ ใกล้เมืองกุสินารา พระองค์ทรงประทับบรรทมบนเตียงในระหว่างไม้รังทั้งคู่ หันพระเศียรไปทางทิศเหนือ บรรทมโดยเบื้องขวาเป็นอนุฏฐานไสยาสน์ และทรงโปรดประทานพระโอวาทเป็นปัจฉิมโอวาทว่า

"ภิกษุทั้งหลาย บัดนี้เราเตือนเธอทั้งหลาย สังขารทั้งหลายมีความเสื่อมสิ้นไปเป็นธรรมดา เธอทั้งหลายจงยังประโยชน์ตน และประโยชน์ท่านให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาทเถิด"

ต่อจากนั้น ทรงเข้าปฐมฌานไปจนถึงสัญญาเวทยิตนิโรธ เรียกว่า อนุโลม แล้วย้อนกลับลงมาตามลำดับจนถึงปฐมฌาน เรียกว่า ปฏิโลม แล้วย้อนขึ้นไปอีกโดยลำดับ ๆ จนถึงจตุตถฌาน และเสด็จดับขันธปรินิพพาน ในวันวิสาขบูรณมีดิถีเพ็ญเดือน ๖ ณ ใต้ต้นสาละเมืองกุสินารา แคว้นมัลละ เมื่อพระชนมายุได้ ๘๐ พรรษา ก่อนพุทธศักราช ๑ ปี (ปัจจุบันอยู่ในเขตเมืองกุสินคระ แคว้นอุตตรประเทศ ประเทศอินเดีย)

หลักธรรมสำคัญที่ควรนำมาปฏิบัติเกี่ยวกับวันวิสาขบูชา

๑. ความกตัญญู

ความกตัญญู คือ ความรู้อุปการคุณที่มีผู้ทำไว้ก่อนเป็นคุณธรรม คู่กับความกตเวที คือ การตอบแทน อุปการคุณที่ผู้อื่นทำไว้นั้น

- บิดามารดา มีอุปการคุณแก่ลูก ในฐานะผู้ให้กำเนิด และเลี้ยงดูจนเติบโตให้การศึกษา อบรมสั่งสอนให้เว้นจากความชั่ว มั่นคงในการทำความดี เมื่อถึงคราวมีคู่ครองได้จัดหาคู่ครองที่เหมาะสมให้ และมอบทรัพย์สมบัติให้ไว้เป็นมรดก
- ลูกเมื่อรู้อุปการคุณที่บิดามารดาทำไว้ย่อมตอบแทนด้วยการประพฤติตัวดี สร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล เลี้ยงดูท่าน และช่วยทำงานของท่าน และเมื่อท่านล่วงลับไปแล้วก็ทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ท่าน
- ครูอาจารย์มีอุปการคุณแก่ศิษย์ ในฐานะเป็นผู้ประสาทความรู้ให้ฝึกฝนแนะนำให้เป็นคนดี สอนศิลปวิทยาให้อย่างไม่ปิดบัง ยกย่องให้ปรากฏแก่คนอื่น และช่วยคุ้มครองให้ศิษย์ทั้งหลาย

- ศิษย์เมื่อรู้อุปการคุณที่ครูอาจารย์ทำไว้ ย่อมตอบแทนด้วยการตั้งใจเรียน ให้เกียรติ และให้ความเคารพไม่ล่วงละเมิดโอวาทของครู
- ความกตัญญูและความกตเวทีนี้ ถือว่าเป็นเครื่องหมายของคนดี ส่งผลให้ครอบครัวและสังคม มีความสุขได้ เพราะบิดามารดาจะรู้จักหน้าที่ของตนเองด้วยการทำอุปการคุณให้ก่อน และลูกก็จะรู้จักหน้าที่ของตนเองด้วยการทำดีตอบแทน
- นอกจากบิดามารดากับลูก และครูอาจารย์กับศิษย์แล้วคุณธรรมข้อนี้ก็สามารถนำไปใช้ได้ แม้ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง อันจะส่งผลให้สังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข
- ในทางพระพุทธศาสนาพระพุทธเจ้าทรงเป็นบุพการีในฐานะที่ทรงสถาปนาพระพุทธศาสนา และทรงสอนทางพ้นทุกข์ให้แก่เวไนยสัตว์
- พุทธศาสนิกชนรู้พระคุณอันนี้จึงตอบแทนด้วยอามิสบูชาและปฏิบัติบูชา กล่าวคือ การจัดกิจกรรมในวันวิสาขบูชาเป็นส่วนหนึ่งที่ชาวพุทธแสดงออก ซึ่งความกตัญญูกตเวทีต่อพระองค์ด้วยการทำนุบำรุงส่งเสริมพระพุทธศาสนาและประพฤติปฏิบัติธรรม เพื่อดำรงพระพุทธศาสนาสืบไป

๒. อริยสัจ ๔ ประการ คือ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค

อริยสัจ แปลว่า ความจริงอันประเสริฐ ความจริงของพระอริยะ ความจริงที่ทำให้ผู้เข้าถึงกลายเป็นอริยะประกอบด้วย องค์ธรรม ๔ ประการ ซึ่งเรียกสั้น ๆ ว่า ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค มีอธิบาย ดังนี้

๑. **ทุกข์** คือ ความทุกข์ ความที่กายและใจทนสภาพบีบคั้นได้ยาก หมายถึง ความทุกข์ สภาพที่ทนได้ยาก สภาวะที่บีบคั้น สภาวะที่ขัดแย้งบกพร่องขาดแก่นสารและความเที่ยงแท้ ไม่ให้ความพึงพอใจแท้จริง ซึ่งเรียกว่า ความไม่สบายกาย ไม่สบายใจ ว่าโดยองค์ธรรม ได้แก่ ชาติ ชรา มรณะ (ความเกิด แก่ เจ็บ ตาย) การประจวบกับสิ่งอันไม่เป็นที่รัก การพลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รัก และการหวังสิ่งใดแล้วไม่ได้สิ่งนั้น เมื่อกล่าวโดยสรุปรวบยอด อุปาทานขันธ์ ๕ เป็นทุกข์ คือ รูปส่วนประกอบของร่างกาย เวทนา ความรู้สึกนึกคิด สัญญา ความจำได้ หมายรู้ สังขาร ความคิดปรุงแต่งต่าง ๆ วิญญาณ ความรู้ที่คนเราไปกำหนดยึดมั่น เป็นตัวตนของเรา ซึ่งมีผลให้ได้รับทุกข์ต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น

๒. สมุทัย คือ เหตุให้ทุกข์เกิด หมายถึง เหตุเกิดแห่งทุกข์ สาเหตุให้เกิดทุกข์ เมื่อกำหนดชี้ชัดลงไป ได้แก่ ตัณหา ความทะยานอยาก ความดิ้นรน ความเสน่หาในอารมณ์ ซึ่งแยกเป็น ๓ ประการ คือ

๑) กามตัณหา ได้แก่ ตัณหาในกามคุณ ความทะยานอยากด้วยอำนาจความใคร่ เป็นอาการของจิตที่เกิดความอยากได้ อยากสัมผัสจับต้องเป็นเจ้าของครอบครองกามคุณ คือ สิ่งที่น่าปรารถนา น่ารักชักให้ใคร่ พาใจให้กำหนัดยินดีของคนเราที่ยังมีกิเลสทุกคน กำหนดเป็นสิ่งสนองความต้องการทางประสาทสัมผัสได้ ๕ อย่าง คือ รูปที่สวย เสียงที่เพราะ กลิ่นที่หอม รสที่อร่อย สัมผัสที่อ่อนนุ่ม

๒) ภวตัณหา ได้แก่ ตัณหาในภพ คือ ความทะยานอยากเป็นโน่นเป็นนี่ หมายถึง ความอยากในภาวะของตัวตนที่จะได้จะเป็นอย่างใดอย่างหนึ่งในทางที่ไม่ถูกไม่ควรแก่สภาพฐานะ ความเพียรความสะจริตของตน เช่น อยากเป็นมหาเศรษฐีโดยปราศจากความเพียรในการประกอบอาชีพสุจริต มุ่งหวังแต่จะรวยทางลัดโดยการซื้อหวยหรือเสี่ยงการพนัน เป็นต้น และความอยากเป็นอยากคงอยู่ในภาวะนั้นตลอดไปรวมถึงความอยากคงอยู่ในกามสุขนาน ๆ หรือแม้การอยากอยู่ในวัยหนุ่มสาวตลอดไปของคนเราเป็นต้น

๓) วิภวตัณหา ได้แก่ ตัณหาวิภพ คือความอยากพรากพ้นไปเสียจากภาวะที่เป็นอยู่ หมายถึง ความอยากในความพรากพ้นไปแห่งตัวตนจากความเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง อันไม่น่าปรารถนา อยากทำลาย อยากให้ดับสูญโดยคิดว่าจะเป็นการหมดสิ้นจบปัญหาชีวิตไปเสีย เช่น อยากฆ่าตัวตายเพื่อให้พ้นจากความคับแค้นในชีวิต เป็นต้น

๓. นิโรธ คือ ความดับทุกข์ ผลที่เกิดจากการดับตัณหา และสามารถพ้นจากทุกข์ได้เด็ดขาด หมายถึง ความดับทุกข์ ความดับตัณหาได้อย่างสิ้นเชิง ความดับทุกข์ได้ทั้งหมด ภาวะที่ตัณหาดับสิ้นไป ภาวะที่เข้าถึงเมื่อกำจัดอวิชชาและสำรอกตัณหาสิ้นแล้ว ภาวะที่หลุดพ้น สงบ ปลอดโปร่ง เป็นอิสระ หรือเรียกว่านิพพาน คือ ความดับเพลิงทุกข์ เพลิงกิเลสได้โดยเบ็ดเสร็จเด็ดขาด เป็นภาวะที่ต้องทำให้ประจักษ์แจ้งเพื่อความหลุดพ้นทุกข์อย่างแท้จริง

๔. มรรค คือ ทางปฏิบัติให้ถึงความทุกข์ หมายถึง ข้อปฏิบัติที่ให้บรรลุถึงความดับทุกข์ อันเป็นข้อปฏิบัติที่เป็นแบบอย่างหรือทางดำเนินชีวิตที่ดีเลิศ ซึ่งเป็นแนวทางหรือข้อปฏิบัติที่เป็นเหตุส่งผลให้ถึงความดับทุกข์จัดเป็นจริยธรรมสายกลางที่สร้างปุถุชนให้เป็นอริยชนในพระพุทธศาสนา

มรรคนั้นมีองค์ประกอบ ๘ ประการ เรียกว่า อริยมรรคมีองค์ ๘ คือ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปปะ สัมมาวาจา สัมมากัมมันตะ สัมมาอาชีวะ สัมมาวายามะ สัมมาสติ และสัมมาสมาธิ มีอธิบาย ดังนี้

๑) **สัมมาทิฏฐิ** ความเห็นชอบ หมายถึง การมีความเห็นถูกต้องตามหลักธรรม แยกอธิบายเป็น ๒ ระดับ คือ (๑) ระดับโลกิยะ ได้แก่ การมีความเห็นถูกต้องตามครองธรรม คือ เห็นว่าบุญบาปมีจริง ผลแห่งทานที่ให้แล้วมีจริง มารดาบิดามีบุญคุณจริง หรือการมีความเชื่อว่าทำดีแล้วดี ทำชั่วแล้วชั่ว เป็นต้น

๒) **สัมมาสังกัปปะ** ความดำริชอบ หมายถึง ความคิดนึก ตรึกตรองที่ถูกต้องเป็นกุศลที่ประกอบด้วยมโนสุจริต เป็นไปใน ๓ เรื่อง คือ ความคิดนึกตรึกตรองที่ปลอดจากกามหรือความนึกคิดในทางเสียสละไม่ติดใจเพลินใจในการปรนปรือสนองความอยากของตน ความคิดนึกตรึกตรองที่ปลอดจากพยาบาท หรือความคิดที่ประกอบด้วยเมตตาไม่ขัดเคืองหรือเพ่งมองผู้อื่น สัตว์อื่นในแง่ร้าย และความคิดนึกตรึกตรองที่ปลอดจากการเบียดเบียน หรือความคิดที่ประกอบด้วยกรุณาไม่มุ่งร้ายทำลายผู้อื่น

๓) **สัมมาวาจา** วาจาชอบ หมายถึง การใช้วาจาหรือคำพูดติดต่อสื่อสารเกี่ยวข้องกับผู้อื่นอย่างถูกต้องตามหลักวจีสุจริต ๔ คือ ละเว้นขาดจากการกล่าวเท็จ โดยไม่ยอมพูดปดเพราะเหตุตนเอง ผู้อื่น หรือเพราะเห็นแก่ผลประโยชน์ใด ๆ เป็นคนพูดคำสัตย์ ยึดมั่นในคำสัตย์ เป็นที่ไว้ใจได้ควรแก่การเชื่อถือ ไม่เป็นคนลวงโลก ละเว้นขาดจากการพูดส่อเสียด โดยช่วยสมานคนที่แตกร้าวกันส่งเสริมคนที่สมัครสมานกัน ชอบกล่าวถ้อยคำที่สร้างสามัคคี ละเว้นขาดจากการพูดคำหยาบ โดยพูดแต่คำนิ่มนวลสุภาพอ่อนหวาน ไพเราะเสนาะหู มีไมตรี และเป็นคำอันเป็นที่พอใจของคนส่วนมาก และละเว้นขาดจากการพูดเพ้อเจ้อ โดยพูดถูกกาล พูดตามความเป็นจริง พูดคำที่มีประโยชน์ พูดถูกธรรม ถูกวินัย ถูกกฎกติกา

มารยาทของสังคม พรั่งพร้อมไปด้วยเหตุผล พอเหมาะพอควรและมีความหมาย ซึ่งเรียกว่า มีคำพูดประดุจขุมทรัพย์

๔) **สัมมากัมมันตะ** กระทำชอบ คือ การมีพฤติกรรมที่แสดงออกทางกายอย่างถูกต้องตามหลักกายสุจริต ๓ คือ ละเว้นขาดจากการฆ่า การเบียดเบียนทำลายล้างผู้อื่น สัตว์อื่น โดยปราศจากการมีอาวุธไว้ครอบครอง มีความรู้สึกผิดชอบ เต็มไปด้วยความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น แสดงออกซึ่งความปรารถนาประโยชน์สุขเกื้อกูลต่อมวลมนุษย์ และสรรพสัตว์อยู่เสมอ ละเว้นขาดจากการลักทรัพย์ โดยเคารพกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของผู้อื่น ไม่ถือเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้โดยอาการแห่งขโมย ไม่ถือเอาทรัพย์สินที่อยู่ในบ้านหรือในป่า (สิ่งของสาธารณะ) มาเป็นสมบัติของตน และละเว้นขาดจากการประพฤติผิดในกามโดยไม่เป็นคนประพฤติล่วงละเมิดประเวณีทางเพศ ไม่สำส่อนทางเพศ ไม่เป็นชู้เป็นกิ๊กกับสามีภรรยาผู้อื่นเป็นต้น

๕) **สัมมาอาชีวะ** การเลี้ยงชีพชอบ คือ การเว้นขาดจากมิจฉาชีพ คือ วิธีเลี้ยงชีวิตในทางที่ผิด เช่น การทำการหลอกลวง การใช้เล่ห์เหลี่ยม การมีกลโกง การขูดรีด การฉ้อฉล การค้ากำไรเกินควร หรือเว้นขาดจากมิจฉาวณิชชา การค้าขายที่ไม่ชอบธรรมก่อให้เกิดโทษ ๕ อย่าง คือ การค้าขายอาวุธเครื่องประหาร การค้าขายมนุษย์ การค้าขายสัตว์สำหรับฆ่าเพื่อเป็นอาหาร การค้าขายสิ่งของเสพติดมึนเมาให้โทษ และการค้าขายยาพิษ หรือเว้นจากการมีอาชีพที่เบียดเบียนทำลายชีวิตผู้อื่น โดยประกอบแต่สัมมาชีพที่ตรงกันข้ามกับมิจฉาชีพเท่านั้น

๖) **สัมมาวายามะ** ความเพียรพยายามชอบ คือ การมีความเพียรพยายามที่ถูกต้องโดยเร่งระดมเพียรละความชั่ว สร้างและรักษาแต่ความดีตามหลักการสร้างความเพียรชอบ ๔ คือ เพียรระวังไม่ให้ความชั่วเกิดขึ้นในจิตใจตน เพียรละกำจัดความชั่วที่เกิดขึ้นแล้วให้หมดไปเพียรทำกุศลธรรมหรือบำเพ็ญคุณความดีที่ยังไม่เกิดให้เกิดมีขึ้น และเพียรรักษากุศลธรรมที่เกิดขึ้นแล้วให้ตั้งมั่นและให้เจริญยิ่งขึ้นไป

๗) **สัมมาสติ** ระลึกชอบ คือ การมีสติระลึกรู้ก่อนทำ พูด คิด หรือขณะทำพูดคิดอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้พลั้งเผลอประมาทจนเป็นเหตุให้ทำชั่ว พูดชั่ว

คิดชั่ว อันเป็นอกุศลธรรม กล่าวชั้นสูง ได้แก่ การตั้งสติกำหนดพิจารณาสิ่งทั้งหลายให้รู้เห็นตามความเป็นจริง คือตามที่สิ่งนั้น ๆ มันเป็นของมันเอง ซึ่งเรียกว่า การเจริญสติปัฏฐาน ๔ คือ การตั้งสติกำหนดพิจารณาหรือเจริญวิปัสสนากัมมัฏฐานให้รู้เห็น ตามเป็นจริงในเรื่องใกล้ตัวหรือภายในตัวของคนเราที่สำคัญ ๔ เรื่อง คือ กาย เวทนา จิต และสภาวะธรรม ว่าเป็นแต่เพียงกาย เวทนา จิต และสภาวธรรม ไม่ใช่สัตว์ บุคคล ตัวตน เราเขาที่จะเข้าไปกำหนดยึดมั่นถือมั่น ซึ่งมีวิธีปฏิบัติหลายอย่างหลายขั้นตอน เช่น การกำหนดลมหายใจเข้า-ออก การกำหนดรู้ทันอิริยาบถ การมีสติรู้ชัดจิตของตน เป็นต้น

๘) **สัมมาสมาธิ** ความตั้งใจมั่นชอบ คือ การมุ่งมั่นบำเพ็ญเพียรทำจิตให้มีภาวะแน่วแน่ อยู่ในอารมณ์ที่แสดงออกมาในทางกุศลโดยส่วนเดียว ซึ่งจะสามารถข่มระงับกิเลสที่รุมเร้าจิตไว้ได้ พร้อมทั้งมีจิตมั่นคงแน่วแน่ในการประพฤติปฏิบัติธรรม ด้วยหลักการฝึกจิตให้เป็นสมาธิที่จัดลำดับเป็นขั้น ๆ ตั้งแต่ขั้นหยาบไปจนถึงขั้นละเอียด ซึ่งมี ๔ ขั้น เรียกว่า รูปฌาน ๔ คือ ปฐมฌาน ทุติฌาน ตติยฌาน และจตุตถฌาน

๓. ความไม่ประมาท

ความไม่ประมาท คือ การมีสติเสมอทั้งขณะทำ ขณะพูด และขณะคิด สติ คือ การระลึกได้ ในภาคปฏิบัติเพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน หมายถึง การระลึกรู้ทันการเคลื่อนไหวของอิริยาบถ ๔ คือ ยืน เดิน นั่ง นอน การฝึกให้เกิดสติ ทำได้โดยตั้งสติกำหนดการเคลื่อนไหวของอิริยาบถ กล่าวคือ ระลึกทันทั้งในขณะยืน เดิน นั่ง และนอน รวมทั้งระลึกรู้ทันในขณะพูด คิด และขณะทำงานต่าง ๆ เมื่อทำได้อย่างนี้ก็ชื่อว่า มีความไม่ประมาทการทำงานต่าง ๆ สำเร็จได้ก็ด้วยความไม่ประมาท กล่าวคือ มีสติระลึกรู้อยู่ตลอดเวลาว่ากำลังทำอะไรอยู่ เมื่อระลึกรู้อยู่อย่างนี้ได้ชื่อว่าตั้งอยู่ในความไม่ประมาท

คติธรรม

คุณค่า...ของเวลา

" ...เวลาที่เขาผ่านพ้นไปแล้ว ไม่ใช่สิ่งที่น่าเสียดายหรือไม่อาลัยอาวรณ์ เพราะเขาไม่สามารถหวนคืนกลับมาให้เราได้อีกแล้วหนอ !!! แต่เป็นสิ่ง ๆ ที่บ่งชี้ถึงคุณค่าของเวลาที่มีอยู่ในขณะปัจจุบัน ... เพื่อให้เราได้คิดได้สร้างสรรค์ในสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นบุญเป็นกุศล เป็นทรัพย์ภายในสะสมเอาไว้ในจิต เพื่อนำไปกับเราในโลกหน้า (เขาเรียกว่าตายแบบไม่ขาดทุน) ไม่เสียทีที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์แล้วมาพบกับพระพุทธศาสนา "

พระอาจารย์สมนึก ญาณสุโภ กัมมัฏฐานาจริยะ

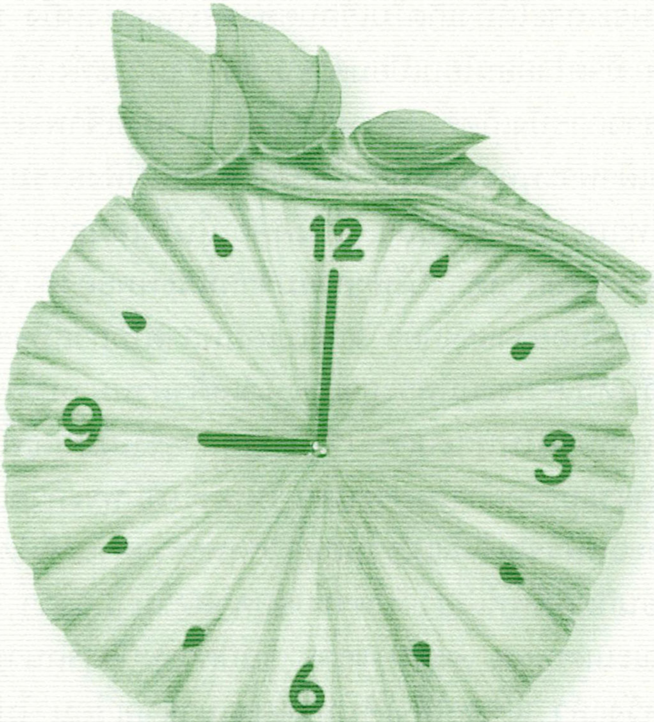

อานิสงส์พนมมือไหว้พระ

พระอาจารย์ทวีศักดิ์ กัลลยาธัมโม

*" มือทั้งสองข้างที่อยู่กับตัวเรานี้
มีความสำคัญกับชีวิตเราทั้งภพนี้และภพหน้า
หากมือนี้ได้อัญชลีบูชาผู้ประพฤติธรรม
มือนั้นก็เป็นมงคลเพราะทำในสิ่งที่นำมาซึ่งบุญกุศล
ดังเรื่องราวของพระเถระรูปหนึ่ง "*

ในยุคหนึ่งในกาลแห่งพระวิปัสสีสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์มีพระชนมายุ ๘๐,๐๐๐ปี เมื่อตรัสรู้แล้วก็ทรงประกาศพระสัทธรรมไปทั่วชมพูทวีป ทำให้ผู้มีบุญได้เข้าถึงกายธรรมอรหัต กำจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไป เป็นพระอริยบุคคลในพระพุทธศาสนามากมายทีเดียว จนกิตติศัพท์อันดีงามของพระผู้มีพระภาคเจ้าแผ่ขจรไปทั่วสารทิศ

ในยุคนั้น พระเถระได้บังเกิดในเรือนของตระกูลแห่งหนึ่ง ท่านเป็นเด็กที่มีใจน้อมไปในทางกุศล มีจิตใจอ่อนโยนเปี่ยมด้วยเมตตา จนกระทั่งเจริญวัยบรรลุนิติภาวะแล้วก็ได้ยินข่าวคราวการบังเกิดขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระธรรมและพระสงฆ์ แม้ว่าจะไม่เคยเข้าเฝ้าพระพุทธองค์เลย แต่ก็หาโอกาสไปฟังธรรมจากพระสาวก ผู้ที่จาริกมายังนครที่ท่านอาศัยอยู่เรื่อยๆ ท่านคิดอยู่ในใจเสมอว่า สักวันหนึ่งเราคงมีโอกาสได้เข้าเฝ้าพระบรมศาสดา ได้ฟังธรรมจากพระพุทธองค์ ท่านเป็นผู้ที่มีความเลื่อมใสในพระรัตนตรัยอย่างแรงกล้า และไม่เคยพลาดโอกาสที่จะทำความดีเลย

จนกระทั่งวันหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้าได้เสด็จผ่านมาทางพระนครนั้น วันรุ่งขึ้นได้เสด็จออกบิณฑบาตในพระนคร เพื่อโปรดสาธุชนผู้มีบุญทั้งหลาย ในวันนั้นกุลบุตรได้เข้าไปทำธุระบางอย่างในพระนคร เห็นพระผู้มีพระภาคเจ้ากำลังบิณฑบาตอยู่ แล้วได้เห็นพระฉัพพรรณรังสีแผ่ซ่านออกจากพระวรกาย ก็คิดว่า

เราเคยได้ยินกิตติศัพท์เกี่ยวกับพระบรมศาสดามามากว่า พระพุทธองค์ทรงสมบูรณ์ด้วยลักษณะมหาบุรุษ ๓๒ ประการ วันนี้ความปรารถนาของเราที่จะได้เห็นพระพุทธองค์สมหวังแล้ว แต่เราเพิ่งเดินทางออกมาจากเรือน ไม่มีไทยธรรมติดมาเลยแม้สักอย่างเดียว เราจะเอาบุญกับพระบรมศาสดาอย่างไรหนอ เมื่อคิดอย่างนี้ท่านก็ใช้ปัญญาไตร่ตรองว่า แม้จะไม่มีสิ่งของในมือทั้งสอง เราก็จะใช้มือของเรานี่

แหละเอาบุญกับพระพุทธองค์ แล้วท่านก็ทำความเลื่อมใสในพระพุทธองค์ ได้ยืนเอามือทั้งสองประคองอัญชลีด้วยความเคารพนอบน้อม

หลังจากวันนั้นผ่านไป ทุกครั้งที่กุลบุตรมองมือทั้งสองข้างของตัวเอง ก็จะเกิดมหาปิติอยู่ตลอดเวลาว่า มือของเรานี้เป็นมืออันเป็นมงคลหนอ ที่เราได้นมัสการพระผู้มีพระภาคเจ้า ท่านระลึกถึงผลกรรมที่ทำเพียงเท่านี้จนกระทั่งละจากโลกไป ด้วยบุญนั้นทำให้ท่านท่องเที่ยวในเทวดาและมนุษยโลก เมื่อเกิดในหมู่เทวดาก็เป็นที่เคารพเกรงอกเกรงใจของทวยเทพทั้งหลาย เมื่อมาเกิดในหมู่มนุษย์ก็จะเป็นที่รักที่ชอบใจ และเป็นผู้ควรแก่การบูชาของมนุษย์ในทุกที่ทุกสถาน ท่านได้เสวยสมบัติทั้งสองนับภพนับชาติไม่ถ้วน

จนกระทั่งมาถึงพุทธกาลนี้ ท่านได้มาบังเกิดในตระกูลผู้สมบูรณ์ด้วยมหาสมบัติทั้งหลาย มีความเป็นอยู่ที่สุขสบายด้วยบุญเก่าที่ท่านสั่งสมมา พอได้ยินข่าวการอุบัติขึ้นของพระรัตนตรัยก็เกิดเลื่อมใสอย่างเต็มเปี่ยม จึงตัดสินใจสละความสุขสบายทางโลกออกบวชในพระศาสนา เมื่อบวชแล้วได้ทูลขอวิธีการปฏิบัติธรรมกับพระผู้มีพระภาคเจ้า และท่านได้ตั้งใจบำเพ็ญเพียรอย่างเต็มที่ ด้วยอำนาจแห่งบุญที่เคยประคองอัญชลีต่อพระวิปัสสีพุทธเจ้า ทำให้ท่านใช้เวลาไม่นานนักก็บรรลุเป็นพระอรหันต์ กำจัดกิเลสอาสวะได้หมดสิ้น และด้วยอำนาจบุญที่บำเพ็ญมาในกาลก่อนเป็นเครื่องสนับสนุน จึงทำให้ท่านปรากฏนามว่า **เอกัญชลิกเถระ**

เมื่อท่านระลึกถึงบุพกรรมที่ได้ทำมา ก็เห็นเรื่องราวทั้งหมด เหมือนผลมะขามป้อมที่วางอยู่บนฝ่ามือ บังเกิดปีติโสมนัสจึงประกาศการสร้างบุญของท่านว่า

"ผลแห่งบุญนี้ยิ่งใหญ่เกินประมาณ เราได้สร้างบุญเล็กน้อยด้วยการประคองอัญชลีต่อพระผู้มีพระภาคเจ้าเท่านั้น ยังมีอานิสงส์ยิ่งใหญ่เพียงนี้ สองมือที่ได้กราบไหว้ผู้ทรงศีล เป็นมืออันเป็นมงคลจริงหนอ เพราะสามารถอำนวยสมบัติทั้งที่เป็นโลกิยทรัพย์และอริยทรัพย์ให้บังเกิดขึ้น กิจทุกอย่างที่ควรทำเราได้ทำเสร็จสิ้นแล้ว คำสอนของพระพุทธเจ้าเราก็ได้กระทำแล้ว"

เราจะเห็นว่า มือทั้งสองข้างที่อยู่กับตัวเรานี้ มีความสำคัญกับชีวิตเราทั้งภพนี้และภพหน้า หากมือนี้ได้อัญชลีบูชาผู้ประพฤติธรรม มือนั้นก็เป็นมงคลเพราะทำในสิ่งที่ควรทำ แต่ทว่าหากนำมือนี้ไปสร้างบาปอกุศลก็เป็นมืออัปมงคล ก่อให้เกิดแต่ความทุกข์ความเดือดร้อน เราเกิดมาเป็นมนุษย์ ก็ควรจะใช้ทุกส่วนของร่างกาย ให้เป็นทางมาแห่งบุญให้มากที่สุด ใช้กาย วาจา ใจ ใช้ความคิด คำพูด และการกระทำให้เป็นไปเพื่อมรรคผลนิพพานให้ได้........

วัตถุประสงค์ในการสร้างโรงเรียนปฏิบัติธรรม
พุทธวิหารปฏิบัติสัทธรรมวิทยาคาร

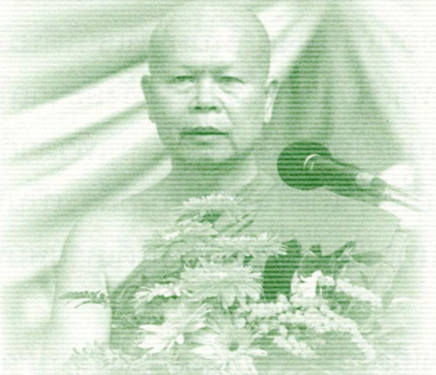

พระอาจารย์ปลัดชัชวาล ชินสโภ
ประธานกรรมการบริหารศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระมูลนิธิพุทธวิหาร เจ้าอาวาสวัดพระธรรมจักร ท่านมีความตั้งใจอย่างมุ่งมั่น และมีวัตถุประสงค์ในการสร้างโรงเรียนปฏิบัติธรรม ดังนี้

๑. เพื่อจัดระเบียบของชั้นเรียนให้มีความเป็นสัดส่วน ตามหลักสูตรการศึกษาสมณธรรม โดยผู้ที่ปฏิบัติในระดับเดียวกัน ได้อยู่ในบริเวณพื้นที่เดียวกันอย่างชัดเจน

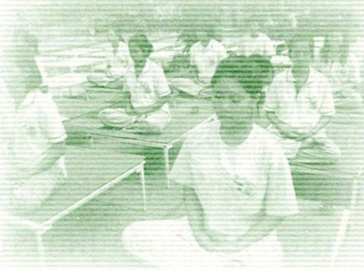

๒. เพื่อความสะดวกในการเรียนการสอนและการตรวจสอบให้คงประสิทธิภาพและคุณภาพ
๓. เพื่อจัดบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการรักษาเจริญ และพัฒนาสมาธิของผู้ปฏิบัติในทุกกิจกรรม
๔. เพื่อบริหารจัดการสถานที่ให้มีความเป็นระเบียบประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด
๕. เพื่อให้ผู้ปฏิบัติมีโอกาสจบหลักสูตรปฏิบัติสัทธรรมมากขึ้น

วัตถุประสงค์ในการสร้างกองบริหารงานส่วนกลางของศูนย์ฯ

๑. เพื่อเป็นศูนย์รวมควบคุมงานบริหารกิจการทั้งปวงของศูนย์ฯ ให้มีประสิทธิภาพ
๒. เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการรับข่าวสารและบริหารทุกหน่วยงานของศูนย์ฯ
๓. เพื่อความรวดเร็วในการติดต่อประสานงานทั้งภายในและภายนอกศูนย์ฯ
๔. เพื่อเป็นสถานที่ทำงานร่วมกันได้อย่างเหมาะสมถูกต้องตามพระธรรมวินัย ตามกาลสมัยทั้งภิกษุสามเณร อุบาสก และอุบาสิกา สามารถรวมพลังพุทธบริษัท สร้างความเจริญให้แก่พระศาสนา และประโยชน์แห่งมวลมนุษย์
๕. เพื่อเป็นสถานที่ศึกษางานการเรียนการสอน และประสบการณ์ของนักศึกษาวิชากัมมัฏฐานาจริยะ ภาคหาประสบการณ์และเทคนิคการสอน และต้องการดูงานการสอนไม่ให้รบกวนผู้ปฏิบัติ
๖. เพื่อเป็นสถานที่ประชุมวางแผนงานสำหรับผู้บริหาร และหน่วยงานต่าง ๆ ภายในศูนย์ฯ
๗. เพื่อใช้เป็นที่ทดสอบงานวิจัยการเรียนการสอน งานอบรมหรือบรรยายธรรม กรณีพิเศษ และเพื่อต้อนรับอาคันตุกะที่มาเยี่ยมเยือน

ทั้งหมดทั้งปวงนี้โรงเรียนและงานของศูนย์ฯ จะสร้างขึ้นได้หรือไม่อยู่ที่ความร่วมมือของเราและ ท่านทั้งหลาย หวังอย่างยิ่งว่าแรงศรัทธาจากญาติโยม ศิษยานุศิษย์พุทธศาสนิกชนทุก ๆ ท่าน จะได้ร่วมแรงร่วมใจ ร่วมศรัทธาร่วมถวายปัจจัย ร่วมสร้างมหากุศลอันยิ่งใหญ่ในครั้งนี้ เพื่อเป็นคุณูปการมหาศาลแก่พระสงฆ์ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา ปัญญาชน นิสิต นักศึกษา นักเรียน ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ เอกชน และลูกหลานตลอดจนประชาชนมวลมนุษย์สมณะพราหมณ์นักบวชทั่ว ๆ ไป เพื่อเป็นสถานบันที่มีมาตรฐานในการเรียนการสอน ซึ่งสามารถผลิตวิปัสสนาจารย์รุ่นต่อรุ่นอย่างคงคุณภาพ สามารถนำสิ่งต่างๆ ที่ได้ศึกษามาอย่างถ่องแท้เผยแผ่ยังรุ่นต่อ ๆ ไปให้มีความเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าสถาพร ต่อบวรพุทธศาสนาและต่อประเทศชาติ เป็นการสืบทอดสานต่อหลักธรรมคำสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า นับเป็นคุณอเนกอนันต์มหาศาล เพื่อความร่มเย็นเป็นสุขของมวลมนุษย์โลก ขอจงสำเร็จสมความประสงค์ตามเป้าหมายดังที่พระอาจารย์ปลัดชัชวาล ชินสโภ ประธานคณะกรรมการบริหารศูนย์กาลางการศึกษาวิปัสสนาธุระพุทธวิหาร เจ้าอาวาสวัดพระธรรมจักร ท่านได้ตั้งใจจะทำให้เป็นปูชนียสถานการศึกษา เพื่อสร้างความเป็นปึกแผ่นให้แก่พุทธศาสนา และให้เป็นประโยชน์ใหญ่หลวงแก่ลูกหลาน ต่อไปบนผืนแผ่นดินนี้ และต่อโลกทั้งปวง

ผังการดำเนินงาน พุทธวิหาร

สภาพุทธวิหาร
สภาวิปัสสนาจารย์และคณะกรรมการมูลนิธิ
กำหนดและควบคุมนโยบายของพุทธวิหาร

ศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระพุทธวิหาร
สภาวิปัสสนาจารย์
ดำเนินการด้านการเรียนการสอนวิปัสสนากัมมัฏฐานและด้านการศึกษาพระไตรปิฎก
รวมถึงการเผยแผ่พุทธศาสนาอย่างถูกต้อง

ธรรมระดับมวลชน
- การปฏิบัติวิปัสสนาฯ เบื้องต้น
- ศาสนพิธี
- การเทศน์

การปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน ตามลำดับวิปัสสนาญาณ ๑๖
- **หลักสูตรสงเคราะห์**
  กำหนดด้วยเวลาของผู้ปฏิบัติ ไม่เกินเวลาใน
- **หลักสูตรคัดเลือก ๑**
  ผลการศึกษา
  จบ : สัมมัสสนญาณเข้าตรุณอุทยัพพยญาณตอนต้นได้
  (ญาณที่ ๓) (ญาณที่ ๔ ตอนต้น)
  ระยะเวลา : ภิกษุสามเณร ๒๐ วัน , บุคคลทั่วไป ๑๕ วัน
- **หลักสูตรคัดเลือก ๒**
  ผลการศึกษา
  จบ : ภักขพอุทยัพพยญาณเข้าตรุณภังคญาณ
  (ญาณที่ ๔ แก่) (ญาณที่ ๕ อ่อน)
  ระยะเวลา : ภิกษุสามเณร ๔๐ วัน , บุคคลทั่วไป ๓๐ วัน
- **หลักสูตรหวังผล สมณธรรมขั้นที่ ๑ (บัณฑิต)**
  ผลการศึกษา
  จบ : ปัจจเวกขณญาณ , ฝึก ผลสมาบัติ
  ทวนญาณได้ตามหลักสูตร , ฟังบรรยายลำดับญาณ
  ระยะเวลา : ไม่กำหนดจนกว่าจะได้ผลและพิสูจน์เสร็จ
- **หลักสูตรหวังผล สมณธรรมขั้นที่ ๒ (บัณฑิต)**
  อุทยัพพยญาณแก่รอบที่ ๒ - ปัจจเวกขณะญาณ
  ฝึกผลสมาบัติ , ทวนญาณ
- **หลักสูตรหวังผล สมณธรรมขั้นที่ ๓**
  (อัคคมหาบัณฑิต)
  อุทยัพพยญาณแก่รอบที่ ๓ - ปัจจเวกขณะญาณ
  ฝึกผลสมาบัติ (หรือนิโรธสมาบัติ), ทวนญาณ
- **หลักสูตรหวังผล สมณธรรมขั้นที่ ๔**
  (อุตตมัคคมหาบัณฑิต)
  อุทยัพพยญาณแก่รอบที่ ๔ - ปัจจเวกขณะญาณ
  ฝึกผลสมาบัติ (หรือนิโรธสมาบัติ), ทวนญาณ

การสอนวิปัสสนากัมมัฏฐาน ตามลำดับวิปัสสนาญาณ ๑๖
- **หลักสูตรวิชาครูระดับคัดเลือก**
  สำหรับผู้ที่จบสมณธรรมขั้นที่ ๑
  ภาคทฤษฎีครู
  - สภาวะสมาธิญาณตั้งแต่เริ่มกำหนด - จบสัมมัสสนญาณ
  - เทคนิคการสอนเบื้องต้น ตรวจสอบ และถ่ายทอด
  - เทคนิคการทำให้มรรค ๘ เกิด และ วิปัสสนาญาณเจริญ
  สอนระดับหลักสูตรสงเคราะห์ , คัดเลือก ๑,๒
- **หลักสูตรวิชาครูระดับหวังผล**
  สำหรับผู้ที่จบสมณธรรมขั้นที่ ๒ ขึ้นไป
  - ภาคทฤษฎีครู
  - ภาคประกอบวิชาครู
  - ภาคตรวจสอบสมาธิญาณ , เทคนิคการแก้อารมณ์
  - ภาคฝึกสอน,เทคนิคการตรวจสอบสืบสวน,การถ่ายทอด
  สอนได้ทุกระดับ

การปฏิยัติ
สำหรับผู้ที่จบสมณธรรมขั้นที่ ๒ ขึ้นไป
- การศึกษาภาษาเพื่อศึกษาพระไตรปิฎก
  - ภาษาบาลี
  - ภาษาสิงหล
  - ภาษาพม่า
  - ภาษาอังกฤษ
- ศึกษาพระไตรปิฎก
  - ไทย
  - ลังกา
  - พม่า
  - อื่นๆ
- **การจัดตั้งโรงเรียนปฏิบัติยัติ**
  เป็นศูนย์กลางการศึกษาพระไตรปิฎกอย่างจริงจัง
  เพื่อการเผยแผ่อย่างถูกต้อง

มูลนิธิพุทธวิหาร
คณะกรรมการมูลนิธิ
วัดหาทุนและบริหารจัดการเรื่องทั่วไปของศูนย์ฯ
- กองการบริหารจัดการ
- กองการจัดหาทุน
- กองการก่อสร้าง

มารยาท

บุคคลใดเป็นผู้ที่มีสัมมาคารวะรู้จักอ่อนน้อมถ่อมตน มีกิริยามารยาท วาจาอ่อนหวานนุ่มนวลเป็นผู้ที่น่าคบหา และเป็นผู้ทีมีเสน่ห์ เพราะความเป็นผู้มีมารยาทนั้นเป็นคุณสมบัติของผู้ดี ความเป็นผู้ดีไม่ใช่วัดกันที่มีฐานะเงินทองร่ำรวย แต่ขึ้นอยู่ที่การประพฤติปฏิบัติ ฉะนั้นการแสดงความเคารพเป็นวัฒนธรรม และระเบียบประเพณีซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประจำชาติไทยที่มีความงดงาม ซึ่งบรรพบุรุษได้สั่งสอนอบรมลูกหลานได้สืบทอดวัฒนธรรมประเพณีกันมาจนถึงปัจจุบัน โดยยึดหลักคำสอนในพระพุทธศาสนาที่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ในมงคลสูตรว่า "คารโว จ นิวาโต จ เอตมฺ มงฺคลมุตฺตมํ" ซึ่งมีความหมายว่า "ความเคารพและความอ่อนน้อมเป็นมงคลอันสูงสุด" ในการแสดงความเคารพในการประนมมือ การไหว้ ในอิริยาบถต่าง ๆ กัน การกราบแบบเบญจางคประดิษฐ และการแสดงความเคารพสถานที่วัดที่มาปฏิบัติธรรม ดังที่กล่าวมาแล้วในฉบับแรก จึงขอเสริมเพิ่มเติมในเรื่องมารยาทการกราบ การแสดงความเคารพในอิริยาบถ การนั่ง การยืน การเดิน การถวายของ(การประเคน) การตักบาตร พิธีกรรม และประเพณีในวันสำคัญต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในพระพุทธศาสนา โดยจะเรียบเรียงตามลำดับ เพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานให้แก่เยาวชน และบุคคลทั่วไปได้นำไปศึกษาประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง และช่วยกันรักษามารยาทประเพณีวัฒนธรรมประจำชาติไทย

<u>การกราบในอิริยาบถต่าง ๆ</u>

๑. การกราบบุคคล บิดา มารดา ครู อาจารย์

๑.๑ ท่านั่งกราบเช่นเดียวกับการกราบเบญจางคประดิษฐ

๑.๒ ให้ยกมือขึ้นประนม โดยให้นิ้วหัวแม่มือจรดที่จมูก

๑.๓ ปลายนิ้วจรดระหว่างคิ้ว แล้วทอดมือทั้งสองลงกับพื้น

๑.๔ ไม่แบบมือ ก้มศรีษะลงจรดมือ ให้กราบเพียงครั้งเดียว

๑.๕ อย่ายกหัวแม่มือขึ้นมารับหน้าผาก

๒. การกราบบุคคลผู้อาวุโส ที่มีความเคารพ

๒.๑ เมื่อจะกราบหมอบก่อนโดยลดตัวนั่งพับเพียบกับพื้น

๒.๒ เวลานั่งพับขาซ้ายหรือขวาตามสะดวกเก็บปลายเท้า

๒.๓ ประนมมือให้หัวแม่มือจรดปลายคาง ปลายนิ้วชี้จรดจมูก

๒.๔ หมอบทอดศอกพร้อมมือทั้งสองลงกับพื้นคร่อมเข่าข้างที่ยื่นไปข้างหน้า

๒.๕ ก้มศรีษะลงไปจรดหัวแม่มือ กราบเพียงครั้งเดียวไม่แบมือ

๒.๖ ถ้าหากว่าเป็นผู้ที่มีอาวุโสมาก เมื่อกราบแล้วควรหมอบอยู่ มือประนม หรือประสาน

๒.๗ เมื่อได้รับการบอกให้นั่งตามสบาย จึงนั่งหมอบได้ การกราบแบบนี้ เรียกว่า “กราบลงศอกตั้งมือ”

๓. การกราบบิดา มารดา เฉพาะพิธีทางศาสนา

ในการที่บุตรกราบลาบิดา มารดา เพื่อลาบวช ให้กราบแบบเบญจางคประดิษฐ ๓ ครั้ง

๔. การกราบศพ

การกราบศพ เมื่อเวลาไปในพิธีงานศพ ก่อนจะเข้าไปกราบศพ ไม่ว่าจะเป็นศพของผู้ใด ควรจุดธูปกราบพระรัตนตรัยก่อน (ธูป ๓ ดอก) แล้วมาจุดธูปกราบศพ (ธูป ๑ ดอก)

๔.๑ กราบศพบิดา มารดา ครู อาจารย์ กราบเหมือนตอนที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ แต่ไม่ต้องแบบมือ

๔.๒ กราบศพผู้มีอาวุโส ให้นั่งพับเพียบเก็บปลายเท้า กราบแบบตั้งมือเพียงครั้งเดียว

๔.๓ กราบศพผู้ที่มีฐานะเสมอกัน ไม่ต้องกราบเพียงยกมือขึ้นไหว้

๔.๔ กราบศพผู้ที่มีอายุน้อยกว่า ไม่ต้องไหว้ไม่ต้องกราบ จุดธูปแล้วนั่งโดยความสำรวมสงบจิตไว้อาลัย นั่งพับเพียบมือประสานกัน

๕. การกราบศพพระภิกษุสงฆ์

๕.๑ ก่อนเข้าไปนั่งคุกเข่ากราบพระรัตนตรัยก่อนแบบเบญจางคประดิษฐ ๓ ครั้ง

๕.๒ เดินเข่าเข้าไปกราบศพ โดยกราบแบบเบญจางคประดิษฐเพียงครั้งเดียว

๕.๓ หลังจากกราบเสร็จเรียบร้อย ทั้งหญิงและชายควรนั่งคุกเข่า แล้วเดินเข่าออกทางด้านข้าง แล้ว ค่อยลุกขึ้นออกไป

๕.๔ อย่าหันหลังให้พระภิกษุในพิธีเมื่อท่านยังนั่งอยู่ การหันหลังเป็นมารยาทที่ไม่งามนัก

หมายเหตุ : ปัจจุบันนี้สถานที่วัดส่วนมากจะจัดที่ไว้ให้จุดธูปนอกศาลา เพราะศาลาที่ตั้งศพจะติดตั้งเครื่องปรับอากาศ

อิริยาบถการนั่ง

อิริยาบถในการนั่งมีมากหลากหลายจะนำมากล่าวให้ทราบดังนี้

๑. การนั่งคุกเข่า

ซึ่งเป็นการนั่งกับพื้นก่อนการกราบและก่อนที่จะเดินเข่า เป็นการย่อเข่าและตัวลงมา

๑.๑ นั่งตัวตรง เข่าทั้งสองแนบชิดกัน

๑.๒ ปลายเท้าตั้งตรง นั่งลงบนส้นเท้า

๑.๓ วางก้นลงบนส้นเท้า

๑.๔ มือทั้งสองประสานกัน หรือมือวางคว่ำลงบนหน้าขาทั้งสองข้างก็ได้

๑.๕ สำหรับผู้หญิง นั่งบนปลายเท้าราบ

๑.๖ นั่งลงบนฝ่าเท้าทั้งสอง
นอกนั้นปฏิบัติเหมือนผู้ชาย

๒. การนั่งหมอบ

เป็นอิริยาบถที่มักใช้ในการเข้าเฝ้า รอรับเสด็จ หรือกับผู้ที่เคารพที่อาวุโส ใช้ได้ทั้งหญิงและชาย

๒.๑ นั่งพับเพียบเก็บปลายเท้าก่อน

๒.๒ น้อมลำตัวหมอบลงไปข้างหน้า เข่าข้างใดข้างหนึ่งยื่นอยู่ระหว่างแขนทั้งสอง

๒.๓ แขนทั้งสองข้างทอดราบลงกับพื้น มือประนมหรือวางประสานกันได้

๒.๔ เงยหน้าเพียงเล็กน้อย ทอดสายตาออกไป

๒.๕ ถ้าจะลุกจากการหมอบ นั่งพับเพียบตามปกติ ต้องยกสะโพกขึ้นก่อน แล้วกดท้องแขนทั้งสองลงบนพื้น หลังจากนั้นให้ยกลำตัวตามขึ้นไป

๓. การนั่งพับเพียบ

การนั่งพับเพียบนับเป็นอิริยาบถ การนั่งที่คนไทยส่วนใหญ่ทั้งหญิงและชายปฏิบัติกันมาตลอดจนเป็นวัฒนธรรมที่ดี เพราะเป็นการนั่งที่สวยงามและสุภาพ มีลักษณะการนั่งดังนี้

๓.๑ การนั่งขาซ้ายทับขาขวา หรือขาขวาทับขาซ้าย ตามถนัด

๓.๒ เก็บปลายเท้า โดยเบนเท้าเข้าหาสะโพก นั่งตัวตรง

๓.๓ วางมือประสานกัน หรือมือทั้งสองข้างวางไว้หน้าขา (สำหรับผู้ชาย)

๓.๔ ถ้าจะนั่งเท้าแขนกับพื้นก็ได้ แต่ต้องให้ปลายมือเหยียดตรงไปข้างหน้า

๓.๕ การนั่งที่สุภาพต่อผู้ที่เคารพ ควรค่อมตัวลงมาเล็กน้อย

๓.๖ ถ้าการนั่งพับเพียบขาซ้ายทับขาขวา มือที่ประสานกันให้วางไว้บนขาซ้ายให้สวยงามเรียบร้อย

๓.๗ ถ้าการนั่งพับเพียบขาขวาทับขาซ้าย มือที่ประสานกันให้วางไว้บนขาขวาให้สวยงามเรียบร้อยเช่นกัน

๔. การนั่งขัดสมาธิ หรือการนั่งขัดสะหมาด

การนั่งขัดสมาธิหรือขัดสะหมาด ซึ่งเป็นการนั่งในท่าที่สบายสำหรับผู้ชายมักนิยมนั่ง แต่ไม่ควรนั่งต่อหน้าผู้ใหญ่ เป็นการนั่งที่ไม่เหมาะ

๔.๑ เป็นการนั่งกับพื้นด้วยการคู้เข่าทั้งสองข้างเข้าหากัน

๔.๒ แนบขาทั้งสองข้างลงกับพื้น ขาข้างใดข้างหนึ่งซ้อนทับขาอีกข้าง

๔.๓ ส้นเท้าสัมผัสกับขาทั้งสองข้าง มือทั้งสองข้างวางบนตัก

๔.๔ การนั่งขัดสะหมาดนี้ มักนั่งพักผ่อน ทานอาหารกับพื้น

๕. การนั่งขัดสมาธิ ที่มักใช้ในการนั่งปฏิบัติกรรมฐาน

ใช้ในทางศาสนานั่งได้ทั้งหญิงและชาย

๕.๑ เป็นอิริยาบถการนั่งขัดสมาธิสองชั้นด้วยการเอาขาขวาซ้อนทับขาซ้าย

๕.๒ นั่งตัวตรง ยืดหลัง ส่วนมือทั้งสองข้างให้วางทับกัน

๕.๓ มือขวาวางทับมือซ้าย หัวแม่มือซ้าย และมือขวาวางจรดกัน

๖. อิริยาบถการนั่งขัดสมาธิของการนั่งปฏิบัติกรรมฐาน ของวัดพระธรรมจักร

๖.๑ ก้นย้อยขวาถูกพื้น

๖.๒ น่องขวาทับฝ่าเท้าซ้าย

๖.๓ หลังเท้าขวาทับน่องซ้าย

๖.๔ ก้นย้อยซ้ายถูกพื้น

๖.๕ น่องซ้ายถูกพื้น

๖.๖ หลังเท้าซ้ายถูกพื้น

๖.๗ นั่งเหยียดตัวตรงหลังตรง เงยหน้าขึ้นเล็กน้อย มองตรงไปด้านหน้า

๖.๘ กล้ามเนื้อทุกส่วนให้ผ่อนคลายไม่เกร็ง มือขวาทับมือซ้ายวางบนฝ่าเท้า

ข่าวประชาสัมพันธ์

๑. บุญกองทุนปฏิสังขรณ์เสนาสนะ

๑.๑ โรงครัว โรงทาน

๑.๒ คลังเก็บของ โรงซ่อมบำรุงและเก็บวัสดุก่อสร้าง

๑.๓ ห้องกัมมัฏฐาน ของพระสงฆ์ และอุบาสิกา

๑.๔ พุทธวิหารธรรมสภา ๑ (ศาลาต้นไม้)

๑.๕ เดินสายไฟฟ้าเพิ่ม

๑.๖ การติดตั้งวงจรปิดเพื่อการศึกษาและตรวจสอบ

๑.๗ สร้างถนนและสะพาน เชื่อมต่อพื้นที่ศูนย์ ฯ

๑.๘ ซ่อมเสริมกุฏิพระอาจารย์

๑.๙ ซ่อมหลังคาศาลากิจกรรม ๒ และห้องธุรกรรมการศึกษา

๑.๑๐ ซ่อมสร้างห้องสุขา

หมายเหตุ : ขออนุโมทนากับคณะอาจารย์แม่ชีกมลวรรณ ศรีสุพรรณ ที่ได้เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงจัดตั้งกองทุนร่วมสนับสนุนงานปฏิสังขรณ์ซ่อมแซมเสนาสนะ และทุกท่านที่บริจาคทรัพย์เข้าร่วมกองทุนโดยทั่วกัน

๒. บุญกองทุนต่างๆ

๒.๑ กองทุนภัททันตะ อาสภเถระ (อาหารผู้ปฏิบัติธรรม)

๒.๒ กองทุนเภสัชสำหรับ วิปัสสนาจารย์ โยคีและเจ้าหน้าที่

๒.๓ กองทุนวิปัสสนาจารย์อาพาธ

๒.๔ กองทุนบรรพชาอุปสมบท

๒.๕ กองทุนบรรพชาสามเณร

๒.๖ กองทุนสร้างหนังสือ

๒.๗ กองทุนสร้างอุโบสถ

๒.๘ กองทุนสร้างโรงเรียนปฏิบัติธรรม

๒.๙ กองทุนเล่าเรียนหลวง

๒.๑๐ กองทุนซ่อมแซมยานพาหนะ

๒.๑๑ กองทุนค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภค

๒.๑๒ กองทุนทำปฏิทินศูนย์ ฯ

๒.๑๓ กองทุนสื่อสารการศึกษา

๒.๑๔ กองทุนซื้อที่สร้างทาง

ทั้งหมดนี้ต้องการปัจจัยสนับสนุนจำนวนมาก จึงขอเรียนเชิญผู้มีจิตศรัทธาทุกท่านร่วมบุญโดยทั่วกัน และขออนุโมทนากับท่านทั้งหลาย ที่สละทรัพย์บริจาคเข้าร่วมกองทุนต่างๆ ขอจงเจริญในธรรมยิ่งๆขึ้นไปเทอญ

๓. **พระพุทธมงคลนครนายก** เป็นพระพุทธรูปประจำจังหวัด ประดิษฐานอยู่ที่ซุ้มพุทธมงคลนครนายก ภายในสวนเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ เทศบาลเมืองนครนายก ประชาชนชาวนครนายก นำโดยผู้ว่าราชการจังหวัด และคณะสงฆ์จังหวัดนครนายกทุกวัดร่วมใจกันสร้างด้วยศรัทธา ขออนุโมทนาบุญ

กับคณะสงฆ์จังหวัดนครนายกทุกวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก ประชาชนทุกคนผู้มีส่วน ร่วมสร้าง ขออนุโมทนาบุญพระพันธศักดิ์ ธมฺมธีโป ที่บริจาคในนามของศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระ พุทธวิหาร วัดพระธรรมจักร และขออนุโมทนาบุญกับผู้สนับสนุนกิจการนี้ทุกท่าน

๔. **ขออนุโมทนาบุญกับท่านผู้อำนวยการ อนัญญา ทาระธรรม** โรงเรียนวัดเนินหินแร่ (เหมยากรนุสรณ์) ตำบลหนองแสง อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก ที่ได้ถวายพระพุทธรูปปางอุ้มบาตร พร้อมรถเข็น และผู้มีจิตศรัทธาร่วมถวายปัจจัยสมทบทุน

๕. **วันที่ ๘ – ๑๒ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๗** ขออนุโมทนากับผู้เข้าร่วมปฏิบัติธรรม เป็นพุทธบูชา ถวายเป็นพระราชกุศล แด่สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถสิริกิติ์ ขอแผ่อุทิศบุญกุศลนี้ให้แก่แม่แห่งชาติไทยและแม่ทุกท่าน เป็นที่ระลึกถึงพระคุณแม่ เนื่องในวันแม่แห่งชาติ

๖. **ขออนุโมทนาบุญกับผู้มีจิตศรัทธาทุกท่านที่ร่วมทอดผ้าป่ามหากุศล** “เทิดพระคุณแม่” เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๗

๗. **จับสลากเจ้าภาพทอดผ้ากฐินปี ๕๗** ในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ในปีนี้ก็ผ่านไปแล้วด้วยดี ผู้ใดได้รับเป็นเจ้าภาพผ้าส่วนใด ก็ได้รับทราบตามประกาศโดยทั่วกันแล้ว ส่วนเราท่านทั้งหลาย นอกจากเจ้าภาพที่กล่าวแล้ว เชิญร่วมรับเกียรติเป็นเจ้าภาพผ้ากฐินสามัคคีส่วนกลางโดยทั่วกัน

รับมอบทุนเล่าเรียนหลวง

ในวันอังคารที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ณ วัดพิชยญาติการาม วรวิหาร เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร พระอาจารย์ปลัดชัชวาล ชินสโภ ประธานคณะกรรมการบริหารศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระ พุทธวิหาร เจ้าอาวาสวัดพระธรรมจักร ตำบลดงละคร อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก เข้ารับพัดสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๖ และทุนเล่าเรียนหลวงสำหรับพระสงฆ์ไทย ๑ ทุน

สำหรับทุนเล่าเรียนหลวงสำหรับพระสงฆ์ไทย ได้ตั้งเป็นกองทุนการศึกษาให้สาธุชนได้ร่วมบุญกองทุนนี้ในนาม "กองทุนเล่าเรียนหลวง สำหรับพระสงฆ์"

ขอขอบคุณผู้ให้การสนับสนุนและผู้บริจาคทรัพย์ร่วมสมทบกองทุนทุกท่าน

"วัดต้นแบบ" ๑ใน๑๔ แห่งของประเทศ

วันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๗ พระอาจารย์ปลัดชัชวาล ชินสโภ ประธานคณะกรรมการบริหารศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระ พุทธวิหาร เจ้าอาวาสวัดพระธรรมจักร ตำบลดงละคร อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก ร่วมอภิปรายในงานสัมนาสำนักปฏิบัติธรรมต้นแบบ ในฐานะ ๑ ใน ๑๔ แห่งสำนักปฏิบัติธรรมต้นแบบทั่วประเทศ ที่วัดพิชยญาติการาม วรวิหาร กรุงเทพมหานคร

สำนักปฏิบัติธรรมต้นแบบคัดเลือกจาก

สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น ๑,๐๐๑ แห่ง ตามแนวดำริของสมเด็จพระพุทธชินวงศ์ ประธานศูนย์เผยแผ่พระพุทธศาสนาแห่งชาติ เจ้าอาวาสวัดพิชยญาติการาม วรวิหาร เห็นสมควรให้คัดเลือกสถานปฏิบัติธรรมของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จำนวน ๑,๐๐๑ แห่งนี้ ให้เป็นวัดต้นแบบ โดยมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ เป็นสถานปฏิบัติธรรมที่มีแนวทางการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานที่ตรงตามพระพุทธประสงค์ที่เป็นรูปธรรม คือ เกิดปัญญารู้แจ้งเป็นจริงตามธรรมชาติ และเข้าถึงความดับสงบเย็นหรือนิพพาน ศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระ พุทธวิหาร วัดพระธรรมจักร จังหวัดนครนายก ได้รับคัดเลือกเป็น ๑ ใน ๑๔ สถานที่ปฏิบัติธรรม จาก ๑,๐๐๑ แห่งทั่วประเทศ

ขอแสดงความยินดีกับพวกเราชาวพุทธวิหาร ผู้ร่วมเหน็ดเหนื่อยโดยทั่วหน้าทุกคน

ทำสื่อประชาสัมพันธ์ทั่วโลก

วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๖ ต.ค. ๒๕๕๗ รวมเวลา ๖ วัน คณะผู้จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ สำนักปฏิบัติธรรมต้นแบบจากสมเด็จพุทธชินวงศ์ ประธานอำนวยการศูนย์เผยแผ่พระพุทธศาสนาแห่งชาติ จำนวน ๑๓ คน เข้าถ่ายทำสื่อที่ศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระ พุทธวิหาร วัดพระธรรมจักร จังหวัดนครนายก เพื่อประชาสัมพันธ์ทั่วโลก เป็นการเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี เนื่องในโอกาสพระชนมายุ ๖๐ พรรษา ท่านผู้ใดอยากศึกษาหรือจะช่วยอำนวยความสะดวก ขอเชิญได้ตามวันและเวลาดังกล่าว

กิจกรรมงานบุญ

๑. เชิญร่วมบุญตักบาตรเทโวโรหณะ ฉลองถนนต้นธาร สะพานต้นบุญ

วันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๗ แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ เวลา ๘.๓๐ น. ที่ถนนต้นธาร สะพานต้นบุญ ภายในศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระ พุทธวิหาร วัดพระธรรมจักร ตำบลดงละคร อำเภอ เมือง จังหวัดนครนายก

๒. งานกฐินสามัคคีประเพณีพุทธวิหารประจำปี ๒๕๕๗

วันอาทิตย์ที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๗ ทอดถวาย ณ ศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระ พุทธวิหาร วัดพระธรรมจักร ต.ดงละคร อ.เมือง จ.นครนายก เชิญร่วมเป็นเจ้าภาพกฐินสามัคคี ผ้าป่าหางกฐิน ผ้าไตรจำนำพรรษา พร้อมเครื่องไทยธรรม ๑๒ นาฬิกาเป็นต้นไป ร่วมทำกิจกรรมเย็บย้อมผ้ากฐิน และร่วมพิธีอนุโมทนากฐินตามสังฆประเพณี โดยทั่วกัน

การบริจาค

กรุณาติดต่อฝ่ายการเงินโดยตรงที่

แม่ชีเจริญจิต 089-2659613

คุณศิริเพ็ญ (หนุ่ย) 081-6941196

หรือโอนผ่านธนาคาร

ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขานครนายก

ชื่อบัญชี สร้างวัดพระธรรมจักรเฉลิมพระเกียรติ เลขที่บัญชี 659-2-20511-2

ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขานครนายก ชื่อบัญชี ที่ดินวัด เลขที่ 659-2-30024-7

ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขานครนายก ชื่อบัญชี กฐินพุทธวิหาร
เลขที่บัญชี 659-2-30025-5
ธนาคารกรุงเทพ สาขาตลาดไท ชื่อบัญชี วัดพระธรรมจักร
เลขที่บัญชี 856-0-32008-0

หรือส่งเช็ค หรือ ธนาณัติ สั่งจ่ายในนาม พระปลัดชัชวาล ชินสโภ
ปณจ.นครนายก 26000

หมายเหตุ :

ท่านที่มีจิตศรัทธาร่วมบริจาคผ่านทางบัญชีต่างๆกรุณาโทรศัพท์แจ้ง พระอาจารย์สมนึก ญาณสุโภ ล่วงหน้าก่อนโอนเงินที่หมายเลข 090-9710711 เพื่อความสะดวกในการจัดงบประมาณตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาค

ปฏิทินงานบุญ ประจำปี ๒๕๕๗

เดือน	วันบุญ		เริ่มเวลา	หมายเหตุ
มกราคม	๑	บุญวันขึ้นปีใหม่	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมพิเศษ
	๒๑-๒๕	อาจาริยบูชา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมพิเศษ ออกโรงทาน
	๕, ๑๒, ๑๙, ๒๖	บุญวันอาทิตยธรรมสวนา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมปกติ
กุมภาพันธ์	๑๔	บุญวันมาฆบูชา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมพิเศษ
	๒, ๙, ๑๖, ๒๓	บุญวันอาทิตยธรรมสวนา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมปกติ
มีนาคม	๓๐	บุญวันตรุษไทย	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมพิเศษ
	๒, ๙, ๑๖, ๒๓, ๓๐	บุญวันอาทิตยธรรมสวนา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมปกติ
เมษายน	๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖	บุญวันสงกรานต์	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมพิเศษ
	๖, ๑๓, ๒๐, ๒๗	บุญวันอาทิตยธรรมสวนา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมปกติ
พฤษภาคม	๑๓	บุญวันวิสาขบูชา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมพิเศษ ออกโรงทาน
	๔, ๑๑, ๑๘, ๒๕	บุญวันอาทิตยธรรมสวนา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมปกติ
มิถุนายน	๑, ๘, ๑๕, ๒๒, ๒๙	บุญวันอาทิตยธรรมสวนา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมปกติ
กรกฎาคม	๑๑	บุญวันอาสาฬหบูชา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมพิเศษ
	๑๒	บุญวันเข้าพรรษา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมพิเศษ
	๖, ๑๓, ๒๐, ๒๗	บุญวันอาทิตยธรรมสวนา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมปกติ
สิงหาคม	๕	สิ้นสุดจองจับสลากกฐิน	-	-
	๑๒	บุญถวายพระราชกุศล เนื่องในวันแม่แห่งชาติ , จับสลากกฐิน	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมพิเศษ
			๑๓.๐๐ น.	จับสลากกฐิน
	๑๗	บุญทอดผ้าป่าเทิดพระคุณแม่	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมพิเศษ
	๓, ๑๐, ๑๗, ๒๔, ๓๑	บุญวันอาทิตยธรรมสวนา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมปกติ
กันยายน	๒๓	บุญวันสารทไทย	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมพิเศษ
	๗, ๑๔, ๒๑, ๒๘	บุญวันอาทิตยธรรมสวนา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมพิเศษ
ตุลาคม	๘	บุญวันมหาปวารณา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมพิเศษ
	๙	บุญวันตักบาตรเทโว	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตรเทโว ฟังธรรมพิเศษ
	๑๙	บุญกฐินสามัคคีประเพณีพุทธวิหาร	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมพิเศษ ออกโรงทาน
	๕, ๑๒, ๑๙, ๒๖	บุญวันอาทิตยธรรมสวนา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมปกติ
พฤศจิกายน	๒, ๙, ๑๖, ๒๓, ๓๐	บุญวันอาทิตยธรรมสวนา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมปกติ
ธันวาคม	๕	บุญถวายพระราชกุศล เนื่องในวันพ่อแห่งชาติ	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมพิเศษ ออกโรงทาน
	๓๑	บุญวันสิ้นปี	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมพิเศษ
	๗, ๑๔, ๒๑, ๒๘	บุญวันอาทิตยธรรมสวนา	๐๘.๑๕ น.	ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมปกติ

หมายเหตุ ๑. ทุกวันอาทิตย์มีกิจกรรมงานบุญ "อาทิตยธรรมสวนา"
ทำบุญตักบาตร สวดมนต์ ฟังธรรม ปฏิบัติธรรมประจำวันอาทิตย์ เวลา ๘.๑๕ น.
๒. วันพระ จัดปกติเป็นการภายใน

ปฏิทินปฏิบัติธรรม ประจำปี ๒๕๕๗

เดือน	หลักสูตร เส้นทางสู่มรรค (สำหรับคฤหัสถ์ ๓ วัน)	หลักสูตร พัฒนาจิตให้เป็นอริยะ (สำหรับคฤหัสถ์ ๑๕ วัน)	หลักสูตร พัฒนาสู่อริยสงฆ์ (สำหรับภิกษุสงฆ์และสามเณร ๒๐ วัน)	หลักสูตรปฏิบัติพิเศษ	วันบรรยายสรุป
มกราคม	๓๑ ม.ค.-๒ ก.พ.	๕-๑๙	-	๒๘ ธ.ค. ๕๖ - ๑ ม.ค. ๕๗ , ๒๑-๒๕	๑, ๑๘, ๒๕
กุมภาพันธ์	๓๑ ม.ค.-๒ ก.พ.	๙-๒๓	๔-๒๓	๑๔-๑๖ (วันมาฆบูชา)	๒, ๑๖, ๒๒
มีนาคม	๒๘-๓๐	๙-๒๓	๔-๒๓	-	๒๒, ๓๐
เมษายน	๒๕-๒๗	๖-๒๐	๑-๒๐	-	๑๙, ๒๗
พฤษภาคม	๒-๔	๑๐-๒๕	๖-๒๕	๑๐-๑๔ (วันวิสาขบูชา)	๔, ๑๔, ๒๔
มิถุนายน	๖-๘	๑๕-๒๙	๑๐-๒๙	-	๘, ๒๘
กรกฎาคม	๔-๖	-	๒๐ ก.ค. - ๗ ต.ค. (หลักสูตรพระในพรรษา)	๑๑-๑๓	๖, ๑๓
สิงหาคม	๑-๓	๑๗-๓๑	๒๐ ก.ค. - ๗ ต.ค. (หลักสูตรพระในพรรษา)	๘-๑๒	๓, ๑๒, ๓๐
กันยายน	๕-๗	๑๔-๒๘	๒๐ ก.ค. - ๗ ต.ค. (หลักสูตรพระในพรรษา)	-	๗, ๒๗
ตุลาคม	๓-๕	๑๒-๒๖	๒๐ ก.ค. - ๗ ต.ค. (หลักสูตรพระในพรรษา)	-	๕, ๖, ๒๕
พฤศจิกายน	๒๘-๓๐	๙-๒๓	๔-๒๓	-	๒๒, ๓๐
ธันวาคม	-	๑๔-๒๘	๙-๒๘	๒-๖ , ๓๑ ธ.ค. ๕๗ - ๔ ม.ค. ๕๘	๖, ๒๗

หมายเหตุ ๑. กรุณามาก่อน ๑๐.๐๐ น.

๒. สำหรับท่านที่มีโรคประจำตัว ควรนำยาติดตัวมาด้วย

เจ้าภาพทอดผ้ากฐินปี ๒๕๕๗

๑.	คุณอรัญญา ชูสกุลยิ่ง	๐๑ ก ๑๓.๙๑
๒.	คุณภาณี จันทะสอน	๐๑ ข ๑๓.๙๑
๓.	คุณพิชญาณี ตั้งจาตุรโสภณ	๐๒ ก ๐.๖๘
๔.	คุณวรรณวิสา ฮวดหลี	๐๒ ข ๐.๖๘
๕.	คุณยุทธพิชัย ปิ่นแก้ว	๐๓ ก ๖.๙๔
๖.	คุณอุษา ลิ่มสกุล	๐๓ ข ๖.๙๔
๗.	คุณสุรพล ลีนิรันดร	๐๔ ก ๑.๓
๘.	คุณจินตนา รัตนวยาภรณ์	๐๔ ข ๑.๓
๙.	คุณวัลภา หนูนวล	๐๕ ก ๒.๕๘
๑๐.	คุณสุวคนธ์ บุญเกิด	๐๕ ข ๒.๕๘
๑๑.	คุณฐิติรัตน์ คชฤทธาวุธ	๐๖ ก ๔.๖๑
๑๒.	คุณพิมลศรี งาสุวรรณ	๐๖ ข ๔.๖๑
๑๓.	คุณอุษา บุญมา	๐๗ ก ๐.๒๗
๑๔.	VIP	๐๗ ข ๐.๒๗
๑๕.	คุณไพริน บุญถนอม	๐๘ ก ๔.๖๑
๑๖.	คุณขณิตษยา ชาปู่	๐๘ ข ๔.๖๑
๑๗.	คุณอมร ม่วงนิกร	๐๙ ก ๒.๕๘
๑๘.	คุณบุญเลิศ ธรรมสุข	๐๙ ข ๒.๕๘
๑๙.	คุณบรรจง พุทธสุวรรณ	๑๐ ก ๑.๓
๒๐.	คุณนันทา นารถดิลก	๑๐ ข ๑.๓
๒๑.	คุณรักขะณา นุชเจริญ	๑๑ ก ๔.๖๑
๒๒.	คุณอิ่มใจ ธนะเพิ่มพูล	๑๑ ข ๔.๖๑
๒๓.	VIP	๑๒ ก ๐.๒๗
๒๔.	VIP	๑๒ ข ๐.๒๗
๒๕.	คุณโสภิตตา ศิวะสกุลราช	๑๓ ก ๔.๖๑
๒๖.	คุณโสภิญ ศรีสุพรรณ	๑๓ ข ๔.๖๑
๒๗.	คุณพิมพาภรณ์ รัตนมณี	๑๔ ก ๑.๓
๒๘.	พระมหาบุญศักดิ์ กลยาณโร	๑๔ ข ๑.๓
๒๙.	คุณทักษอร เจริญสุข	๑๕ ก ๒.๕๘
๓๐.	คุณสุกัญญา มกรทุร	๑๕ ข ๒.๕๘
๓๑.	คุณอาภา กิ่งวชิรา	๑๖ ก ๔.๖๑
๓๒.	คุณมัทพรรณ อันเดอร์สัน	๑๖ ข ๔.๖๑
๓๓.	คุณมาลี ทองจรัส	๑๗ ก ๐.๒๗
๓๔.	คุณขวัญเรือน น้ำแก้ว	๑๗ ข ๐.๒๗
๓๕.	คุณวิไล หิรัญพฤกษ์	๑๘ ก ๔.๖๑
๓๖.	จ.ส.อ.อำนวย บุญสุข	๑๘ ข ๔.๖๑
๓๗.	คุณพิชญ พตั้งฮวดพาเจริญ	๑๙ ก ๒.๕๘
๓๘.	คุณฐาณิช มาลานนท์	๑๙ ข ๒.๕๘
๓๙.	คุณจิตตราภรณ์ ชมสิน	๒๐ ก
๔๐.	คุณวิชญารัตน์ ตรีสวัตกิตติรัฐ	๒๐ ข
๔๑.	พ.อ.ประมวล จันทร์ศรี	๒๑ ก ๔.๖๑
๔๒.	คุณกัญย์ภณิษย์ ธนบุญสุทธ	๒๑ ข ๔.๖๑
๔๓.	คุณปราการ รัตน์ดิลกพานิชย์	๒๒ ก ๐.๒๗
๔๔.	คุณมาลี ตรีเหรา	๒๒ ข ๐.๒๗
๔๕.	คุณสรัลพร อมรเดชาวัฒน์	๒๓ ก ๔.๖๑
๔๖.	มร.วิเวียน เดอยู๊ส	๒๓ ข ๔.๖๑
๔๗.	คุณบุญเลิศ สุราลัย	๒๔ ก ๑.๓
๔๘.	คุณเบญจวรรณ อำตระกูล	๒๔ ข ๑.๓
๔๙.	คุณสุพินดา รัตนแสงโชค	๒๕ ก ๒.๕๘
๕๐.	คุณสุมาลี บุรุษนันท์	๒๕ ข ๒.๕๘
๕๑.	คุณศันสนีย์ ศิริมงคลพิสิฏฐ์	๒๖ ก ๔.๖๑
๕๒.	คุณสมเดช รุ่งธรรมมานนท	๒๖ ข ๔.๖๑
๕๓.	นาวาโทบวรวงศ์ ปิ่นแก้ว	๒๗ ก ๔.๖๑
๕๔.	คุณพัฒนา สุวรรณะ	๒๗ ข ๔.๖๑
๕๕.	คุณพิชยา กมลผัน	๒๘ ก ๔.๖๑
๕๖.	คุณอนงค์ เสือดี	๒๘ ข ๔.๖๑
๕๗.	คุณณัฐฐิฌา ฟอกสูงเนิน	๒๙ ก ๒.๕๘
๕๘.	คุณนงลักษณ์ แสงเดือน	๒๙ ข ๒.๕๘
๕๙.	คุณวิไลพร กมลรักษา	๓๐ ก ๑.๓
๖๐.	คุณสุรศิษฐ์ สาครสกลพัฒน์	๓๐ ข ๑.๓
๖๑.	คุณวาราดา แก้วช่วย	๓๑ ก ๔.๖๑
๖๒.	คุณวราภรณ์ อังคจันทร์	๓๑ ข ๔.๖๑
๖๓.	คุณสุวิภา สงวนศรี	๓๒ ก ๐.๒๗
๖๔.	คุณอภิเชษฐ์ พรหมวัง	๓๒ ข ๐.๒๗
๖๕.	คุณจิตฏสุภา วงศ์สิรทัต	๓๓ ก ๔.๖๑
๖๖.	คุณบุญรอด กลิ่นโสภณ	๓๓ ข ๔.๖๑
๖๗.	คุณหัสยา แก้วมะไฟ	๓๔ ก ๑.๓
๖๘.	คุณสมจิต ใหญ่หนักแน่น	๓๔ ข ๑.๓
๖๙.	คุณเสน่ห์ เกตุสวัสดิ์	๓๕ ก ๒.๕๘
๗๐.	คุณชญาณ์นันท์ ธนะเพิ่มพูล	๓๕ ข ๒.๕๘
๗๑.	คุณสุภาพร กำชา	๓๖ ก ๔.๖๑
๗๒.	คุณละเอียด ศรีมา	๓๖ ข ๔.๖๑
๗๓.	คุณพรทิพา พรโสภากุล	๓๗ ก ๐.๒๗
๗๔.	คุณวงเดือน ศรีประยูร	๓๗ ข ๐.๒๗
๗๕.	คุณนราพร สัมฤทธิ์	๓๘ ก ๔.๖๑
๗๖.	คุณอริชัย เพ็ชร์กุล	๓๘ ข ๔.๖๑
๗๗.	คุณพิทักษ์ วัยนิพิฐพงษ์	๓๙ ก ๒.๕๘
๗๘.	คุณเรวดี อ่อนเพชร	๓๙ ข ๒.๕๘
๗๙.	คุณประวัติชัย ศรีลาคำ	๔๐ ก ๑.๓
๘๐.	คุณศรศกร บูรณพันธุ์วิวัฒน์	๔๐ ข ๑.๓
๘๑.	คุณชนพล เหลืองอรุณเลิศ	๔๑ ก ๔.๖๑
๘๒.	คุณศุพัชรณันท์ เจริญจิตต์	๔๑ ข ๔.๖๑
๘๓.	คุณวลีรัตน์ รัตนเลิศ	๔๒ ก ๐.๒๗
๘๔.	คุณเมธาพร มีอาษา	๔๒ ข ๐.๒๗
๘๕.	คุณภัชชา ไพรีแก้ว	๔๓ ก ๔.๖๑
๘๖.	คุณถวิล พวงประเสริฐ	๔๓ ข ๔.๖๑
๘๗.	คุณจาริณี อมรเวชสันต์	๔๔ ก ๑.๓
๘๘.	คุณวิไล สุวรรณดวง	๔๔ ข ๑.๓
๘๙.	คุณฐิตารีย์ คชฤทธาวุธ	๔๕ ก ๒.๕๘
๙๐.	คุณสุธิณีย์ อิ่มนาสิน	๔๕ ข ๒.๕๘
๙๑.	คุณวิไล เรืองสุเวช	๔๖ ก ๔.๖๑
๙๒.	คุณจงกล ชัยสุกัญญสันต์	๔๖ ข ๔.๖๑
๙๓.	คุณนงเยาว์ พังสะอาด	๔๗ ก ๐.๓๖
๙๔.	คุณอารี น้ำแก้ว	๔๗ ข ๐.๓๖
๙๕.	คุณอรุณี สมฤทธิ์	๔๘ ก ๔.๖๑
๙๖.	คุณวิมุตติ สุขทิพยาโรจน์	๔๘ ข

เจ้าภาพทอดผ้ากฐินปี ๒๕๕๗

๙๗. คุณธนพร บรรณวัฒน์ ๔๙ ก ๑.๓
๙๘. แม่ชีนงคราญ พุทธศรี ๔๙ ข ๑.๓
๙๙. คุณหทัยรัตน์ รัตนมณี ๕๐ ก ๒.๕๘
๑๐๐. VIP ๕๐ ข ๒.๕๘
๑๐๑. คุณทิตยาภรณ์ ดำหริ ๕๑ ก ๔.๖๑
๑๐๒. คุณปิยะนารถ สุดแสน ๕๑ ข ๔.๖๑
๑๐๓. คุณบุญเรือน กรมภักดี ๕๒ ก ๐.๒๗
๑๐๔. คุณวรรณพร สุขสุวรรณ์ ๕๒ ข ๐.๒๗
๑๐๕. คุณสุทัศน์-คุณพเยาว์ มหรรณพกุลเชี่ยวชาญ ๕๓ ก ๔.๖๑
๑๐๖. คุณอุษณา พรเลิศ ๕๓ ข ๔.๖๑
๑๐๗. คุณวันเพ็ญ นิภานันท์ ๕๔ ก ๒.๕๘
๑๐๘. คุณพัชรินทร์ แปลงแดง ๕๔ ข ๒.๕๘
๑๐๙. คุณคุ้มวงศ์ กาพวงศ์ ๕๕ ก ๑.๓
๑๑๐. คุณณัฏฐา วรรณะโรจน์รุ่ง ๕๕ ข ๑.๓
๑๑๑. คุณวาสนา สินสถิตย์โรจน์ ๕๖ ก ๔.๖๑
๑๑๒. คุณศรีไพร กาญจนา ๕๖ ข ๔.๖๑
๑๑๓. คุณครองพล บุญนาค ๕๗ ก ๐.๒๗
๑๑๔. คุณหนูเทียน สามารถ ๕๗ ข ๐.๒๗
๑๑๕. คุณยุวรัตน์ สุทธิสัตยารักษ์ ๕๘ ก ๔.๖๑
๑๑๖. คุณนันทพร ธนะเพิ่มพูล ๕๘ ข ๔.๖๑
๑๑๗. คุณนิตยา ประยูรยิ้ม ๕๙ ก ๑.๓
๑๑๘. คุณประนอม ตึกกระโทก ๕๙ ข ๑.๓
๑๑๙. คุณพิชญ์สินี หารณรงค์ ๖๐ ก ๒.๕๘
๑๒๐. คุณปารวี ตันติกิติชัยกุล ๖๐ ข ๒.๕๘
๑๒๑. คุณธนศักดิ์ สุขกลัด ๖๑ ก ๔.๖๑
๑๒๒. คุณสุกัญญา พูลเอี่ยม ๖๑ ข ๔.๖๑
๑๒๓. คุณเก่ง+ไกรทอง คำสวาสดิ์ ๖๒ ก ๐.๖๗
๑๒๔. VIP ๖๒ ข ๐.๒๗
๑๒๕. คุณคมสัน รัถยามุตติ ๖๓ ก ๔.๖๑
๑๒๖. คุณจันทร์จิรา ธีระรัตน์สกุล ๖๓ ข ๔.๖๑
๑๒๗. คุณสุขฤดี รัตนเกษตร ๖๔ ก ๒.๕๘
๑๒๘. คุณชัชรีย์ คัมภีระ ๖๔ ข ๒.๕๘
๑๒๙. คุณพิมพ์ลดา ชัยมงคลสถิตย์ ๖๕ ก ๑.๓
๑๓๐. คุณปัจจมินทร์-ชดช้อย รวยสูงเนิน ๖๕ ข ๑.๕
๑๓๑. คุณสุรชัย ชอบอรุณสิทธิ ๖๖ ก ๔.๖๑
๑๓๒. คุณชุติมา คำเสน ๖๖ ข ๔.๖๑
๑๓๓. คุณศิริกาญจน์ แสงอรุณ ๖๗ ก ๐.๒๗
๑๓๔. คุณจริยา ตันติกรกุล ๖๗ ข ๐.๒๗
๑๓๕. คุณณวเรศ กาญจนกันทร ๖๘ ก ๔.๖๑
๑๓๖. คุณสมบูรณ์ คลับคล้าย ๖๙ ข ๔.๖๑
๑๓๗. คุณธัญญาภรณ์ จำลองกุล ๖๙ ก ๑.๓
๑๓๘. คุณวีณา เงาเจริญจิต ๖๙ ข ๑.๓
๑๓๙. VIP ๗๐ ก ๒.๕๘
๑๔๐. คุณชุติมณฑน์ เศรษฐ์วัฒนา ๗๐ ข ๒.๕๘
๑๔๑. คุณประนอม ศรีตะปัญญะ ๗๑ ก ๔.๖๑
๑๔๒. คุณศศิวิมล บุญวรเมธี ๗๑ ข ๔.๖๑
๑๔๓. คุณพัชยากฤษฏิ์ สุขสม ๗๒ ก ๐.๒๗
๑๔๔. VIP ๗๒ ข ๐.๒๗
๑๔๕. คุณเพียรพร พรหมโชต ๗๓ ก ๔.๖๑
๑๔๖. VIP ๗๓ ข ๔.๖๑
๑๔๗. คุณกฤติยา วิชิตกัง ๗๔ ก ๒.๕๘
๑๔๘. คุณมณี สวามิภักดิ์ ๗๔ ข ๒.๕๘
๑๔๙. คุณนิ่มนวล คำมัญ ๗๕ ก ๑.๓
๑๕๐. คุณรำไพ สุจริต ๗๕ ข ๑.๓
๑๕๑. คุณจักริน มณี ๗๖ ก ๔.๖๑
๑๕๒. คุณอิสราพงษ์ ตระกระจ่าง ๗๖ ข ๔.๖๑
๑๕๓. คุณกรรณิกา อิสระตระกูล ๗๗ ก ๐.๒๗
๑๕๔. คุณศรีสอางค์ ณ ถลาง ๗๗ ข ๐.๒๗
๑๕๕. พระมหาประเสริฐ หิตกุกโร ๗๘ ก ๔.๖๑
๑๕๖. คุณปัญญูรศี ชื่นชม ๗๘ ข ๔.๖๑
๑๕๗. คุณสมพอง อินปรางค์ ๗๙ ก ๑.๓
๑๕๘. คุณฐานิดา เครือละม้าย ๗๙ ข ๑.๓
๑๕๙. คุณณัฐพร พันมาตร์ ๘๐ ก ๒.๕๘
๑๖๐. คุณภัทรินทร์ พิทักษ์โชติวรรณ ๘๐ ข ๒.๕๘
๑๖๑. VIP ๘๑ ก ๔.๖๑
๑๖๒. คุณทณัฐา จำลองกูล-สมหมาย รัตตัญญู ๘๑ ข ๔.๖๑
๑๖๓. คุณกรรณิกา สถิตย์วงศ์ ๘๒ ก ๐.๒๗
๑๖๔. คุณเศรษฐพงส์ เลขะวัฒนะ ๘๒ ข ๐.๒๗
๑๖๕. คุณธีระ-วนิดา อุษณกรกุล ๘๓ ก ๔.๖๑
๑๖๖. คุณเสนอ-สาคร บุญมา ๘๓ ข ๔.๖๑
๑๖๗. คุณกรุณา จิตรอรุณ ๘๔ ก ๒.๕๘
๑๖๘. คุณชัยวุฒิ พิณิจสะวะ ๘๔ ข ๒.๕๘
๑๖๙. คุณจงกล โฮ่สกุล ๘๕ ก ๑.๓
๑๗๐. คุณวรรณพร ทองประมูล ๘๕ ข ๑.๓
๑๗๑. คุณราตรี วงษ์พระจันทร์ ๘๖ ก ๔.๖๑
๑๗๒. คุณวุฒิพงษ์ อัชฌากรลักษณ์ ๘๖ ข ๔.๖๑
๑๗๓. คุณมณฑกาญจน์ เอี่ยมสะอาด ๘๗ ก ๐.๒๗
๑๗๔. คุณพิมานมาศ ระงับทุกข์ ๘๗ ข ๐.๒๗
๑๗๕. คุณเพ็ญจันทร์ อมรเวชสันต ๘๘ ก ๑.๓
๑๗๖. คุณอรุณรัชต์ ไทกุล ๘๘ ข ๑.๓
๑๗๗. คุณยุพิน สุวรรณปรีชา ๘๙ ก ๑.๓
๑๗๘. คุณบุญนาค พรรโณภาศ ๘๙ ข ๑.๓
๑๗๙. คุณอัญชลี - ชานนท์ พุทธรักษา ๙๐ ก ๒.๕๘
๑๘๐. คุณพุทธิรักษ์ ทรงขลิบ ๙๐ ข ๒.๕๘
๑๘๑. VIP ๙๑ ก ๑๓.๙
๑๘๒. VIP ๙๑ ข ๑๓.๙
๑๘๓. VIP ๙๒ ก ๐.๖๘
๑๘๔. VIP ๙๒ ข ๐.๖๘
๑๘๕. VIP ๙๓ ก ๖.๙๔
๑๘๖. VIP ๙๓ ข ๖.๙๔
๑๘๗. VIP ๙๔ ก ๒๗.๓
๑๘๘. VIP ๙๔ ข ๒๗.๓
๑๘๙. VIP ๙๕ ก ๔๐.๙
๑๙๐. VIP ๙๕ ข ๔๐.๙
๑๙๑. VIP ๙๖ ๔๐.๙
๑๙๒. กฐินกองกลาง ๙๗ ๔๐.๙

ใบสมัครใหม่

ทางศูนย์มูลนิธิพุทธวิหาร ได้ปรับเปลี่ยนใบสมัครใหม่เพื่อให้กระชับขึ้น และเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหากับบุคลากรเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ จึงขอความร่วมมือกับผู้มาปฏิบัติธรรมทุก ๆ ท่าน เพื่อให้การดำเนินงานเกิดสภาพคล่อง เท่าที่ผ่านมามีปัญหาเกิดขึ้นหลายฝ่าย จึงควรปฏิบัติตามกฎระเบียบโดยเคร่งครัด

๑. ในการเขียนใบสมัคร โปรดกรอกข้อมูลทุกอย่างให้ครบถ้วนชัดเจนทุกข้อ

๒. ควรยื่นบัตรประชาชนตัวจริงให้ไว้พร้อมใบสมัคร และมารับคืนได้ พร้อมทั้งส่งคืนกุญแจห้อง และอุปกรณ์เครื่องนอนกับเจ้าหน้าที่ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย ที่ต้องให้ปฏิบัติเช่นนี้ เพราะท่านผู้มาปฏิบัติธรรมบางท่านกลับก่อนกำหนด โดยไม่ได้แจ้งให้ทางเจ้าหน้าที่ทราบ จึงทำให้มีผลกระทบกันหลายฝ่าย โดยเฉพาะเรื่องห้องพักและการจัดเตรียมอาหารของฝ่ายโภชนาการ และที่สำคัญเพื่อป้องกันการแอบแฝงของมิจฉาชีพ

๓. สำหรับท่านที่ต้องการความพิเศษใดๆ ที่นอกเหนือจากที่ทางศูนย์จัดเตรียมหาไว้ให้อำนวยความสะดวกแก่ท่านแล้ว โปรดกรุณาให้จัดเตรียมมาเอง เพื่อให้เกิดความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ทิ้งทุกอย่างที่เคยชิน กินง่าย อยู่ง่าย โปรดลืมสิ่งนั้นชั่วขณะเพื่อการปฏิบัติธรรม

๔. ขอความร่วมมือ และปฏิบัติในสิ่งที่แจ้งให้ทุกท่านทราบ และโปรดทำความเข้าใจไปในทางเดียวกัน กับทางศูนย์ฯ

หมายเหตุ : แต่ถ้าท่านใดมีปัญหา โปรดกรุณาแจ้งให้ทางเจ้าหน้าที่ทราบ เพื่อจะได้แก้ไขโดยทันที

ขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

มูลนิธิศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระพุทธวิหาร

วัดพระธรรมจักร

สำหรับพระภิกษุสงฆ์

พุทธวิหาร

ศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระพุทธวิหาร
ศูนย์พัฒนาจิตเฉลิมพระเกียรติกระทรวงศึกษาธิการ
ประจำจังหวัดนครนายก ที่พักสงฆ์ธรรมจักร มูลนิธิพุทธวิหาร
๑๐๐/๓หมู่๓ ต.ดงละคร อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๐
โทร ๐๓๗-๓๓๐-๓๑๓, ๐๓๗-๓๓๐๒๒๑๓, แฟกซ์ ๐๓๗-๓๓๐-๐๘๙

วันที่............/...................../................. ครั้งที่..............

๑. พระภิกษุ / สามเณร นาย .... นามสกุล................................ฉายา........................พรรษา..........
สมณะศักดิ์..หนังสือสุทธิ ออกให้เมื่อวันที่...........เดือน.............................. พ.ศ. ....
ชื่อวัดที่สังกัดอยู่ปัจจุบัน..ที่อยู่เลขที่.......... หมู่ที่.......... ซอย.......................... ถนน...................
แขวง/ตำบล.........................เขต/อำเภอ........................... จังหวัด.............................. รหัสไปรษณีย์...........................
ชื่อเจ้าอาวาส.................................. สมณะศักดิ์..เบอร์โทรศัพท์ / เบอร์วัด.......................
พระอุปัชฌาย์ชื่อ..ชื่อวัดที่อุปัชฌาย์สังกัดอยู่...

๒. เกิด วันที่........./.............../ ....อายุ...........ปี ส่วนสูง..........ซ.ม. น้ำหนัก.......ก.ก. เชื้อชาติ............ สัญชาติ............

๓. การศึกษา ทางโลกจบ.. ทางธรรม..

๔. อาชีพก่อนอุปสมบท ....ตำแหน่ง...............................สถานที่ทำงาน.. .....

๕. การมาปฏิบัติธรรมครั้งนี้มาด้วยความ ○ สมัครใจ ○ ถูกขอร้อง/บังคับ/จ้างวานให้มา

๖. ประวัติการปฏิบัติกรรมฐาน ○ ไม่เคยปฏิบัติที่พุทธวิหาร ○ เคยปฏิบัติแล้ว จำนวน ...... ครั้ง ระยะเวลา...............

๗. มีปัญหาในการปฏิบัติธรรมหรือไม่ ? ○ ไม่มี ○ มี อาการที่ปรากฏคือ.......................................

๘. บุคคลที่สามารถติดต่อได้กรณีฉุกเฉิน .... โดยมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้าเป็น ....
ที่อยู่..เบอร์โทร..............................

๙. อาหารที่แพ้หรือรับประทานไม่ได้ ....

๑๐. ข้าพระเจ้าขอรับรองว่า

ข้าพเจ้าไม่ติดสิ่งเสพติดจำพวกสุรา คือสิ่งที่ทำให้กล้าด้วยความประมาททุกชนิด เช่น เครื่องดื่มและสิ่งเสพติดตระกูลเหล้า เฮโรอีน ยาม้า ยาบ้า อื่น ๆ และเมรัย คือสิ่งที่กดระบบประสาททุกชนิด อันได้แก่ บุหรี่ กัญชา ชา กาแฟ โกโก้ ยากล่อมประสาท ยากดระบบประสาท มียาแก้ปวดต่าง ๆ เป็นต้น อันทำให้เกิดความประมาท เป็นเหตุให้สติขาด ไม่มีความสมบูรณ์อ่อนแอ อันเป็นปฏิปักษ์ต่อการพัฒนาสติให้เจริญได้ ยกเว้นป่วยไข้ใช้เป็นยารักษาโรค

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า จะพิจารณาออกไปจากศูนย์ฯ ในทันที ที่รู้ว่าตนเอง ไม่สามารถงดเว้นตามที่รับรองไว้ข้างต้นได้

ลงชื่อ...ผู้สมัคร

๑๑. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

○ มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ○ ข้าพเจ้าไม่เป็นโรคจิต ○ ไม่เป็นโรคประสาท

○ เป็นแต่หายโดยเด็ดขาดแล้ว และมั่นใจว่าหายโดยเด็ดขาดแล้ว
เคยเข้ารับการบำบัดครั้งสุดท้ายที่...เมื่อวันที่........เดือน.............................พ.ศ.............

○ มีโรคประจำตัว...ชื่อยาที่ใช้ควบคุม...

○ เคยมีโรคประจำตัว.. ชื่อยาที่ใช้ควบคุม...

๑๒. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามกฎระเบียบของศูนย์ ที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด และรับรองว่ามีร่างกายจิตใจแข็งแรงเป็นปกติ หากมีปัญหาหรือสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่เรียกร้องเอาความผิดกับทางศูนย์ ไม่ว่ากรณีใด ๆทั้งสิ้น ข้าพเจ้าขอรับรองว่าได้บันทึกข้อมูลประวัติ ตามความเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ...ผู้สมัคร

วันที่.....................เดือน...พ.ศ. ....

สำหรับฆราวาส / แม่ชี

พุทธวิหาร

ศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระพุทธวิหาร
ศูนย์พัฒนาจิตเฉลิมพระเกียรติกระทรวงศึกษาธิการ
ประจำจังหวัดนครนายก ที่พักสงฆ์ธรรมจักร มูลนิธิพุทธวิหาร
๑๐๐/๑หมู่๑ ต.ดงละคร อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๐
โทร ๐๓๗-๓๑๐-๓๓๑, ๐๓๗-๓๓๐๒๒๓๓, แฟกซ์ ๐๓๗-๓๓๐-๐๘๙

วันที่............/............./................ ครั้งที่...............

๑. ฆราวาส(แม่ชี/นาย/นาง/นางสาว/ด.ช./ด.ญ.) ชื่อ.. นามสกุล..

เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน..วันที่ออกบัตร......../........./.......... วันหมดอายุ ..../......../..........

๒. เกิด วันที่........./............../ ....อายุ...........ปี ส่วนสูง..........ซ.ม. น้ำหนัก.......ก.ก. เชื้อชาติ............ สัญชาติ............

ที่อยู่ปัจจุบันเลขที่................หมู่........ ซอย......................... ถนน......................... แขวง/ตำบล..........................

เขต/อำเภอ............................ จังหวัด............................ รหัสไปรษณีย์............................ โทรศัพท์............................

๓. การศึกษา ◯ ประถมศึกษาปีที่ ..... ◯ มัธยมศึกษาปีที่ ..... ◯ ปริญญาตรี สาขา .... ◯ อื่น ๆ ....

๔. อาชีพ ....ตำแหน่ง/ระดับชั้นการศึกษา..........................สถานที่ทำงาน/สถานที่ศึกษา..........................
เลขที่..........หมู่ที่........ซอย.......................ถนน.........................แขวง/ตำบล..........................เขต/อำเภอ..........................
จังหวัด.................................รหัสไปรษณีย์.......................โทรศัพท์.........................อีเมล..........................

๕. ท่านทราบข่าวการปฏิบัติธรรมจากสื่อใดบ้าง..........................มีผู้แนะนำโปรดระบุ..........................

๖. การมาปฏิบัติธรรมของท่านครั้งนี้มาด้วยความ ◯ สมัครใจ ◯ ถูกบังคับ ◯ อื่น ๆ(โปรดระบุ) ....

๗. ประวัติการปฏิบัติกรรมฐาน ◯ ไม่เคยปฏิบัติที่พุทธวิหาร ◯ เคยปฏิบัติแล้ว จำนวน ...... ครั้ง ระยะเวลา................

๘. บุคคลที่สามารถติดต่อได้กรณีฉุกเฉิน .... โดยมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้าเป็น ....
ที่อยู่..เบอร์โทร..........................

๙. อาหารที่แพ้หรือรับประทานไม่ได้ ....

๑๐. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

ข้าพเจ้าไม่ติดสิ่งเสพติดจำพวกสุรา คือสิ่งที่ทำให้กล้าด้วยความประมาททุกชนิด เช่น เครื่องดื่มและสิ่งเสพติดตระกูลเหล้า เฮโรอีน ยาม้า ยาบ้า อื่นๆ และเมรัย คือสิ่งที่กดระบบประสาททุกชนิด อันได้แก่ บุหรี่ กัญชา ชา กาแฟ โกโก้ ยากล่อมประสาท ยากดระบบประสาท มียาแก้ปวดต่างๆ เป็นต้น อันทำให้เกิดความประมาท เป็นเหตุให้สติขาด ไม่มีความสมบูรณ์อ่อนแอ อันเป็นปฏิปักษ์ต่อการพัฒนาสติให้เจริญได้ ยกเว้นป่วยไข้ใช้เป็นยารักษาโรค

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า จะพิจารณาออกไปจากศูนย์ฯ ในทันที ที่รู้ว่าตนเอง ไม่สามารถงดเว้นตามที่รับรองไว้ข้างต้นได้

ลงชื่อ..ผู้สมัคร

๑๑. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

◯ มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ◯ ข้าพเจ้าไม่เป็นโรคจิต ◯ ไม่เป็นโรคประสาท

◯ เป็นแต่หายโดยเด็ดขาดแล้ว และมั่นใจว่าหายโดยเด็ดขาดแล้ว

เคยเข้ารับการบำบัดครั้งสุดท้ายที่...เมื่อวันที่.........เดือน..........................พ.ศ.............

◯ มีโรคประจำตัว..ชื่อยาที่ใช้ควบคุม..

◯ เคยมีโรคประจำตัว..ชื่อยาที่ใช้ควบคุม..

๑๒. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามกฎระเบียบของศูนย์ ที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด และรับรองว่ามีร่างกายจิตใจแข็งแรงเป็นปกติ หากมีปัญหาหรือสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่เรียกร้องเอาความผิดกับทางศูนย์ ไม่ว่ากรณีใด ๆทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าได้บันทึกข้อมูลประวัติ ตามความเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ..ผู้สมัคร

วันที่..................เดือน...................................พ.ศ. ....

<u>ประธานที่ปรึกษากิตติมศักดิ์</u>

พระอาจารย์ปลัด ชัชวาล ชินสโภ

ประธานกรรมการบริหารศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระพุทธวิหาร เจ้าอาวาสวัดพระธรรมจักร

พระอาจารย์สมนึก ญาณสุโภ กัมมัฏฐานาจริยะ

รองเจ้าอาวาส วัดพระธรรมจักร

พระมหา อดุล อตุโล

แม่ชีเจริญจิต อ้ายมา *ประธานมูลนิธิศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระพุทธวิหาร*

อาจารย์ จินดาภรณ์ อังสุวรรณชาติ

<u>คณะดำเนินงาน</u>

พระต่อศักดิ์ สันตจิตโต	พระทวีศักดิ์ กัลลยาธัมโม
พระสุรินทร์ ธีรปัญโญ	พระฤกษดี ฐานะวุฑโท
พระจิรวัฒน์ อาจาโร	คุณจำรัส ปานเอี่ยม
ดร.พรรณี เสนาจักร	คุณอรทัย อมรภักดี
คุณสิริลักษณ์ ทรงขลิบ	คุณบรรพ วรธรรมบัณฑิต
คุณพุทธิรักษ์ ทรงขลิบ	

ขอขอบพระคุณทุกท่าน ส่งข้อมูลเสนอแนะมาได้ที่

อรทัย อมรภักดี ๔๗/๒๑-๒๒ สีหบุรานุกิจ ๑๐ (ซอย ร.พ.นวมินทร์1)

แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กทม. ๑๐๕๑๐

"มุมมองทัศนคติ การมาปฏิบัติธรรม" อย่าลืม ! ส่งมากันเยอะๆ ....!!!

เบอร์ ๐๘๑-๘๓๐-๒๕๕๗ อีเมลล์ phannee123@hotmail.com คุณพรรณี

เบอร์ ๐๘๑-๖๕๙-๘๐๔๖ อีเมลล์ pondnewdance@gmail.com คุณปอนด์

เบอร์ ๐๘๕-๐๕๙-๑๒๗๔ อีเมลล์ dangjaidka@gmail.com คุณอรทัย

ท้ายที่สุดนี้

ขออนุโมทนาบุญกับศิษยานุศิษย์ พุทธศาสนิกชน และผู้ที่มีส่วนร่วมทุกท่านที่ได้มีจิตศรัทธาสละปัจจัย สิ่งของต่าง ๆ ให้กับทางศูนย์พุทธวิหารวัดพระธรรมจักร ขณะนี้ทางศูนย์ฯ กำลังจะบูรณะซ่อมแซมปรับปรุงกุฏิสงฆ์ที่ทรุดโทรม ที่พักของผู้ที่มาปฏิบัติธรรม สร้างอาคารต่าง ๆ ตลอดจนถนนต้นธาร สะพานต้นบุญ และไฟฟ้า-น้ำประปา ฯลฯ ทั้งนี้โครงการต่าง ๆ ยังขาดงบประมาณปัจจัยอยู่เป็นจำนวนมาก ขอเรียนเชิญทุกท่าน บริจาคปัจจัยตามกำลังศรัทธา เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ ที่ผ่านมากราบขอบพระคุณ คณะสงฆ์ ขอบคุณคณะกรรมการมูลนิธิ คณะหัวหน้าหน่วยงาน และตลอดจนเจ้าหน้าที่พนักงานทุก ๆ คนที่ให้ความร่วมมือได้มาร่วมประชุมใหญ่ ทั้งนี้เพื่อจุดมุ่งหมายให้การดำเนินงานทุกสิ่งทุกอย่างมีความเข้าใจกรอบระเบียบวินัยสอดคล้องเพื่อความเจริญก้าวหน้าให้การทำงานเกิดสภาพคล่องไปในทิศทางเดียวกัน

ขอน้อมกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง พระอาจารย์ปลัดชัชวาล ชินสโภ ประธานคณะกรรมการบริหารศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระพุทธวิหาร เจ้าอาวาสวัดพระธรรมจักร ที่ท่านเป็นองค์ประธานในการประชุมและในการนี้ท่านยังเมตตาให้ข้อแนะนำในเนื้อหาข่าวสาระศาสน์พุทธวิหาร พิธีกรประจำศูนย์ฯ คุณศิริโชค ศิริมหา (ลุงทิม) นอกจากจะเป็นพิธีกรแล้วยังเป็นหัวหน้าหน่วยงานสถานที่ทั้งหมดภายในศูนย์ฯ ปรับเปลี่ยนภูมิทัศน์ ขยันอย่างนี้ขอปรบมือให้ค่ะทั้งคณะ ขอบคุณคณะจัดดอกไม้ คุณปิ๊กคุณปอนด์ คุณพรรณี แม่พราหมณ์ คุณส้ม คุณวรรณ คุณเค้กและท่านอื่น ๆ ที่มีส่วนร่วม กราบเท้าขอบพระคุณ คุณย่าห้อยที่ท่านมานั่งเป็นกำลังใจให้คณะจัดดอกไม้ทุกครั้งขอขอบคุณพิเศษสำหรับคุณวัชรี แห่งจุหาใบไม้ ตลาดสี่มุมเมือง ที่มอบดอกไม้มาร่วมทุกครั้ง ขออนุโมทนาบุญ และที่ลืมไม่ได้ก็ขอบคุณเหรัญญิกคุณศิริเพ็ญ ด้วยความพยายามที่จะทำทุกอย่างให้เป็นรูปธรรมเข้าสู่ระบบ ขอขอบคุณน้อง ๆ จิตอาสาทุกคน ขอขอบคุณในคำติชมและข้อแนะนำที่ท่านได้กรุณาให้มา

ทางคณะกรรมการมูลนิธิศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระพุทธวิหาร และคณะดำเนินงานสาระศาสน์พุทธวิหารขอกราบขอบพระคุณและอนุโมทนาบุญกับศิษยานุศิษย์ พุทธศาสนิกชน ตลอดจนข้าราชการ บริษัท ห้างร้าน หน่วยงานทั่วไปที่ทุก ๆ ท่าน ได้เกื้อกูล ร่วมบริจาคทุนทรัพย์ปัจจัยและอุปกรณ์สิ่งของต่าง ๆ มาร่วมบุญกันที่ศูนย์มูลนิธิฯ ขอบคุณอนุโมทนากับเจ้าภาพ และเจ้าภาพร่วม ในการออกโรงทาน ขอเรียนเชิญทุก ๆ ท่าน ถ้ามีเวลาก็มาปฏิบัติธรรมให้รางวัลกับตัวเองกัน ขอให้มีความเจริญรุ่งเรืองพูนสุข โชคดีตลอดกาล

ขออนุโมทนาบุญ

อรทัย อมรภักดี

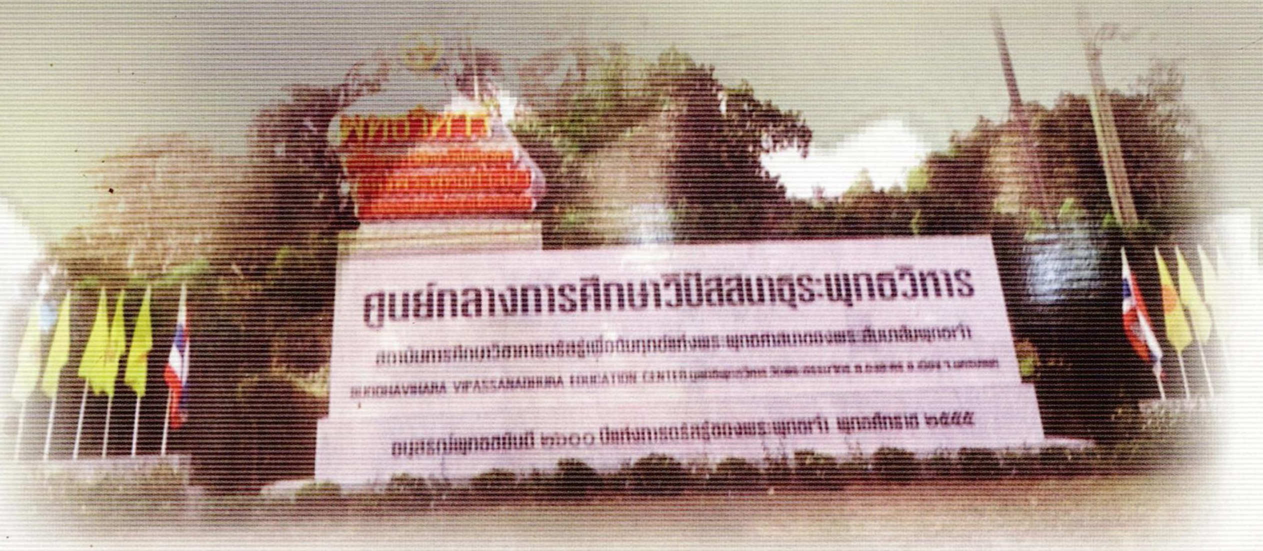
ศูนย์กลางการศึกษาวิปัสสนาธุระพุทธวิหาร
อนุสรณ์พุทธชยันตี ๒๖๐๐ ปีแห่งการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า พุทธศักราช ๒๕๕๕

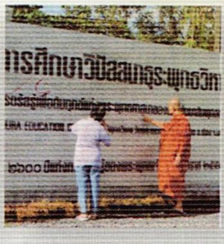

เดินทางโดยรถตู้ที่นั่งจากอนุสาวรีย์ด้านข้าง , ด้านหน้าภัตตาคารพงหลีหรือตรง ฟิวเจอร์ปาร์ครังสิต นั่งไปลงที่หน้าโรงพยาบาลนครนายก ขึ้นสะพานลอยเดินย้อนมาขึ้นรถมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่ซอยตรงข้างโรงพยาบาล ราคาอยู่ที่ ๔๐-๖๐ บาท ให้บอกคนขับว่า “ไปพุทธวิหาร วัดพระธรรมจักร”